

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2015

Núm. 13

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 27 d'octubre de 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) **Pregunta RGE núm. 7084/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a espècies invasores. (Retirada). 491**
 - 2) **Pregunta RGE núm. 7558/15, presentada per la diputada Sra. Sara Ramón i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retirada de l'amiant dels centres educatius. 491**
 - 3) **Pregunta RGE núm. 7566/15, presentada pel diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Llei de turisme. 492**
 - 4) **Pregunta RGE núm. 7568/15, presentada per la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a protecció de S'Espalmador. 493**
 - 5) **Pregunta RGE núm. 7569/15, presentada per la diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a frau de la Volkswagen. 494**
 - 6) **Pregunta RGE núm. 7559/15, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de les llistes d'espera. 494**
-
-

- 7) Pregunta RGE núm. 7565/15, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a obertura dels centres de salut els horabaixes. 496
- 8) Pregunta RGE núm. 7555/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos per a l'accés al cos de policia local. 497
- 9) Pregunta RGE núm. 7556/15, presentada per la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla contra els desnonaments. 498
- 10) Pregunta RGE núm. 7557/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del canvi d'estructura del Govern. 499
- 11) Pregunta RGE núm. 7550/15, presentada per la diputada Sra. Silvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa accions per a la consolidació de plantilles de la policia local. 501
- 12) Pregunta RGE núm. 7551/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a decret de regulació de fondejos. 502
- 13) Pregunta RGE núm. 7554/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la temporada turística. 502
- 14) Pregunta RGE núm. 7564/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a negociació de la carrera professional. 503
- 15) Pregunta RGE núm. 7567/15, presentada per la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a auditoria ciutadana al deute públic. 504
- 16) Pregunta RGE núm. 7560/15, presentada per la diputada Sra. Olga Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures en matèria sanitària. 506
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4561/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de discapacitat. 507
- III. MOCIÓ RGE núm. 7331/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a negativa del Govern a complir amb els acords firmats en relació amb el pagament de la carrera professional sanitària, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6347/15. 512
- PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) Proposició no de llei RGE núm. 6488/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a garantia habitacional immediata per a les dones violentades per la violència masclista i pel manteniment de serveis municipals i públics. 519
- 2) Proposició no de llei RGE núm. 6122/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels acords relatius a la carrera professional del personal al servei de l'administració de la CAIB. 527
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. Començam. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7084/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a espècies invasores.

Primera pregunta, RGE núm. 7084/15, que fou ajornada la sessió anterior, relativa a espècies invasores, no es debatrà atesa la sol·licitud de retirada presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 7706/15 per l'autora de la pregunta Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt.

I.2) Pregunta RGE núm. 7558/15, presentada per la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retirada de l'amiant dels centres educatius.

Segona pregunta, RGE núm. 7558/15, relativa a retirada de l'amiant dels centres educatius, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. A finals de la legislatura passada es va adquirir un compromís de retirar l'amiant dels col·legis amb finançament dels bancs europeus. Tenim constància que encara queden escoles on no s'ha retirat aquest amiant i ens agradaria saber quan el Govern començarà a retirar aquest amiant.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bon dia, Sra. Presidenta. Bon dia, Sra. Consellera. És evident que amb el tema de l'amiant tots hi estam d'acord. Tal com vostè ha dit, en la passada legislatura va començar un procés de llevar l'amiant de les escoles, per tant, en aquest aspecte és evident que el Govern actual i aquesta conselleria d'Educació treballen des de l'inici dur a terme un procés de llevar l'amiant de tots els centres escolars.

El nostre objectiu, la nostra idea és que a final de legislatura, abans de final de legislatura, tots els centres de les Illes Balears tinguin llevat l'amiant de les escoles.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sara Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Bé, els centres... hi havia un projecte on hi havia quasi mig centenar de col·legis on s'havia de retirar aquest amiant i ens consta que a tots aquests col·legis no està retirat, aquests estaven finançats per bancs europeus. Els centres i les APIMA, idò, confien que aquests es duguin a terme i realment estan preocupats, i així ens ho han fet arribar, no li parlaré cas a cas. Per exemple, a l'institut de Torres de Balàfia de Sant Joan deien que el canviarien aquest estiu, l'APIMA ha hagut de pintar el porxo perquè, com sap, amolla fibres i és de gran perillositat, llavors reben informacions contradictòries perquè aquí tenc una carta de la presidenta del Consell Escolar on diu que el projecte està fet, no s'ha licitat i no hi ha partida pressupostària.

La meua consulta és si teniem un finançament del Banc Europeu si ens pogués explicar el conseller aquestes cinc escoles, més o menys, que falten per acabar i també hi havia col·legis on s'havien de llevar les barreres arquitectòniques. Si ens ho pot explicar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bé, com pot suposar en tres mesos no podem fer totes aquestes coses que vostè planteja, vàrem tenir una legislatura que vostè, he dit abans, que tots vostès varen començar a fer aquest procés i, per tant, nosaltres pensam que això és un tema en el qual tots estam d'acord.

Dit això, li diré, li donaré una sèrie de dades per saber en quina situació es troben. Hi havia 39 centre amb amiant, en tots aquests casos s'han pres mesures i en aquests moments la situació és la següent: 13 actuacions fetes, 2 en execució, 2 amb contracte d'adjudicació, 16 en procés de contractació i 6 amb redacció de projecte. Ara mateix queden a les Illes Balears 26 centres amb amiant. Aleshores, d'aquests 26 centres la situació és la següent: a Mallorca, 12 ja estan sense amiant, 2 estan adjudicats, 2 en execució, 7 en contractació i 3 en redacció de projecte. A Menorca, 9 estan en procés de contractació. A Eivissa s'estan redactant els projectes i a Formentera està fet.

Per tant, nosaltres pensam -torn repetir- que abans de finals de legislatura l'amiant s'haurà retirat de tots els centres de les Illes Balears i que el cost total estimat de la retirada de l'amiant és de més d'1.209.000 euros. Per tant, des d'aquesta perspectiva és evident que nosaltres seguim el procés que s'ha fet, es va començar la legislatura passada, estam en procés i, evidentment, quan nosaltres comencem a dur a terme algunes d'aquestes coses que es fan evidentment les coses estaran perfectament delimitades. Per exemple, en el centre del col·legi Es Pont ja està adjudicat i ja hi ha una empresa contractada, el que passa és que hem arribat a un acord amb la direcció del centre perquè les obres comencin el mes de juny a fi i efecte de tenir els mínims problemes amb la realització de l'escola i que

no pugui tenir efectes negatius sobre el procés educatiu i sobre els estudiants.

Per tant, aquesta conselleria es reafirma en aquest procés, segueix el que es va començar i aquestes són les dades que li puc donar respecte d'aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 7566/15, presentada pel diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Llei de turisme.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 7566/15, relativa a Llei de turisme, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats i diputades, treballadors i treballadores del Parlament. Bé, com ja sabem, l'anterior govern del Partit Popular va aprovar, valent-se de la seva majoria absoluta i sense consens, una sèrie de lleis i de normatives que permetien la depredació del territori d'una manera descontrolada i desmesurada, com la Llei agrària turística del sòl. Amb el canvi polític assolit el passat 24 de maig pel mandat ciutadà es varen acordar i signar els acords pel canvi pels partits polítics que conformen el Govern, PSIB, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i dels que donen suport al Govern, Grup Parlamentari Podem Illes Balears i Gent per Formentera.

Els acords del canvi estan conformats per diferents eixos d'actuació, i és en l'apartat cinquè el dedicat al medi ambient i sostenibilitat on s'indicava la necessitat de treballar per la salvaguarda del territori. El primer punt compromet la revisió dels articles més desreguladors de la Llei de turisme, però podríem parlar també d'altres lleis depredadores del medi, com la Llei agrària i la Llei del sòl.

Aquests articles permeten i faciliten l'especulació urbanística i el desenvolupament insostenible que tant li agrada al Partit Popular. Per tot això, li demanam al Govern, quines accions pensa fer per tirar endavant la derogació dels articles més desregularitzadors en matèria d'urbanisme de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, de turisme de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sr. Diputat, efectivament, en els acords pel canvi, precisament a l'apartat de

sostenibilitat, figura un compromís dels partits polítics que varem firmar aquest acord en el sentit de modificació d'aquells articles més desreguladors, que vostè ha comentat, Llei turística, Llei de comerç, Llei del sòl, Llei agrària i en aquests moments li puc dir que feim una doble via, una doble feina, per una banda, en aquests moments ens estam coordinant amb les conselleries afectades, Conselleria de Medi Ambient i Agricultura per una banda, Conselleria de Turisme, Conselleria d'Indústria i Comerç i la Conselleria de Territori per tal de treballar en una llei territorial, que en pocs mesos pot arribar al Parlament, que faria les modificacions més, podríem dir, urgents, més necessàries i més urgents, previ debat també, i entenc jo que s'ha de fer, amb els consells insulars, que no oblidem que són els que tenen les competències en matèria d'ordenació territorial.

Això per una banda, en el cas de la Llei turística, que vostè demana, ens centrariem sobretot en aquelles accions o en aquells articles que podem fer més pressió sobre el sòl rústic, que són les que més ens preocupen. A part d'això, li he de dir també que des de la Conselleria de Turisme estam treballant en una modificació més ample de la Llei de turisme, per tant hi hauria una primera fase amb la llei territorial que es coordina des de territori, des de la Conselleria de Territori, i una segona fase d'una modificació més ample de la Llei turística que ja tocaria també altres aspectes que no s'haurien tocat en aquesta primera part més urgent, per dir-ho d'alguna manera.

Ahir, precisament, que tenia reunions amb el Consell de Formentera i amb el Consell d'Eivissa ens varen comprometre a treballar conjuntament d'una manera més assossegada, entre tots, per així aconseguir aquesta modificació de la Llei turística amb el màxim de consens possible i tenint en compte el màxim d'opinions possibles, no només les dels consells i ajuntaments sinó que també les opinions dels sector turístics, econòmics, sectors mediambientals, etc., i de col·legis professionals, etc., que estiguin implicats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies per la seva resposta. Ens alegra saber aquesta informació, que d'aquí a pocs mesos es farà aquesta modificació de la Llei turística i que estareu coordinats, les diferents conselleries, com no podria ser d'una altra manera, però volem recordar això, que no hi hagi una paràlisi que es va precedir en l'anterior legislatura i ja que la situació és greu, és urgent, com has dit que es faria de manera urgent, i bé, s'ha d'evitar que hi hagi un risc d'indemnitzacions per projectes urbanístics que puguin estar en sòl rústic i que ara mateix es pot fer i bé, evitar aquesta situació que podria ser molt penosa per a l'Administració pública.

Per la nostra banda, estarem vigilants que així sigui, podeu comptar amb el nostre suport per a participar en aquesta llei i també ens agrada escoltar que també es compta amb la participació dels consells insulars que tenen aquesta

competència en temes urbanístic i que podríem fer entre tots una bona feina en aquest sentit que sigui beneficiós per a tots i per a totes.

Apel·lem també a la responsabilitat del Govern, que aquesta situació es tiri endavant i evitar aquestes agressions i bé, s'han de posar accions per evitar aquestes ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martínez, el seu temps s'ha exhaurit.

Té la paraula... no vol fer ús de la paraula?

I.4) Pregunta RGE núm. 7568/15, presentada per la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a protecció de S'Espalmador.

Quarta pregunta, RGE núm. 7568/15, relativa a protecció de S'Espalmador, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Hola, bon dia, gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, diputats i diputades, S'Espalmador, *el paraíso en venta*, la notícia va saltar la setmana passada en diferents diaris de les Illes Balears, el propietari de nacionalitat britànica, que va adquirir aquesta petita illa en 1932 per 42.500 pessetes posa a la venda l'illa de S'Espalmador.

Aquesta illa, que es troba separada de l'illa de Formentera per una estreta llengua de mar coneguda com el Pas, té una superfície de 137 hectàrees, allà s'hi van construir abans dels anys seixanta dues edificacions, la major amb una superfície construïda de 478 metres quadrats i una altra de 175 metres quadrats. L'illot està ubicat en una zona especialment sensible per a la preservació de l'ecosistema del Parc Natural d'Eivissa i Formentera al qual pertany, a més està protegit per la Llei de costes, és Àrea Natural d'Especial Interès des de 2001 i el 2005 el Pla territorial insular el va declarar Àrea d'Alt Nivell de Protecció; aquest mateix any S'Espalmador es va incloure dins la Xarxa Natura 2000, és a dir, va passar a ser Lloc d'Importància Comunitària i Zona d'Especial Protecció per a les Aus.

Entenem el grau de màxima protecció que té S'Espalmador, però volíem saber si el Govern té cap pla d'expropiació de l'illot perquè passi a mans públiques per tal d'assegurar la fi de l'especulació a l'illot.

És per això que demanam quines actuacions o quines accions pensa fer el Govern de les Illes Balears per protegir de l'especulació immobiliària l'illa de S'Espalmador.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Bon dia a tothom, moltes gràcies. Sí, compartim la preocupació envers S'Espalmador. És objectiu d'aquesta conselleria, com a conseller de Medi Ambient la conservació de la nostra biodiversitat i S'Espalmador és una zona protegida, emblemàtica de les nostres illes.

S'Espalmador forma part de la Reserva Marina des de 1999, forma part del Parc Natural des de 2001, disposa d'un pla d'ordenació de recursos naturals aprovat el 2001, un pla de gestió, d'usos i gestió, de 2002, a més com vostè bé ha dit forma part de Xarxa Natura 2000 i en el 2015 es va aprovar el pla de gestió d'aquest espai.

Per tant, tenim multitud d'instruments legislatius de gestió que s'han d'aplicar. Bàsicament creim que les múltiples capes de protecció ara han de passar a ser paper i han de demostrar que serveixen per alguna cosa: aconseguir l'objectiu de la conservació. No podem deixar que la conservació sempre vagi lligada a la propietat, no és el missatge. La conservació és l'objectiu que hem de garantir, no ens ha de preocupar si és propietat pública o propietat privada, posaré l'exemple: la Serra de Tramuntana, més del 95% de l'Espai Natural Protegit és propietat privada, per tant, el que hem de fer és aprofitar els instruments de què ja disposam, que no siguin instruments de paper per fer complir la normativa vigent i crec que amb la normativa que tenim a S'Espalmador podrem evitar que es degradi aquest espai.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Necessitem preservar els espais naturals i sabem que aquests espais es gestionen millor des dels poders públics, entenem que ja no té cap interès urbanístic i ara el Govern hauria de tenir la possibilitat d'expropiar-lo a la família, encara que no sigui el nostre... el vostre parer, però ja que disposam d'aquests instruments jo simplement i el nostre grup parlamentari esperem que es posin en marxa perquè ja sabem que aquests llocs d'interès, encara que sí que existeixen instruments, no els posen en marxa. Sí que agrairia simplement el major control d'aquest espai.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Com he dit és el compromís d'aquest conseller que els espais naturals protegits no siguin uns espais naturals protegits de paper, que siguin espais naturals de veritat i per això

emprarem tots els mitjans que té la nostra conselleria per garantir l'objectiu que tenim a S'Espalmador, que és la seva conservació i és indiferent si és propietat pública o propietat privada. El que hem de garantir és la conservació d'aquests valors que han merescut tot aquest nivell de protecció.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 7569/15, presentada per la diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a frau de la Volkswagen.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 7569/15, relativa a frau de la Volkswagen, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Monserrat Seijas i Patiño.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas, señores diputados, respecto al fraude cometido por Volkswagen a los consumidores, me gustaría saber ¿qué medidas tiene previstas tomar el Govern de las Illes Balears en este caso, qué margen de acción tenemos y cómo vamos a proteger a los consumidores de este fraude? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tothom, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, l'alarma que ha generat aquest tema exigeix una coordinació entre les administracions locals, estatals i europees. Els fets realment són molt greus i a causa que ve d'una gran multinacional com és Volkswagen molt més, no? Per aquest motiu hi ha un acord en l'àmbit europeu i a cada país se centralitzen les informacions a través d'un ministeri.

Tornant aquí, la Direcció General de Consum s'està coordinant amb l'AECOSAN, que és l'Agència Espanyola de Consum, que correspon al Ministeri de Sanitat i aquesta ho fa també en l'àmbit estatal i en l'àmbit europeu. A més, els inspectors nostres de la Direcció General de Salut Pública, que això sí que és interessant, estan valorant si el frau comès per l'empresa pot tenir conseqüències sancionables pel tema de les emissions de CO₂ i efectes nocius per a la salut de la població.

Si s'ha de prendre qualsevol altra mesura per defensar els drets dels consumidors de les Illes Balears no tenguí cap dubte que aquesta administració actuarà en conseqüència.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Cabe señalar que la estafa realizada por esta empresa, aunque parezca que afecta a competencias más altas que las nuestras, como usted bien comentaba, debería tomarse en cuenta que la autonómica, me congratula que estén en este tema trabajando, pero también... no puedo... perder la oportunidad de decir que como le gusta recordar a nuestro monarca con cierta paradoja que la ley es igual para todos, y este fraude que ha sido cometido por una corporación multinacional ha de ser castigado y dentro de nuestra competencia territorial perseguido y subsanado todo el daño que se pueda haber ocasionado a los consumidores de estas islas.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Efectivament, Sra. Diputada, nosaltres prendrem i prenem les decisions que ens corresponen i sí que necessitam fer-ho d'una manera coordinada amb la resta d'administracions, prendre decisions no només les que ens demana el cor, que tal vegada serien unes altres, sinó que derivin d'actuacions legals i coordinades. Ara mateix..., bé, s'ha de concretar el nombre total d'afectats, l'impacte dels danys als consumidors i també cap a la salut pública, valorar també la reparació del dany econòmic que fa l'empresa i tot això s'està avaluant en aquests moments. No podem actuar damunt concessionàries, ni damunt empreses de venda de vehicles de segona mà. El problema és en l'origen que és el productiu. Per això la importància de la coordinació sense cap tipus de passivitat i amb tota vigilància i defensa dels drets dels consumidors.

Jo crec que estam en un moment bastant millor perquè estam donant el valor a una direcció, a la Direcció General de Consum que no tenia la legislatura anterior, que sí va estar molt arraconada. I per tant, un fet més que demostra que ens preocupen les persones i que tenim el fort compromís de defensar els seus drets.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 7559/15, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de les llistes d'espera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 7559/15, relativa a reducció de les llistes d'espera, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Consellera de Salut, una de les principals preocupacions a les nostres illes és la disminució de les llistes d'espera, ja que darrere aquestes sempre hi ha ciutadans i ciutadanes que esperen per a una consulta mèdica, per a una intervenció quirúrgica per millorar la seva salut o per una malaltia.

Nosaltres li vàrem sol·licitar a vostè per escrit com pensava reduir les llistes d'espera, i la seva resposta va ser que pensaven fer un pla extraordinari per a aquesta reducció. Ens podria explicar per favor, que ens interessa bastant i estam preocupats, com es farà aquest pla extraordinari per reduir les llistes d'espera?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, estic molt contenta que em faci aquesta pregunta i que a la fi sigui una preocupació per a vostè i per al seu partit, que no ho ha estat durant aquests quatre anys. Però benvinguts, millor ara que més tard.

A nosaltres ens preocupa i ens ocupa aquest tema, ja que la situació que tenim en aquests moments no ens agrada gens, però a més és totalment injusta per als ciutadans d'aquestes illes. Des del primer dia -i ho hem dit- defensam i defensarem el sistema sanitari públic, perquè volem un sistema sanitari de qualitat i d'excel·lència.

Com ho feim? Fent el contrari de moment del que han fet vostès fins ara, donam prioritat i que es converteixi en un objectiu d'aquesta legislatura realment per a la Conselleria de Salut, on invertim tots aquests esforços. I després també ..., primer diria reconeixent el problema, no publicant llistes així quan ens vagi bé, el nostre compromís és fer-ho trimestralment i ara pròximament publicarem les pròximes llistes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, les llistes d'espera evidentment mai són bones, perquè darrere hi ha persones. Li he de dir que abans, nosaltres a l'anterior legislatura vàrem acabar amb una llista d'espera quirúrgica equivalents o un poc millor de les que ens vàrem trobar al principi. Evidentment sense fer la despesa indiscriminada que havien fet vostès en el segon pacte. Però bé, això va ser l'anterior legislatura, ara estam en el tercer pacte i és a vostès a qui toca governar i reduir aquestes llistes d'espera.

Per tant, Sra. Consellera, no m'ha concretat tampoc en què consistirà aquest pla extraordinari. Quina garantia tenim realment que es farà un pla amb mesures reals? Hem sentit a més el sector sanitari, per exemple, que vostè pensa fer un *lifting*, ho ha dit el seu sector, a les llistes d'espera. I com farà aquest *lifting*, incrementant la jornada laboral als treballadors metges? Contractant més sanitaris de forma precària, a costa per ventura de la nòmina o de la carrera dels treballadors que ja té? Disminuint el temps que es dedica a cada un dels pacients que són en aquestes llistes d'espera?

Ens preocupa realment que es tractin les llistes d'espera de forma populista, com s'ha fet en altres temes, és així, no m'assenteixi perquè és així. Per exemple, l'anunci d'obrir els centres de salut els horabaixes, quan el mateix sector els ha dit que no tenen personal, ni recursos, ni qualitat per fer-ho. No es poden fer anuncis populistes si no es té previst com es faran. O per exemple el ball de xifres en la devolució de targetes que fan per als immigrants, que primer eren 20.000, després 600, després aproximadament 1.000. També és una manera un poc populista o poc coherent, un poc a la lleugera de vendre informació, de vendre notícies. O la preocupació pels treballadors, incompleixen els drets dels treballadors i destinen partides d'una part de la nòmina a l'altra part de la nòmina.

Per tant, concreti'ns per favor, perquè és un tema important que no es pot tractar a la lleugera i tots nosaltres tenim l'obligació almanco de vigilar que es faci com toca. Com farà per reduir aquestes llistes d'espera? Ho farà amb partides noves que li donaran des de la Conselleria d'Hisenda? Ho farà d'esquena a la Conselleria d'Hisenda? O ho farà amb partides d'altres conselleries? Llevà partides d'un lloc per posar-les a l'altre, per contractar més personal per disminuir aquestes llistes d'espera?

Ens preocupa molt, però no només a nosaltres, sinó a la gent que espera que la puguin atendre.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Aquest tema, Sra. Diputada, és un tema molt delicat i me mereix molt de respecte perquè darrere cada una d'aquestes persones, ho he dit en altres ocasions, hi ha una persona, hi ha una família, hi ha una feina, hi ha una angoixa, hi ha una espera. I això és molt més delicat d'allò que..., sobretot no ho podem oblidar.

La llista d'espera que ens hem trobat, com li he dit, no ens agrada gens, tant de bo haguéssim trobat les que vàrem deixar nosaltres l'any 2011, seria un bon punt de partida i no precisament les que tenim ara. Després d'una pèssima gestió, s'ha duplicat i triplicat. El nombre de persones no és tan important, perquè si les atenem en el temps que toca, el que és

molt important és que no es dupliqui, com s'ha duplicat l'espera per a una intervenció quirúrgica, s'ha duplicat o triplicat l'espera per a una prova diagnòstica.

Sap vostè quantes persones que esperaven més de 6 mesos o més hi havia l'any 2011? Ho sap? Zero. No n'hi havia cap l'any 2011 de més de 6 mesos. Sap quantes n'hi ha ara? 2.800; 2.300 de més de 6 mesos i 500 de més d'un any. Per si fos poc, vostès varen llevar el Decret de garantia de demora, si ho gestionaven tant bé, perquè llevaren el Decret de garantia de demora? Deixen de publicar les llistes en periodicitat trimestral, eliminen la figura del Defensor de l'usuari, retallen drets essencials als treballadors i als ciutadans i el que volem és recuperar-los, ho estam fent i ho estam demostrant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Continuarem fent feina en aquest tema, perquè realment ens preocupa.

I.7) Pregunta RGE núm. 7565/15, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a obertura dels centres de salut els horabaixes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 7565/15, relativa a obertura dels centres de salut els horabaixes, que formula la Sra. Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Ens posam en situació, els jutjats estan col·lapsats i per descol·lapsar han decidit que obrirem també els horabaixes. Així doncs tots els treballadors vendreu també els horabaixes a fer feina. S'ho imaginem?, jo no.

Idò això és el que passa amb els centres de salut. Tenim el compromís de la consellera de Salut de recuperar l'obertura dels centres sanitaris en horari d'horabaixa, no fins a les 9, però sí fins a les 8 que ja ens va bé. Però assumeix el compromís a la cambra i pel que pareix abans no havia parlat amb els treballadors afectats, ni calculat el cost que té. Sra. Consellera, crec que no està en condicions de fer enfadar més el sector.

És cert que ampliaran plantilles quant a gent? Ja s'ha reunit amb els coordinadors d'atenció primària? Entenem que ho han estudiat, perquè en principi s'havia de posar en marxa a finals d'any, és cert que no n'han calculat el cost? Quin cost tindrà si no és així?

En definitiva, atès que bona part dels treballadors i ja no parlam dels sindicats, ni només dels metges, sinó bona part dels treballadors d'atenció primària estan en contra d'obrir els horabaixes, com ho pensa fer el Govern? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, fa poc més d'un mes vostè va explicar molt bé per què s'han d'obrir els centres de salut l'horabaixa en aquesta cambra, va dir que molts dels problemes de salut que es resolen a urgències, es poden resoldre a atenció primària i que també es disminueixen costos si es tracten a atenció primària. No podem estar-hi més d'acord.

Som plenament conscients que la mesura implica canvis, implica canvis organitzatius i el 24 de maig va acabar etapa d'imposició absoluta. Per tant, a partir d'aquí, el dia següent, o sigui quan nosaltres hem volgut agafar aquesta mesura, el que hem fet és precisament demanar participació, la participació és la clau de la nostra política. I així ho hem demanat als professionals i als coordinadors del centre. Clar, si no se'ls demana, probablement no hi poden estar en contra, però si se'ls demana, com a mínim poden opinar. I volem que opinin per poder trobar la millor solució organitzativa per poder obrir fins a les 8, perquè pensam que el ciutadans també tenen dret a poder anar als seus professionals l'horabaixa. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. L'important és que la conselleria faci la seva feina i que les mesures que afecten la sanitat es consensuin abans de prendre's. Efectivament, en aquesta mateixa cambra li vaig defensar que des d'El Pi estàvem totalment a favor de tornar a obrir els centres sanitaris els horabaixes. És un servei d'atenció al públic que descongessiona els hospitals, que garanteix un millor servei assistencial i a què els usuaris tenen dret. Però té un cost, perquè no podrà obrir sense recuperar el personal; recordam que la passada legislatura, amb les retallades, varen quedar 1.400 professionals sanitaris menys.

El que no entenc és que el govern del consens anunciàs l'obertura els horabaixes sense haver mirat abans com fer-ho. Parlam massa de consensuar amb el sector i després resulta que prenen mesures de les quals el sector no en sap res. Consens és escoltar tothom abans de prendre una decisió; transparència és saber quin cost té i com s'assumirà abans de prendre una decisió. Veim notícies; la majoria dels centres de salut, un 80%, està en contra d'obrir; un 20% hi està d'acord i, d'aquest 20, un 64 fa aportacions per tancar a les 8 de l'horabaixa. Crec que consens amb un 6,4% dels treballadors, no ho és. Des d'El Pi demanar que per favor, abans de donar titulars a la cambra,

prenguin les decisions amb el sector;estic segura que si es dota pressupostàriament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sureda, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

.. (...). Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Sra. Diputada i diputats, llegiré part del manifest publicat el maig de 2012, de la Plataforma en defensa de l'atenció primària en contra de les mesures d'estalvi de l'anterior govern, integrada per 10 organitzacions a Balears: sindicat mèdic, sindicat de la infermeria, col·legis professionals d'infermeria, mèdics, societats de pediatria... El punt número 2 diu: "No podem compartir la decisió de disminuir l'oferta horària en els centres de salut de Balears i dirigir a partir de les 5,30 els pacients cap als SUAP o a urgències de l'hospital. Aquesta mesura compromet aspectes tan importants com l'accessibilitat i la continuïtat de l'atenció prestada en els centres de salut, a la vegada que provocarà un previsible increment de la demanda dels serveis a urgències".

El punt 3 diu: "La reducció dràstica de les substitucions del personal d'atenció primària genera un increment d'atur a un col·lectiu d'excel·lents professionals", etc. Els mateixos: "No podem estar més d'acord amb el contingut d'aquest manifest. L'any 2012 hi estàvem d'acord, i avui hi continuam estant d'acord, i la població és la que també ens preocupa". Tenim la clau.

Entenc perfectament que els treballadors estiguin cansats de retallades, de perdre drets, de no tenir els substituïts necessaris en els centres i sense cap projecte, com han estat aquests darrers quatre anys de legislatura del PP, però ben aviat, ben aviat, tots ho veuran i ho veurem, no té perquè ser així. Aquest govern fa una aposta valenta i decidida per l'atenció primària de salut, amb més recursos i millores per als professionals per a l'any 2016.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 7555/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos per a l'accés al cos de policia local.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 7555/15, relativa a cursos per a l'accés al cos de policia local, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Bon dia, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, hi va haver una reunió a Maó on la consellera, assistida del seu director general, va ser present, i a la qual també van assistir totes les policies locals dels diferents municipis de l'illa i els diferents polítics de cada un d'ells. Li vam expressar allà la preocupació que teníem per la mancança que tenim de personal. *A posteriori* vam rebre un requeriment de la conselleria en què ens demanaven quines mancances teníem de personal cada un dels ajuntaments.

D'aquí la pregunta, per saber quines previsions són les que té el Govern balear per treure aquest curs d'accés per a policies locals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots. Sra. Diputada, efectivament, com vostè explica a la reunió de coordinació de policies locals dia 8 d'octubre a Menorca va quedar constància que, igualment que està passant a molts de municipis, sobretot municipis turístics, també a municipis de Menorca, fa falta personal, fa falta sobretot fidelitzar plantilles i fa falta personal en el moment de la temporada d'estiu. Som conscients del problema, i en aquest moment el que feim és analitzar les demandes dels municipis, com bé sap, amb els consells de coordinació que estam fent arreu de les Illes, i per això ens estam plantejant en aquest moment, estam analitzant la forma de fer un nou curs d'accés a policies locals per fomentar que hi hagi més policies locals.

Però el problema no queda aquí. Sap que això no solucionarà el problema, perquè el problema realment és que tenim una borsa d'interins que no poden fidelitzar-se en els ajuntaments per limitacions legals per llei de pressupostos estatals i per llei d'estabilitat. Per tant el que fa aquest govern en aquest moment és analitzar el problema i mirar de quina forma ho podem solucionar, bé via canviant normativa o bé via canviant també..., o promocionant aquest curs de policies locals per posar en el mercat més policies i poder solucionar aquest problema que tenen molts de municipis turístic o municipis de Menorca o Eivissa, especialment també Formentera, que més tard se'n parlarà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Em sembla molt correcta la seva resposta en el sentit de dir que, d'acord, ho estem analitzant, ho estem revisant, però, clar, el temps se'ns tira a sobre. El temps se'ns tira a sobre i aquests curssets d'accés s'han de fer abans de l'estiu, però molt més abans de l'estiu perquè

a posteriori, segons la normativa que tenim, resulta que necessitem després que cada ajuntament ha de fer els seus mètodes, els seus criteris de selecció. Clar, tot això ens posa a l'estiu.

Urgent és totalment i, clar, el que necessitarem és..., el que m'agradaria sentir de vostè és que digui "tal data comença el curs, tal data -que és una cosa molt seriosa- és el tema de les quotes", que en aquests cursets, que en aquests cursos d'accés es contemplin també quotes per a les diferents illes, perquè si no -ja se li va transmetre també en aquella reunió- resulta que al final tots els polícies queden a l'illa de Mallorca i les altres illes es queden sense, i el problema és molt greu, perquè el problema de seguretat ciutadana qui el rep realment són els nostres ciutadans. Jo li preguntaria que em digués dates per començar a preparar tant vostès com els ajuntaments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, no tenc una data perquè sap que hi ha un altre problema afegit. Tenim una borsa d'interins molt elevada que també a través de les seves plataformes s'està queixant que no podem posar de forma estable en els ajuntaments aquests interins. El problema és un tema de limitacions legals que l'anterior govern, via normativa autonòmica que va aprovar l'any 2013, hagués pogut modificar i ara tendríem unes plantilles molt més estables i fidels als municipis, i per tant menys rotació de polícies, més polícies que s'anirien de les illes cap a Mallorca, i per tant les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, on hi ha més problema, això es podria haver solucionat.

Nosaltres som molt conscients del problema. De fet també una altra de les coses que jo li podria dir que no va fer l'anterior equip va ser..., o que consider que no va fer bé, va ser desdotar l'ISPIB, la plaça de l'ISPIB de director de l'ISPIB, per afrontar aquests temes. Ja li dic que en aquest moment estam analitzant les demandes dels ajuntaments i estam mirant de cercar una solució per a aquest tema. I no li puc donar una data perquè en aquest moment no la tenim.

Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 7556/15, presentada per la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla contra els desnonaments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 7556/15, relativa a Pla contra els desnonaments, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Los partidos de izquierda, y entre ellos los que hoy forman el pacto de gobierno, se presentaron a las elecciones aquí en Baleares y en toda España, con una gran bandera que era acabar con los desahucios en nuestro país. Pasadas las elecciones ya hemos podido ver los matices post-electorales respecto a esta cuestión, y ustedes, en el acuerdo de gobernabilidad, se comprometían a, en el plazo de los primeros cien días, priorizar y calendarizar las principales medidas sociales.

La primera que ustedes ponen en este acuerdo de gobernabilidad es la puesta en marcha de un plan contra los desahucios. Han pasado casi cuatro meses desde que ustedes gobiernan y no tenemos noticias de este plan contra los desahucios, no sabemos en qué va a consistir, y tampoco sabemos cuándo lo van a poner en marcha. Así que ¿nos podría contestar el Govern cuándo piensa poner en marcha el Plan contra los desahucios? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, presidenta. Sra. Fernández, sap què passa?, que nosaltres primer treballam, segon treballam i tercer treballam, i no ens dedicam a fer publicitat de segons què, perquè dins aquests cent dies..., dins aquests cent dies...

(Remor de veus, algunes rialles i alguns aplaudiments)

... el que hem fet ha estat resoldre problemes relacionats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

... amb els desnonaments, precisament. És a dir, des del Govern, aquest conseller, amb col·laboració amb els consells, tenim la clara disponibilitat de cercar fórmules per ajudar totes aquelles persones que avui es troben en situació de dificultat, i ho farem, li ho repetesc, conjuntament amb altres institucions. Cercarem aquestes fórmules per resoldre els problemes, entre els quals els desnonaments.

I li dic una cosa, no hem esperat ni els cent dies que vostè diu, aquest mateix conseller, la nit abans de prendre possessió com a conseller, ja tenia davant seu una proposta de necessitat urgent relacionada amb un desnonament; l'endemà, després de prendre possessió, aquest tema estava resolt, Sra. Fernández. O sigui que vostès poden aplaudir i poden riure, però no sé si la seva política era tan eficaç com ho serà la nostra, en aquest cas.

Així que hi treballam, Sra. Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sr. Conseller, yo solamente le estoy pidiendo por lo que ustedes han comprometido en este documento, si para usted no tiene validez, creo que para los ciudadanos sí.

¿Qué es lo que hizo el Partido Popular cuando llegó al Gobierno? Lo primero, parar los deshaucios de los organismos públicos que se dedican a vivienda, del IBAVI y del Patronato Municipal de la Vivienda, porque ustedes, cuando ya había empezado la crisis, que no empezó con el Partido Popular, ustedes deshauciaban tanto en el IBAVI como en el Patronato Municipal de la Vivienda, y fue el Partido Popular quien paró los deshaucios en estos dos organismos.

(Alguns aplaudiments)

¿Qué es lo que ha hecho el Partido Popular a nivel nacional? Mientras ustedes, el Partido Socialista, aprobaba la Ley de deshaucios exprés, el Partido Popular aprobó una moratoria que impide que se deshaucie a colectivos vulnerables; ha eliminado las cláusulas suelo en colectivos vulnerables. ¿Qué es lo que hizo este gobierno? En el Plan de vivienda de 2013 rebajó hasta un 20% las vivienda sociales, el precio de las viviendas sociales.

Sr. Conseller, nosotros sí que trabajábamos, trabajábamos y trabajábamos y las medidas están aquí, yo les estoy preguntando a ustedes qué es lo que van a hacer ahora, qué es lo que van a hacer ahora para resolver algo que ustedes han hecho bandera durante todas las elecciones y que se han comprometido con los ciudadanos. Ustedes decían que iban a acabar con los deshaucios, le estoy preguntando qué es lo que van a hacer y cuándo lo van a hacer, porque ustedes se comprometieron en el plazo de cien días a calendarizar las propuestas sociales de rescate ciudadano, y no sabemos absolutamente nada.

Sr. Conseller, solamente le pido que me diga cuándo van a poner en marcha este plan, que trabajen, trabajen pero que se vea el trabajo, no que solamente lo sepan ustedes.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, jo li diré: el primer que hauria de saber de què és el que es fa i informar-se és vostè mateixa, vostè era consellera el passat Govern i vostè ara acaba de dir que són els que han aturat els desnonaments en

aquesta comunitat autònoma i per tot, em pregunt jo, els quatre casos de desnonament que l'IBAVI ha hagut d'atendre en aquests cent primers dies, si són conseqüència d'aquesta eficàcia política de què vostè tan presumeix i que està comprovat que no existeix, perquè continua havent-hi desnonaments els quals nosaltres sí treballarem per aturar, vostès no ho feren.

Miri, nosaltres, a més, tenim la intenció de treballar conjuntament amb tots aquells col·lectius que tenen aquestes necessitats, amb totes aquelles administracions que poden participar, amb aquells col·legis que tenen alguna cosa a dir. I sap com ho farem? D'una manera molt diferent de com ho feien vostès, nosaltres tornarem convocar la Mesa de l'habitatge, participada per tots aquests col·lectius, una mesa que vostès, des del 2012 s'encarregaren que no es convocàs, perquè no els interessava que col·laboràs ningú a solucionar aquest problema, vostès és el que feien, no ho feien.

I sap quina era la conseqüència de la seva política? 221 habitatges ens trobarem quan arribarem a aquest govern que tenia l'IBAVI buits. Per què estaven buits, quina política feien? Cap, no servia per a res. Vostès molt de cara a la galeria, molts d'anuncis, però poca efectivitat, nosaltres treballarem per resoldre i ho farem en el seu moment.

A vostè li agrada o no li agrada la nostra (...)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

..., però vostès no feien feina i nosaltres sí la farem, això és el que hi ha, Sra. Fernández.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 7557/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del canvi d'estructura del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 7557/15, relativa a cost del canvi d'estructura del Govern, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sra. Presidenta, buenos días. El nuevo Govern se ha caracterizada, además de por los polémicos nombramientos, por ampliar la estructura política de sus cargos directivos, creando una conselleria y trece direcciones generales más, así como un cambio importante de adscripciones de direcciones y servicios que han pasado de una conselleria a otra. Estos cambios no sólo suponen un incremento de los costes de los altos cargos, estimado en más de 1 millón de euros anuales,

sino también traslados de servicios, dotación de secretarías personales, dotación de toda una estructura de gabinete, adecuación de oficinas, material de oficina, informática, prensa, dietas de desplazamiento, arrendamientos, etcétera.

Nos gustaría saber si el Govern ha cuantificado este coste y a cuánto asciende.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sr. Lafuente, la informació que vostè demana es troba tota a l'abast de la pàgina web d'aquest govern, de fet allà vostè podrà trobar tota l'estructura del Govern, el cost de cada un dels alts càrrecs; allà podrà trobar vostè el *curriculum vitae* de tots els alts càrrecs i, a més a més, les vacants de les persones que encara no estan nomenades.

Aquest govern, en matèria d'informació és molt més transparent que qualsevol altre dels que hi ha hagut fins ara.

I per si fos poc, també podrà trobar vostè la comparativa respecte de l'estructura de la legislatura passada. I els números són prou clars: el cost anual del Govern Bauzá, del qual vostè n'era conseller, era de 9 milions d'euros, concretament 9.037.518 euros. Amb els nomenaments fets fins ara, amb l'estructura a dia d'avui, del Govern Armengol, el cost de l'estructura és de 7,7 milions d'euros, açò són 7.723.201 euros, concretament.

Com pot veure, Sr. Lafuente, a dia d'avui la comparativa entre el Govern de la legislatura passada respecte d'aquest és prou evident, exactament rallam que en aquesta legislatura hi ha una reducció d'1.314.317 euros.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pons, si es tan sencillo y tan fácil pues me gustaría que me hubiese contestado, y tan transparente, en este momento. No solamente le pedía por el coste del Govern, sino todo el coste de la transformación de los cambios que se han producido. Esta era la pregunta, pero usted no me ha contestado a lo que yo le he dicho. Curiosamente, además, los datos que da hasta son contradictorios con los que dio hace un mes, en que reconocía que el nuevo Govern subía un uno coma algo por ciento más el coste del anterior.

Pero lo que sí es cierto es que el anterior Gobierno pasó de 14 consellerías a 9, de 100 altos cargos a 61, de 66 eventuales a 54, de 180 organismos públicos a 71. El anterior Gobierno sí que tuvo una decisión política de disminuir el gasto político y el actual Gobierno ha tenido una decisión política de incrementar el número de altos cargos. Tenemos un Govern más caro, que anuncia subida de impuestos, que anuncia incremento de deuda y que anuncia incremento de déficit.

Por otro lado, no se piensan cumplir acuerdos ya adoptados, como el pactado sobre la carrera profesional, tanto en servicios generales como en sanidad, y no se sabe si se podrá retornar el 25% de la paga extra. El anterior Gobierno, con el mismo sistema de financiación, este mismo año dio el 25% de la paga extra a los funcionarios, aparte de comprometer con reserva de crédito la correspondiente carrera profesional y el fondo social.

Está claro que tenemos un Govern que, además, incrementa el gasto, perdón, incrementa un 25% la deuda con los proveedores, noticia publicada este fin de semana, pasando de 161 millones a 201 millones. Por tanto, desgraciadamente, tenemos una mala gestión política y una mala gestión económica que redunda en que los funcionarios pues tengan en peligro su carrera profesional y la posibilidad de retomar el 25% de la paga extraordinaria.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. No sé ben bé què és el que no ha entès, Sr. Lafuente, tota la informació, tota, els alts càrrecs, els currículums, el cost de cada un està penjat a la pàgina web del Govern de les Illes Balears. Els alts càrrecs, el cost de la legislatura passada també hi són, faci la comparativa, i no parl només de Govern, parl de sector públic instrumental, de totes les empreses, de totes les gerències, de tots els currículums de cadascun, del cost de cadascun, sumats i tot, ni tan sols ha de sumar, faci la comparativa.

Sí, no, no pot venir aquí i fer una afirmació que no se sustenta amb res, perquè açò li lleva credibilitat, Sr. Lafuente. Si venim aquí i decidim qüestionar l'acció de Govern ho ha de fer de manera fonamentada, si no resulta que s'aguanta el seu propi argument.

Nosaltres continuarem treballant, hem fet un esforç, fem esforços, reduïm fins i tot l'estructura, cercam aquelles empreses en què encara és possible suprimir alguna gerència i des d'aquell dia a ara hem fet açò, i no ens aturarem. Ho hem dit sempre, continuarem fent feina per optimitzar al màxim els recursos. Saben per què? Perquè la majoria d'aquests recursos han d'anar destinats als ciutadans i així és com fem la feina.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

I.11) Pregunta RGE núm. 7550/15, presentada per la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa accions per a la consolidació de plantilles de la policia local.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 7550/15, relativa a accions per a la consolidació de plantilles de la policia local, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta, bon dia senyores diputades i senyors diputats. Tot just hem acabat la temporada turística i veiem que a curt termini serà complicat que els recursos de la CAIB per retribuir els drets ja reconeguts a diferents col·lectius funcionaris d'aquesta administració siguin una realitat.

Però, donada la situació precària en què es troben molts dels cossos de policia local a les Illes Balears, hem de pensar la manera de consolidar les seves plantilles, prenent en especial consideració els municipis turístics. El Govern ha de determinar per llei la coordinació entre els cossos de policia local, i així es va fer per darrera vegada a l'any 2013.

Les darreres disposicions aprovades a aquests efectes no semblen contribuir a l'estabilitat de la carrera professional dels agents de policia local i encara menys a permetre que els ajuntaments que puguin comptar amb els efectius que necessiten per raó de les seves singularitats ho puguin fer.

Per altra banda, en el cas concret de les Pitiüses i l'illa de Menorca, s'hi suma la dificultat afegida d'accedir als cursos de formació, com molt bé ha dit la diputada del Partit Popular anteriorment a la seva intervenció, ja que l'EBAP gairebé centra tota la seva programació a l'illa de Mallorca.

Finalment, en el cas de Formentera, pel fet de ser l'única illa que no disposa d'efectius de Policia Nacional o del SEPRONA o de la Guàrdia Civil del Mar, entre d'altres, les tasques dels policies es multipliquen i fins i tot porten a terme funcions específiques de la policia judicial i d'altres auxiliars del Jutjat de Pau.

El panorama no és gaire favorable, Sra. Consellera, i si la CAIB no aposta per un impuls vertader a la consolidació dels agents de la policia, atenent les singularitats de cada illa, la situació d'alguns ajuntaments continuarà essent realment precària, de fet, a l'illa de Formentera en aquests moments no es pot garantir la cobertura de les guàrdies en horari nocturn.

Per tant, Sra. Consellera, li deman: quines actuacions durà a terme el Govern de les Illes Balears per facilitar la consolidació de les plantilles del cos de policia local a les Illes Balears i en especial als municipis turístics, com és el cas de l'illa de Formentera?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera, Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, des del Govern compartim la inquietud de la situació precària dels cossos de policia o dels sistemes de policia a molts de municipis de les Illes Balears, no és nou, no s'ha generat en cent dies, això ja ve d'enrera, el Govern anterior podríem dir que va mirar cap una altra banda, perquè hi havia possibilitats de millorar això.

És veritat que a les policies locals els falta estabilitat i els falta poder assegurar que els policies quedin més fidels en els municipis i assegurar un model de policia o de seguretat ciutadana més pròxim al ciutadà i per tant vetllar per la seguretat ciutadana. Nosaltres, des que hem arribat som conscients d'aquest problema i ens hi hem posat a fer feina, ens hem reunit amb responsables de policia i del Consell de Formentera per veure com és aquest problema, i conèixer molt més de prop o som molt més conscients dels problemes que tenen els municipis turístics que a la temporada turística necessiten més policies.

Què fem a partir d'aquí i davant aquesta dificultat que tenim? Primer de tot, des de l'ISPIB, l'Institut de Seguretat Pública de les Illes Balears, volem impulsar un nou model de coordinació de policies local on tota aquesta problemàtica s'enfoqui d'una altra manera, això ho farem des del diàleg. I per començar fem una jornada d'estudi on involucram ajuntaments, FELIB, sindicats, cap de policia, plataformes d'interins, batles, conjuntament amb la UIB. Nosaltres pretenem definir un model on..., bé, aquesta forma i el nou curs d'accés que també volem definir, ha de pretendre definir un nou procés selectiu que eviti interinatges des del principi, això implica assegurar quotes de formació a cada illa i assegurar que els policies que es formin de cada illa quedin a cada illa i no se'n vagin, com passa ara a altres illes, sobretot en els casos de Menorca, Formentera i Eivissa. I també donar una resposta vàlida a les necessitats d'estacionalitat que tenim ara.

És un problema generat en molts anys i que jo diria que el Govern anterior va mirar cap a una altra banda, sobretot des del moment que la legislació no permetia estabilitzar plantilles i per tant solucionar part d'aquest problema. Això, amb la normativa autonòmica, com he dit abans, es podia solucionar i a l'any 2013 es va perdre una oportunitat.

Nosaltres fem feina en aquest sentit, tant en el tema de la normativa, ens replantejam modificar tota la normativa que es va aprovar la temporada anterior i també fem feina a redefinir aquest nou model de policia local ja des del principi, des del curs d'accés als cossos de policia local. I en això és en el que fem feina i per tant aviat esperam tenir respostes i poder-vos-ho comunicar.

Gràcies.

I. 12) Pregunta RGE núm. 7551/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a decret de regulació de fondejos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 7551/15, relativa a decret de regulació de fondejos, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ¿nos podría explicar cuáles van a ser los criterios para elaborar el nuevo decreto de regulación de los fondeos?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Benvolguda diputada, aquest conseller no té previst fer cap decret de regulació dels fondejos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sr. Conseller, ¿nos podría explicar entonces de dónde salen las noticias y la preocupación que hay de la gente del mar sobre dicho decreto?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Benvolguda diputada. Primer de tot, disculpar-me per l'altre dia que era a Madrid i no vaig poder respondre la pregunta que veig que ha retirat.

Aquest conseller ha dit que seria la legislatura de la mar, que evidentment aquest conseller farà feina per fer la protecció de la posidònia com a un objectiu clau, per tant crec que tal vegada aquesta preocupació, com vostè diu, del decret de fondejos, es devia referir al Decret de protecció de la posidònia. Tenim com a objectiu protegir aquest hàbitat prioritari, com vaig dir, havíem protegir ja amb un decret d'alzinars els boscos terrestres, per tant ara ens toca protegir els nostres boscos submarins, per tant la posidònia.

Aquest conseller té el compromís de fer un decret de protecció de la posidònia i evidentment en aquest decret de regulació de protecció de la posidònia haurem de mirar quines són les pressions que amenacen la protecció d'aquest hàbitat prioritari. Per tant, en aquest cas, si els fondejos es declaren com a una pressió que pot alterar aquest hàbitat, s'hauran de prendre mesures per regular-ho.

I.13) Pregunta RGE núm. 7554/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la temporada turística.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 7554/15, relativa a valoració de la temporada turística, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la temporada, como sabe, está a punto de finalizar, me gustaría que hiciera una valoración y me gustaría, si es posible, Sr. Conseller, que me dijera, primero, en cuanto al número de turistas, si han aumentado o no, y si ustedes consideran que son muchos o pocos los que están viniendo.

Respecto al número de cruceros, tanto en barcos como en turistas, y si considera que son muchos o pocos.

Respecto a la relación de ingresos por turista, si han aumentado o no, y si considera que es mucho o poco.

Y respecto a la calidad de la oferta turística en qué se ha aumentado el número de establecimientos con mayor categoría y si considera que son muchos o pocos.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies. Bé, les dades, a 30 de setembre, que són les que disposam en aquests moments: a Balears han arribat un total de 12,5 milions de visitants, un increment del 3,5% global. A Mallorca ha estat el 3,5, a Menorca el 9%, a Formentera i a Eivissa un 1,2% d'increment anual.

L'ocupació a la temporada d'estiu ha estat de mitjana el 86%, de gener a maig va ser la mitjana del 52,2.

La despesa total de turistes ha estat d'un increment del 7,5%, un 3,5 a causa del volum de visitants de l'increment i un 4% a l'increment de la despesa mitjana diària per illes,

Mallorca ha pujat un 9% la despesa, a Formentera i a Eivissa un 1%, a Menorca un 11,1.

Quant als creueristes, efectivament, hi ha hagut aproximadament un mig milió de pujada, amb un total de 2 milions de creueristes, aproximadament.

Aquestes són les dades estrictament turístiques, però per fer una valoració global tots estariem d'acord que hauríem de tenir moltes altres qüestions en compte, per fer una valoració, com dic, més global.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no me queda claro, como siempre, cuando ustedes hablan de turismo dicen cosas a medias. No me queda claro si consideran que han venido muchos turistas o no, y le hago esta pregunta porque sus gestos dicen exactamente lo que nosotros entendemos y es que les molestan los turistas, de ahí que quieran aumentar el número de impuestos, de ahí que quieran aumentar una ecotaxa que por activa y por pasiva les están diciendo que no va a ser buena, tanto es así que se niegan a hacer un estudio. Curiosamente el otro día el Partido Socialista en la comisión pide un estudio para valorar el impacto de los cruceros, pero curiosamente no lo hacen para el impacto de la ecotaxa. Por lo tanto, sus palabras lo que están traduciendo es que no les gustan los turistas, no les gusta que haya tantos turistas y al final quieren trabajar para que eso sea así.

En cualquier caso queda claro un tema y es que el Partido Popular, en contra de lo que a ustedes les parezca, ha hecho una muy buena gestión en materia turística. Siguen aumentando los ingresos por turistas, sigue aumentando la ocupación, sigue aumentando la calidad de la oferta turística, que no me la ha contestado. Y eso no es casual y tampoco mucho menos por los 100 días que ustedes llevan en el Gobierno.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, el Sr. Gijón continua amb el seu discurs que anam contra el turisme, tanmateix li he repetit diverses vegades, que em digui quina frase hagi dit aquest govern contra el turisme, no n'ha feta cap ni una. El que passa és que nosaltres volem veure les coses des d'una globalitat com li he explicat. I li vull recordar per exemple que el 85% dels nous contractes generats a setembre de 2015 continuen sent temporals, o que el 54%

dels aturats no tenen cap tipus de prestació o que en definitiva, hi ha encara 89.500 persones a l'atur en plena temporada alta.

Això ens preocupa, Sr. Gijón, i ens preocupa que el model actual signifiqui que a pesar que s'incrementen els turistes, continua baixant la nostra renda per càpita. Per tant, qualche cosa aquí està passant. Vostès durant quatre anys d'això no n'han volgut parlar. Que l'increment de la productivitat s'hagi fet en base a baixar els sous no és bo, a curt termini pot tenir resultats, però a mig o llarg termini els resultats són nefastos per als ciutadans i les ciutadanes. Per tant, ens hem de plantejar entre tots una redefinició del model turístic, una redefinició del model econòmic cap a la diversificació econòmica, cap a l'economia del creixement i la innovació, cap a l'objectiu de vèncer la temporalitat i d'aconseguir prosperitat compartida. Vostès això ho comparteixen o no ho comparteixen? Aquest és el gran drama d'aquesta terra, que el Partit Popular només es fixa en la dada de si han arribat molts de turistes o pocs. Idò aquesta no ens basta per fer l'anàlisi global.

Evidentment que volem que venguin molts de turistes aquí, evidentment que els visitants creen i generen riquesa i creen i generen llocs de feina. Però hi ha molta altra feina a fer i que aquest Govern lògicament es proposa dur endavant per al futur de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 7564/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a negociació de la carrera professional.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 7564/15, relativa a negociació de la carrera professional, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, aquesta pregunta quan es va fer dimecres, es desconeixia l'estratègia que tenien vostès de negociació, però en lloc de retirar-la, jo intentaré modificar-la sense fer mal al Reglament.

Hem llegit, estam contents, que la consellera Cladera hagi demanat un Pla d'eficiència a la Conselleria de Sanitat. Va bé que comencin a emprar les paraules que El Pi ha anat ficant dins aquesta sala. Vist que, la pregunta era quina postura de negociació adoptaran per reprendre... Una vegada que està reprès, la nostra pregunta és, ens pot explicar com van les negociacions i si realment l'aplicació d'una part de la carrera professional anirà a tots els funcionaris d'aquesta comunitat, a educació els sexennis, a serveis generals i als sanitaris.

Ens pot explicar com anirà això? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, amb el replantejament de la pregunta, jo també replantejaré la resposta. Vull començar per dir el reconeixement d'aquest govern a tots els treballadors públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears i explicar una mica d'on venim perquè és la situació que ens hem trobat i sobre la que estam treballant.

Venim d'una legislatura de retallades i impositcions i pel que fa als treballadors públics veniem d'una situació on hi havia hagut més de 3.000 treballadors públics acomiadats, molts d'ells de forma improcedent, això ja ens costarà a les arques públiques almanco 10 milions d'euros i crec que això també mereix una explicació d'aquella bancada. Venim d'una legislatura de retallades econòmiques i d'empitjorament de les condicions laborals dels treballadors públics, de tots els treballadors públics sense precedents. I com ens ho hem trobat? A darrera hora i de mala forma, ens hem trobat amb una situació pressupostària complicada, on s'havia arribat a un acord amb serveis generals i sanitat.

Nosaltres som un govern que no vol acomiadar cap treballador, que vol retornar drets a tots els treballadors públics, als del sector educatiu, als del sector sanitari i als de serveis generals. Què estam fent? Pactar i acordar amb tots un calendari de retorn de drets laborals, dels drets perduts durant la passada legislatura, amb el sector educatiu, amb els serveis generals i amb el sector de la sanitat. Ja tenim un preacord de la mesa d'educació, que evidentment anam treballant per poder aconseguir aquest acord final. Estam fent el mateix amb la mesa de serveis generals, que avui matí té una reunió amb la mesa de funció pública i amb el sector de sanitat que tenguérem una reunió ahir capvespre i hi torna haver una reunió avui capvespre de la mesa sectorial.

La nostra forma de governar és des del diàleg, des del reconeixement als treballadors públics i des del retorn de drets, evidentment tenint en compte que tenim una situació econòmica complicada i que l'hem de calendaritzar conjuntament aquest retorn dels drets laborals. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, és evident que nosaltres dimecres passat no sabíem que s'acceleraria tant aquest canvi i pensam que vostès han canviat l'actitud i han canviat el posicionament que tenien només fa quinze dies. I això està molt bé, crec que és molt bo. Hi ha un canvi en el seu govern perquè hi hagi un acord entre tots.

Entenem perfectament que no es pot pagar el 100% de la carrera professional, d'un cop el 2016. Entenem també que els

sindicats són flexibles, és a dir, quan tots els partits hem vist tots els sindicats i quan hem parlat amb ells, hem vist que ells eren molt flexibles a mirar d'arribar a un acord, però que s'acabi en una qüestió que crec que és bàsica, que és poder tornar creure en els polítics i que compliran els seus acords.

És a dir, des de l'any 2008 fins aquí és que quan s'acosten eleccions, els polítics posen partides o modifiquen lleis per fer creure als funcionaris que els pagaran allò que els han promès. I aquestes mateixes coses passen tres o quatre vegades. I en això hem de reconèixer que ens hem equivocat tots. Si aquest parlament a partir d'avui és capaç de tancar un acord, que sigui un poc goma, ha de ser un poc elàstic perquè aquesta comunitat està quasi desnonada, és a dir, que sigui un poc goma, però si som capaços des d'aquesta cambra que cap partit pus mai més, una cosa que signi no la torni enrere, haurem fet molt per a tots els treballadors d'aquesta comunitat, que és molt important la seva ajuda per sortir d'aquesta situació.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, miri, nosaltres som un govern seriós i rigorós. No farem això que desgraciadament ha succeït i està succeint en aquesta comunitat autònoma i a tot Espanya. Ens trobarem un acord a dos mesos d'unes eleccions autonòmiques amb serveis generals i sanitat, un acord que no tenia el pressupost per poder tirar endavant. Ens trobarem un no-acord en educació perquè hi havia una dimonització dels treballadors públics de l'educació i no ho podem consentir.

Nosaltres som un govern que vol reconèixer a tots els treballadors públics la seva feina, als sanitaris, als de serveis generals, però també als de l'educació. Per això tractam tothom des de la mateixa consideració i, per tant, des de la mateixa voluntat d'arribar als acords. El Govern Rajoy ara està fent el mateix amb la paga extra de 2012. Per tant, nosaltres no som així, nosaltres anirem a les meses sectorials, dialogarem i en benefici de tots els ciutadans i ciutadanes, arribarem als acords necessaris. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 7567/15, presentada per la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a auditoria ciutadana al deute públic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 7567/15, relativa a auditoria ciutadana al deute públic, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula l'Hble. Sra. Laura Camargo i Fernández.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, l'altre dia el meu company Aitor Morrás va fer una pregunta a la consellera d'Hisenda, relativa a la possibilitat de negociar amb els bancs una quitació i espera del pagament del deute de gairebé 9.000 milions d'euros que té contribuïda la nostra comunitat autònoma. De la resposta de la consellera, vam concloure que hi havia un compromís per part del Govern per tal d'encetar aquesta auditoria del deute el més aviat possible.

Des del nostre grup parlamentari tenim l'absoluta convicció que és l'única manera de fer justícia a tota la ciutadania de les illes, que estem pagant a dia d'avui uns 16 milions d'euros al mes, a costa dels nostres serveis socials, de la nostra sanitat, de l'educació dels nostres joves i dels nostres infants, i que estam pagant a més a més amb aquests diners el saqueig de governs anteriors.

Per a Podem és cabdal, a més a més, que aquesta auditoria no només sigui feta per un grup extern de tècnics i de professionals, sinó que sigui totalment transparent i que sigui participada per la ciutadania, seguint el model de la Plataforma per l'auditoria ciutadana del deute. La finalitat d'aquest procés seria analitzar els comptes partida a partida, per veure quin ús es va donar a aquests diners, si era una fi legítima, que partia d'unes necessitats de la població o no ho era, i qui s'ha beneficiat de les despeses i de les inversions fetes. Tenim oberts, malauradament, uns 20 casos de corrupció a la nostra comunitat autònoma i és previsible que una bona part d'aquests diners se n'hagi anat pels embornals de la corrupció, i per tant aquest deute s'hauria de plantejar si pot o no ser objecte d'una quitació.

Per tant, i donades les necessitats econòmiques de la nostra comunitat autònoma, que han estat plantejades i debatudes força vegades en aquesta cambra, des del nostre grup parlamentari volem saber quan exactament té pensat el Govern posar en marxa l'auditoria ciutadana del deute públic de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camargo, gràcies per la seva pregunta, que crec que és una de les qüestions a què ens vàrem comprometre en el pacte que vàrem signar entre les diferents formacions polítiques d'esquerres i que ha permès aquest govern que tenc l'honor de presidir, i és evident que una de les primeres qüestions que ens vàrem trobar i que vàrem auditar els mecanismes que té la mateixa administració va ser un deute de 8.995 milions d'euros, per tant un deute absolutament exagerat per a aquesta comunitat autònoma i per poder tirar endavant polítiques necessàries per als ciutadans i les ciutadanes. Per tant som conscients de la necessitat que tenim de poder trobar els mecanismes des de l'administració pública perquè els ciutadans

tenguin una certa tranquil·litat de com estan els comptes públics, amb quines polítiques es fan, amb quina política de contractació, i que es pugui auditar, entre altres coses, el deute públic, com vostè proposa.

Dins aquests acords de governabilitat tenim subscripta la idea de fer una llei de transparència -que vostè sap bé- i bon govern que pugui donar garanties de rendició de comptes a tots els ciutadans i les ciutadanes, i que s'està treballant per part del Govern, i una llei d'Oficina anticorrupció, que és la primera que volem tirar endavant i que seria en seu parlamentària. Hem debatut amb els membres del Govern que la millor manera de poder tirar endavant aquesta auditoria ciutadana del deute públic, i que crec que també comparteixen vostès perquè vaig sentir unes declaracions seves en aquesta línia, seria a través de l'Oficina anticorrupció, que estaria en seu parlamentària, que podria permetre la iniciativa ciutadana per tal de poder tenir auditoria del compte públic i per tant d'anar avaluant els comptes públics, la part de deute, la part de despesa, la part de contractació, tots els comptes públics, perquè crec que són absolutament necessaris.

I faig una reflexió en la línia que vostè anava. Quan avui ens despertam amb la situació que s'investiga si l'adjudicació de Son Espases va anar a la caixa B del Partit Popular i que s'hagués pogut pagar la seu del Partit Popular a Madrid, és evident que hi ha molts de ciutadans i ciutadanes que et demanen, amb tota la raó del món, transparència, honestedat, i que puguem vigilar cada euro de què disposa el Govern de les Illes Balears. El meu compromís és que tots els ciutadans d'aquestes Illes Balears han d'estar tranquils perquè aquest govern vol posar a la seva disposició dels instruments necessaris perquè no pugui tornar a passar mai més en aquesta comunitat autònoma el que ha passat en anteriors governs.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sra. Armengol, no m'ha quedat molt clar exactament en quina data es posaria en marxa aquesta auditoria, que era l'objecte de la meua pregunta. I sí que sabem que està lligada a l'Oficina anticorrupció, però ens agradaria saber i fixar aquesta data, perquè és molt important ateses les necessitats econòmiques que haurem d'afrontar durant aquesta propera legislatura.

En tot cas volíem insistir un altre pic en el fet que el procés ha de ser ciutadà. Què vol dir això?, que tothom ha de poder conèixer i decidir si la despesa feta és legítima o no ho és.

I, finalment, també ens hem de plantejar una cosa, i és que, en cas que arribéssim a la conclusió, després de l'auditoria, com ha passat a Grècia, com ha passat a Equador, que aquest deute és il·legítim...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camargo, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

...o il·legal què faria aquest govern. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, en deu segons. L'avantprojecte de llei està pràcticament fet, entrarà en el debat ciutadà i debat d'entitats i grups parlamentaris; volem que sigui aprovada en el primer trimestre del 2016, i després el temps que tardi el Parlament de les Illes Balears per tirar endavant aquesta oficina anticorrupció, que serà independent del Govern, i per tant en això nosaltres ja no hi entrem.

Moltíssimes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 7560/15, presentada per la diputada Sra. Olga Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures en matèria sanitària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE 7560/15, relativa a mesures en matèria sanitària, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, vostè havia de ser la presidenta del consens i del diàleg, la que venia a protegir els treballadors públics que havien estat tan malmenats pel Govern del Partit Popular, segons vostè. M'ha de reconèixer, almanco, que no ha començat amb bon peu i que ja ha tengut una marea blanca a les portes del Consolat de Mar, perquè vostè, la del diàleg, ha suspès per imposició la carrera professional, sense consens, sense diàleg. Només quan l'han amenaçada amb una vaga sanitària els ha cridat per parlar, els ha cridat per dialogar, perquè els seus de Madrid li han dit que res de vaga abans de les eleccions generals.

I vostè vol arreglar aquest problema amb solucions imaginatives, diu vostè, la imaginació que la du a proposar llevar la paga extra a tots els funcionaris per acontentar-ne alguns. Va començar vostè enfrontant els funcionaris amb les persones que ho passen malament de la nostra comunitat, i ara pretén enfrontar uns funcionaris amb uns altres funcionaris, fent funcionaris de primera i funcionaris de segona. Això és la seva estratègia, Sra. Armengol.

Per altra banda, per a l'obertura dels centres de salut els horabaixes, que era la seva mesura estrella, el 80% dels coordinadors dels centres de salut i el 80% dels professionals d'aquests mateixos centres de salut li diuen que no hi estan d'acord perquè no poden garantir la qualitat assistencial. Com ho farà, Sra. Armengol?, com posarà en marxa totes aquestes mesures amb un sector sanitari en peu de guerra que la qualifica, a vostè, Sra. Armengol, de dèspota, d'imposició, de deslleialtat, de demagoga i de crispar?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, com a mínim és agorarat; el partit que va treure 100.000 persones al carrer per imposar una política en contra de tots els treballadors públics de la comunitat educativa..., o no se'n recorda, que el TIL el va haver de tirar a baix el Tribunal Superior per la seva forma de governar? Per tant com a mínim una miqueta de responsabilitat.

A veure, aquest govern des del minut 1 està dialogant amb tots els treballadors públics i a tots els tractam igual, els educatius també, perquè són també treballadors públics d'aquesta comunitat autònoma. Què ens hem trobat? Una crispació i cap acord en els treballadors del món de l'educació; acomiadament de més de 3.000 treballadors de la sanitat i de l'educació; desmotivació absoluta; dos acords de carrera professional a Serveis Generals i a Sanitat que no es podien complir. I a part del que vostès varen fer de congelació de la carrera professional la passada legislatura, crec que val la pena que avui li recordi, Sra. Prohens, per veure si s'ho grava bé, els retalls que vostès varen fer durant la passada legislatura a tots els treballadors públics d'aquestes illes: varen allargar la jornada laboral a 37 hores i mitja, varen reduir el nombre de dies de lliure disposició de 7 a 3, varen eliminar els dies de lliure disposició per antiguitat, varen rebaixar el sou de tots els funcionaris un 1%; varen eliminar la paga extra de Nadal de l'any 2012 i ara el Sr. Montoro ens diu que paguem el 25%, però com sempre no ens amolla ni un euro; varen eliminar les partides d'ajudes socials, varen eliminar el complement que permetia cobrar la nòmina sencera en cas d'incapacitat temporal, varen impedir la celebració d'oposició i varen fins i tot aturar les que estaven obertes des del 2009 a sanitat.

Aquesta és la seva política per als treballadors públics. Per tant li diré que de vostès, cap consell, Sra. Prohens. El que fa aquest govern és treballar amb tots els treballadors públics des del minut 1, estam asseguts a les meses sectorials el Govern des del minut 1, per aconseguir els acords necessaris en benefici de l'Administració de les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Armengol, vostè ja fa més de cent dies que governa, vol dir que crec que hauria de començar a assumir algun tipus de responsabilitat sobre la seva gestió. Comenci a gestionar, Sra. Armengol.

Li ho torn demanar: com ho farà per obrir els centres de salut els horabaixes?, augmentarà les plantilles?, què costarà, Sra. Armengol? Veurem això reflectit als pressuposts?, perquè a les preguntes del Partit Popular no ho ha contestat. Per Podemos no es preocupi, per 10 milions d'euros li deixaran fer tot el que vostè vulgui amb aquests pressuposts.

(Remor de veus)

Era el seu preu, Sra. Armengol, era el seu preu, company de Podemos, 10 milions d'euros, aquest era el seu preu.

On són, Sra. Armengol, els doblers de la carrera professional que va deixar el Partit Popular? Vostè no només no ha retornat cap dret al personal funcionari sinó que li retalla drets que s'havien assumit per negociació col·lectiva. Vostè ha pegat, Sra. Armengol, una destrallada a la negociació col·lectiva que havia assumit el govern anterior. Ja sabem que tenim una presidenta que governa d'esquena a aquest parlament, deixi de governar també d'esquena als professionals, deixi de governar d'esquena a tothom. Rectifiqui, tal vegada encertarà. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Continua vivint en un món paral·lel el Partit Popular, convé que se centrin en la realitat. Ahir hi va haver una mesa sectorial de Salut, avui capvespre n'hi torna haver, avui matí n'hi ha una de Funció Pública on es negocia, Sra. Prohens, s'està negociant un calendari per retornar els drets als treballadors públics que vostès els van robar. Aquesta és la situació en la qual estam.

Quant als centres de salut, s'ha de garantir l'accessibilitat dels ciutadans als centres de salut, és un dret de ciutadania i, per tant, treballam per obrir els capvespres, sí, amb els mateixos professionals amb els quals vostès varen tancar.

Quina és la forma de fer política seva?, tancar centres de salut, tancar hospitals; la nostra, obrir-los. Quina és la seva forma de fer política?, llevar drets als treballadors; la nostra, retornar-los-hi. Quina és la seva forma de fer política?, la imposició; la nostra, el diàleg. Crec que hi hem guanyat molt. Moltíssimes gràcies.

II Interpel·lació RGE núm. 4561/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de discapacitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 4561/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de discapacitat. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Presentamos esta interpelación al Govern para que nos pueda explicar qué políticas van a impulsar para asegurar la atención y la integración real y efectiva de las personas con discapacidad o, hablando en positivo, de las personas con capacidades diferentes de nuestra comunidad autónoma.

Revisando el acuerdo de gobernabilidad, el pacto al que llegaron los cuatro partidos que dan apoyo al Gobierno, nos encontramos que no hay referencias expresas al sector de la discapacidad. Es cierto que es una competencia que está en gran parte compartida, en este caso con los consells insulars, pero también nos encontramos con que por ejemplo en el acuerdo de gobernabilidad del Consell de Mallorca tampoco hay referencias explícitas a la discapacidad y eso nos genera dudas de cuál va a ser la política que va a aplicar en materia de discapacidad este govern y por eso, como ya digo, presentamos esta interpelación.

La pasada legislatura se comenzó por una apuesta importante de centralizar en una única administración la gestión de la discapacidad, una petición que venía del sector de las entidades que trabajan con personas con discapacidad ya que, y creo que como le pasa a cualquier ciudadano, tener que ir de una administración a otra para poder recibir diferentes servicios o para poder tramitar diferentes ayudas complica la vida a los ciudadanos y especialmente si ya ellos sufren una dificultad como puede ser una discapacidad.

En este sentido, lo que se hizo fue transferir parte de los programas sociales que aun no tenían los consells, se transfirió a los consells su gestión y también se les transfirió la parte de la financiación de discapacidad a los consells mediante la Ley de financiación, la sección 32.

Además, esta financiación hacia los consells insulares para discapacidad, para la gestión de la discapacidad, se llegó a aumentar un 24% y esto propició por ejemplo que en el caso de Mallorca se pudiesen crear 413 plazas nuevas destinadas a personas con discapacidad.

Nos gustaría saber si van a continuar con esta apuesta por centralizar en una única administración la competencia de discapacidad y facilitar así la vida a los usuarios y a las personas que padecen alguna discapacidad; si se va a aumentar el presupuesto para poder crear nuevas plazas, cómo se va a hacer, ¿se va a hacer a través de los consells insulares, se va a aumentar la financiación a los consells insulares para que puedan aumentar las plazas destinadas a estas personas?

Tanto en sus programas electorales como en algunas referencias que ya se han hecho aquí, nos surgen ciertas dudas respecto a cómo se va a hacer y le explico. En el programa electoral del Partido Socialista, por ejemplo, se habla de la concertación de nuevas plazas con el sector, en los programas tanto de MÉS como de Podemos hablan de la creación de centros y residencias, no sabemos si públicas o concertadas, nos gustaría que nos aclarase cómo se va a hacer, directamente a través del Govern, a través de los consells insulares, concertando plazas, creando más residencias.

También nos gustaría que nos aclarase si se va a continuar por la flexibilización de los servicios para adaptarlos a las necesidades de los usuarios, es decir, que los usuarios, las personas no se tengan que adaptar a los servicios, sino que los servicios los podamos adaptar a las personas.

Nos gustaría saber si también se va a destinar una partida concreta para la mejora de los centros ya existentes o para la creación de nuevos centros por parte de las entidades. Es una demanda de todo el sector. Es cierto que las mejoras que se necesitan en estos centros no son nuevas y que ya existían en la pasada legislatura, pero también es cierto que con la dificultad presupuestaria con que nos encontramos se decidió con el sector que cualquier partida que pudiésemos destinar a discapacidad sería para la creación de nuevas plazas, pero ahora sí que es cierto que vivimos en otro momento económico y, no sé si este año, pero en años posteriores sí que puede haber financiación para mejorar todas estas infraestructuras y para crear algunas. Nos gustaría que nos pudiese contestar a esa pregunta.

También nos gustaría que nos aclarase qué iniciativas..., si se continuarán las que ya existen o si se van a crear iniciativas nuevas para que las personas con discapacidad puedan tener una inserción laboral real; si se va a seguir apostando por la formación dual que se puso de forma incipiente la pasada legislatura, pero que era algo que demandaba el sector y en la que el Partido Popular cree firmemente, si se va seguir apostando por la formación dual para las personas con discapacidad; si se va seguir apostando y se va a seguir impulsando la coordinación entre las administraciones, las empresas y las entidades para que entre todos podamos conseguir una inserción laboral mucho más efectiva; si van a seguir apostando por los centros especiales de empleo.

De salud mental sí que nos ha contestado algo más o sabemos algo más especialmente por su comparecencia, sabemos que van a concertar las plazas, como así ya se inició en la pasada legislatura. La pregunta es si se concertarán las 90 plazas que estaban previstas, si se va a seguir aumentando el presupuesto, si se van a crear plazas públicas o si todas las plazas que se creen van a ser concertadas.

Nos gustaría saber también qué piensan hacer para mejorar el paso entre la educación especial a otros servicios cuando se acabe el momento de la escolarización, para evitar que se produzca ese vacío que a veces sí que se produce entre estas dos etapas de la vida y intentar que sea un itinerario vital y continuo para las personas con discapacidad, ¿qué van a hacer para mejorar esto?

¿Qué van a hacer respecto a la atención temprana? La pasada legislatura también se produjo una apuesta muy clara por la atención temprana, por aquellos servicios destinados a menores de seis años que sufren algún trastorno o alguna discapacidad, la atención aumentó más de un 70% y el presupuesto más de un 153%, pero también comenzamos un cambio de modelo en atención temprana, queríamos una atención temprana centrada en el entorno, empezamos a trabajar en un decreto de atención temprana en el que estaba colaborando todo el sector, ¿van a seguir adelante con ese decreto?, ¿qué políticas van a seguir llevando a cabo respecto a la atención temprana?

En definitiva, nos gustaría saber cuál va a ser la política general en materia de discapacidad que piensa llevar a cabo este gobierno para mejorar la vida de todas las personas que tienen capacidades diferentes.

Muchas gracias.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tothom. Intentaré contestar cadascuna de les preguntes que vostè ha presentat, en tot cas, perquè en quedi constància, també hem de dir que... o vull dir que a la nostra comunitat autònoma en aquest moment hi ha reconegudes com a persones amb discapacitat unes 50.000 persones, concretament 50.264, això representa el 3% de la nostra població que ve a ser el 3% que diferents estudis de països desenvolupats, més o manco està entre 2,5 i 3% de la ràtio poblacional, solen ser persones amb discapacitat.

També convé aclarir que d'aquestes 50.000 persones, n'hi ha 20.000 que són persones que són majors de 65 anys i, per tant, sempre, aquestes persones, es resol més per la via de persones majors, totes les seves necessitats de residència, de centre de dia, d'habitatge tutelat, etcètera, que pel que es considerarien els serveis o el sistema de persones amb discapacitat.

Per tant, d'aquestes 50.000, si restam aquestes 20.000 persones que són majors de 65 anys i que també aquestes persones majors de 65 anys, que tenen reconeguda aquesta discapacitat, però moltes d'aquestes discapacitats tenen a veure també amb el seu procés d'envelliment i o només amb la discapacitat, el col·lectiu de persones amb discapacitat a la nostra comunitat autònoma són unes 30.218 persones, de les quals la majoria són discapacitats físiques, després vénen trastorns mentals i discapacitat psíquica, discapacitat visual i discapacitat auditiva.

També crec que és important assenyalar que un 15% d'aquestes persones amb discapacitat tenen una

pluridiscapacitat. Vull dir, moltes d'elles tenen dos o tres diagnòstics de discapacitat o diagnòstics que generen discapacitats.

El primer que vostè ha dit, ha comentat, Sra. Fernández, amb relació a l'accés als serveis de discapacitat, el primer de tot és el reconeixement d'aquesta discapacitat, si no es té aquest reconeixement de discapacitat oficialment no ets una persona amb discapacitat. Aquest reconeixement s'aconsegueix a través del certificat de minusvalidesa, que l'emet el centre base, i que, com a mínim, has de tenir un 33% d'aquesta minusvalidesa. Tots tenim problemes de minusvalidesa, tots tenim problemes, vull dir, una persona pot ser miop, per tant, és un problema de minusvalidesa, però no hi arriba a aquest 33. Per tant, el primer que hem de fer, Sra. Fernández, és facilitar l'accés perquè es pugui valorar si les persones han de tenir discapacitat.

Per facilitar l'accés el primer que farà aquest govern durant l'any 2016 serà obrir dos punts, que es varen tancar la passada legislatura, que són Manacor i Inca. Manacor i Inca eren dos punts d'accés a la valoració que facilitaven que les persones no s'haguessin de desplaçar a Palma per fer aquesta valoració, la passada legislatura es varen tancar, el govern actual té l'objectiu que dins el 2016 tancar-lo. S'obrirà, per primera vegada, aquest punt de valoració a Formentera. Ja s'ha arribat a un acord amb els consells insulars perquè siguin els treballadors que es desplacin a Formentera a fer aquesta avaluació i no siguin les persones amb discapacitat que s'hagin de desplaçar a Eivissa per poder fer aquesta valoració.

Per tant, un dels primers objectius que tenim, vostè que m'ha fet tota una sèrie de preguntes, però m'ha dit, bé, una mica també que parlés d'altres objectius que vostè no ha demanat, és facilitar l'accés perquè es valori aquesta possible minusvalidesa.

Vostè parlava que, efectivament, no hi ha referència explícita al pacte de governabilitat del tema de discapacitat. El pacte de governabilitat és un pacte de mínims i es continuarà fent feina en altres sectors, com no pot ser d'altra manera, com és amb la discapacitat. Hi ha temes que en el pacte de governabilitat no varen sorgir perquè eren compliments de llei. Tampoc no veurà vostè res de les persones extutelades perquè tenim una llei que ens obliga a fer determinades coses amb les persones extutelades i hi ha tota una sèrie de lleis que ens obliguen, i no era necessari explicitar-ho en un pacte de governabilitat perquè eren d'obligat compliment.

La gestió de la discapacitat, a què vostè es refereix, li diré que l'Estatut d'Autonomia a qui dóna les competències en discapacitat és al Govern de les Illes Balears, no als consells insulars. Vostès, aprofitant aquest tema, varen passar les competències als consells insulars perquè els consells insulars tenien des de tres legislatures anteriors les competències en gestió de residències, gestió de centres de dia i gestió de centres ocupacionals i d'habitatges tutelats en el moment en què no hi existia la dependència. Vostès el que varen fer en la legislatura passada va ser confondre entre la discapacitat i la dependència, varen dir als consells insulars que gestionassin la discapacitat i tots els serveis dirigits a les persones amb discapacitat, que tenen a veure amb dependència, i els consells insulars ho varen acceptar. Ara tenim que el Govern gestiona la dependència en

persones majors i la discapacitat ho gestiona els consells insulars, perquè vostès ho varen decidir així, quan abans estava ordenat de la manera que tocava.

Els serveis que no tenien a veure amb dependència eren responsabilitat dels consells, però la dependència, com que no està transferida, continua sent responsabilitat del Govern. Vostès amb aquesta transferència que feren, amb aquest acord polític que es va fer, ara tenim que la dependència de persones majors és íntegrament responsable el Govern i la discapacitat la tenen els consells. Els consells ho varen acceptar així i no hi haurà cap problema, nosaltres ho mantindrem.

Com es finançaran? Idò, a través, com vostè ha dit, a través de la Llei de finançament, clar que hi haurà doblers de la Llei de finançament. Part d'aquests impostos que el Govern recaptarà, i vostè ho sap perquè vostè va estar en el Govern que va redactar aquesta llei de finançament dels consells, aniran als consells insulars. Per tant, els consells insulars seran els que decideixin, amb les competències que vostès els varen donar, el creixement en places residencials per a persones discapacitades, per a centres de dia, per a habitatges tutelades, per a centres ocupacionals. Vostès varen transferir i varen donar, varen fer l'acord que fos responsabilitat dels consells insulars. Per tant, aquesta creació de places noves la decidiran els consells insulars.

Noves inversions, farem noves inversions, farem noves inversions en Son Güells i farem noves inversions en APROP. Aquesta inversió que vostès volien delegar a una ONG la farà el Govern de les Illes Balears, perquè vegi el canvi de govern que hi ha. Vostès reconeixien que a APROP era necessària una inversió important i li diuen, desmuntam el consorci APROP i que sigui l'ONG que s'hagi d'endeutar per poder fer aquesta inversió. Aquesta inversió la farà el Govern de les Illes Balears, en el conjunt d'aquesta legislatura, amb el consens de l'ONG afectada. I farem, sens dubte, també inversions a Son Güells. Farem inversions en allò que és competència de la comunitat autònoma en temes de discapacitat, que són en aquest moment les places residencials de caràcter interinsular.

En temes d'atenció primerenca sens dubte també farem, una de les competències que tenim és l'atenció primerenca, per tant, en els pressuposts de 2016 hi haurà un augment d'entre un 25 i un 30% per poder ampliar els horaris dels serveis, les hores dels serveis, entre un 25 i un 30%. Passarem, intentarem passar dins el 2016 de la fórmula actual, que és de contracte pràcticament, a la de concert. I es farà el segon pla d'atenció primerenca.

Flexibilització dels serveis, sens dubte hem d'apostar tots per aquesta flexibilització dels serveis, cada vegada hi ha més la convicció que les persones no som uns eixos sectorialitzats sinó que som un continu i les persones amb discapacitat molt més perquè tenen moments, a vegades, d'una major autonomia i altres moments de manco autonomia, per tant hem de garantir aquesta continuïtat. Aquesta flexibilització es dóna cada vegada més en serveis socials, en sanitat, en educació és un model tècnic diferent al que hi havia anys enrere, per tant, s'ha d'anar cap aquí.

Amb relació a salut mental es faran les places que vostès ha dit i se n'incrementaran més d'aquestes places que vostè ha comentat. La nostra idea és concertar tots els serveis que durant l'any 2016, concertar tots els serveis que en aquest moment gestionen les ONG i sí que hi haurà increment de plaça pública. El centre de dia que vostès varen tapiar i que nosaltres hem començat a construir, hem començat a continuar amb l'obra que vostès varen tapiar, precisament serà per a un centre de dia o d'ocupació per a les persones en salut mental.

És curiós, Sra. Fernández, que vostè em demani o es preocupi, per aquest pas entre escolarització i serveis socials, que, efectivament, és un pas que a vegades ens queda buit. Tenim la garantia que el sistema d'escolarització dóna cobertura fins als 18, 16, 18, 21 anys, depenent de la discapacitat d'una persona amb discapacitat, i després quan ha de passar a serveis socials a vegades no tenim els instruments o els recursos per poder-ho fer, però hi havia una cartera de serveis socials que vostès varen derogar durant quatre anys, que deia precisament que s'havia de garantir obligatòriament aquest pas, i vostès durant quatre anys han derogat aquesta cartera. I ara aquesta responsabilitat la tenen els consells, els consells tenen la responsabilitat de crear centres de dia, de crear places residencials, de crear els centres ocupacionals que necessitin cada una de les seves illes per un acord d'aquest govern. I el Govern l'únic que pot fer és instar, a no ser que es comprometi amb aquestes competències, perquè vostès varen triar aquest model que desfigura o desequilibra el sector de les persones amb discapacitat amb relació al sector de persones majors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, jo li demanaria que vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Sí, crec que ja li he contestat, més o manco totes les preguntes que m'ha fet. En qualsevol cas, a la rèplica puc concretar més si ho necessita.

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèplica del grup autor de la interpel·lació. La diputada Sandra Fernández té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sra. Santiago, si no le gusta este modelo por el que apostó el Partido Popular la pasada legislatura, cámbielo. Usted, ahora, parece que está criticando este modelo, parece que no están de acuerdo, ustedes están gobernando ahora mismo, cámbienlo si no les gusta.

Yo le voy a explicar por qué lo hicimos, y yo creo que aquí se están confundiendo muchas cosas, y desde el Partido Popular siempre hemos apostado que, al margen de quien tenga la competencia, de la administración que tenga la competencia, la gestión de esa competencia la debe ejercer la administración que le resulte más beneficiosa al usuario. Si la competencia es del Govern, pero se considera que la gestión de esta competencia es más efectiva para el usuario, y así nos lo pidió

el sector y así nos lo pedían las familias, que la pudiesen ejercer los consells insulares, el Govern debe financiar evidentemente, como así nos comprometimos a hacer, a los consells insulares y los consells insulares el poder gestionar esta competencia, como así ocurre con muchas otras cosas, a través de convenios que se pueden hacer con los ayuntamientos, porque son las entidades, las instituciones, perdón, más próximas al ciudadano.

Yo creo que éste es un cambio de concepto, debemos intentar que las administraciones se adapten a los ciudadanos, a las necesidades de los ciudadanos y no los ciudadanos se tengan que adaptar a las necesidades de la administración o a las competencias que tenga una administración. Se pueden delegar estas competencias, se pueden gestionar por parte de otras administraciones y evidentemente la responsabilidad sigue siendo en este caso del Govern y la responsabilidad de esa financiación, a través de una Ley de financiación que fue aprobada por todos los consells, también es del Govern en este caso.

Me alegra también que haga esa referencia explícita a lo importante que es el facilitar el acceso a ese reconocimiento de discapacidad, a ese certificado. Usted ahora hablaba de los centros que se cerraron, pero es que en junio del 2011, cuando llegó el Partido Popular al Gobierno, había una lista de espera para conseguir este certificado de entre 7 y 9 meses y se consiguió reducir esta lista de espera a un mes y medio aproximadamente.

Usted también hablaba que no han considerado necesario poner en el acuerdo de gobernabilidad ninguna referencia al sector de la discapacidad, porque se entendía que la normativa ya lo establece. No hay normativa que establezca que se debe crecer cada año en equis plazas, no hay normativa que nos pueda establecer qué políticas en materia de inserción laboral hay que seguir. Nosotros entendemos que si no lo pusieron es que tal vez los partidos que conforman el pacto no lo consideraron prioritario en aquel momento, no eran esos mínimos a que ustedes se querían comprometer para dar apoyo al Gobierno y para hacer a la Sra. Armengol presidenta. Es la interpretación que nosotros hacemos.

Respecto al crecimiento de plazas, entiendo que sea responsabilidad del consell, con financiación evidentemente, poder aumentar la financiación también por parte del Govern. Pero es que en los programas electorales que sus propios partidos presentaron a las elecciones a nivel regional, ustedes hablaban, el Partido Socialista, el partido de la presidenta del Gobierno, hablaba de concertar nuevas plazas. Con lo cual nos gustaría que nos lo aclarase, si definitivamente va a ser a través de los consells.

Las nuevas inversiones. Yo le estaba preguntando por inversiones en los centros concertados, si se van a hacer inversiones en los centros concertados, si va a haber financiación para hacer inversiones en los centros concertados. Usted ya me contestó el otro día lo que pensaba del Consorci APROP. Yo le sigo insistiendo y sigo estando completamente convencida de que la mejor fórmula de gestión, después de haberla estudiado durante muchos meses, es la que nosotros propusimos, un acuerdo con una entidad que en este momento

sí que podía hacerse cargo de esta inversión y el Govern no, estábamos buscando soluciones prácticas y evidentemente un modelo que daba muchísima seguridad porque concertaba las plazas, como también estaba demandando el sector.

Respecto a atención temprana, nos alegramos que sigan por esta apuesta de aumento de presupuesto. Que vayan también a concierto, como se planeaba. Pero no me ha contestado nada del decreto que se estaba preparando, si van a continuar en esta línea o no. También nos alegramos que compartan la necesidad de flexibilizar el sistema de servicios.

De salud mental, creo que compartimos, ya fue un acuerdo y ya fue algo que pudimos constatar la pasada legislatura, que era una necesidad, la apuesta por la salud mental, el aumentar el presupuesto como ya se aumentó la pasada legislatura y es una realidad este año.

No sé por qué me dice que no me puedo preocupar por el paso entre la edad de escolarización y el paso a servicios sociales. Yo creo que en mi labor de oposición me tengo que preocupar por todo y el Partido Popular se tiene que preocupar por todo. Ojalá siguiésemos nosotros gobernando y además de preocuparnos, estaríamos actuando, pero no es el caso. En cuatro años no lo pudimos hacer todo, especialmente por una situación económica muy complicada que nos dejaron ustedes.

Y en lo que no me ha contestado nada, es respecto a la inserción laboral del colectivo de personas con discapacidad.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torn de contrarèplica per part del Govern la consellera Santiago té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, Sra. Fernández. Jo pensava que vostè defensaria d'una forma més apassionada el canvi que varen fer i no m'enviés el missatge de "càmbiela". Cada 3 o 4 anys hem de canviar el model? Els consells insulars han de dir qualque cosa, no només serà el Govern que decideixi canvi.

El que no compartesc amb vostè és l'anàlisi, perquè la gestió la feien els consells, la gestió la feien els consells, sí, sí, la gestió la feien els consells, qui gestionava les places residencials, o de discapacitats, o la feien els consells o la feia el tercer sector. El que passava és que el tercer sector havia de negociar amb el Govern, perquè el Govern es feia responsable de l'increment de les places. I vostès el que varen aconseguir és que els consells, que ho varen acceptar els tres presidents que seuen aquí, a partir d'aquest 2016 seran ells els responsables del creixement de les places, això és el que el Govern va aconseguir, el Govern va aconseguir desplaçar, anar-se'n de la corresponsabilitat de creixement de places i deixar els consells insulars, això és el que s'ha aconseguit. Ara, els consells insulars són responsables del creixement de places en discapacitat i el Govern no té cap responsabilitat amb les lleis que tenim actualment, l'únic que té és de creixement de

finançament. I aquí hi haurà un finançament millor als consells insulars perquè hem pujat determinats impostos i part d'aquests impostos aniran als consells insulars, que hauran de decidir si amb aquests doblers volen fer places o volen fer carreteres. I com que són progressistes faran places, segur, no faran carreteres.

Però vostès l'únic que varen aconseguir, Sra. Fernández, és que el Govern es desentengués del creixement de les places en persones amb discapacitat. I afortunadament no ho varen fer en persones majors. I els consells, que en aquells moments eren tots del Partit Popular, varen acotar el cap a les peticions del Sr. Bauzá. Això és el que vostès varen aconseguir, el desenteniment per part del Govern d'aquesta responsabilitat.

Vostè em diu el certificat de minusvalidesa. Miri, jo record les dades que tenien damunt la taula i les puc cercar. Nosaltres ho vàrem deixar en 6 mesos, actualment ho hem trobat en 8 mesos Sra. Fernández. Això són les dades que nosaltres tenim, però és igual, ara no ve d'aquí.

En relació a què vostè consideri que en els pactes de governabilitat no hi ha cap referència explícita al tema de discapacitat i que hi donam menys valor. Interpreti el que trobi, vull dir els fets seran després a final de legislatura els que ho demostraran.

En tema d'inserció laboral, sense cap dubte que apostam per la inserció laboral de les persones amb discapacitat, però això crec que és una interpel·lació que ha de fer al conseller, o li donarà més detalls el conseller de Treball. Perquè el que tenim clar, nosaltres des de la Conselleria de Serveis Socials tenim clar, és que s'ha de normalitzar tota l'atenció a les persones amb discapacitat. I quan parlem de necessitats educatives en edat escolar, ha de ser el conseller d'Educació. I quan parlem de necessitats de treball, ha de ser el conseller de Treball. I quan parlem de necessitats socials, de cases, de substitució de la llar, etcètera, ha de ser la Conselleria de Serveis Socials.

Clar que aquest Govern apostarà seriosament per la inserció laboral i molt flexible de les persones amb discapacitat, sense cap dubte, però amb programes diversos, amb tots els programes, des del sistema dual a altres programes menys integradors, com pot ser el centre ocupacional. Clar que hi haurà un ventall important.

La inversió en centres concertats, que vostè m'ha comentat. La inversió en centres concertats només pot ser, ho sap vostè també perquè ha gestionat, a través de lleis de subvencions, plans 10, plans 20, o plans 15, o plans 5. Nosaltres per a l'any 2016 no el tenim previst, tenim necessitat d'invertir inicialment més en els nostres serveis. I això també ens obria el debat a si ho ha de fer el Govern o ha de fer el consell amb aquestes transferències que vostès varen fer d'aquestes gestions. Però li he de dir que per a l'any 2016 aquestes inversions no les tenim previstes.

En relació al decret d'atenció primerenca, s'està valorant, és un decret que sabem que està pactat amb el conjunt de les entitats i per tant, l'estam revisant, però supòs que no hi haurà cap problema per continuar amb el seu desenvolupament.

En salut mental ja li he contestat. La nostra intenció és el creixement en places de l'any 2016, concertar i no serà una concertació fàcil Sra. Fernández. Nosaltres pensam que seria més fàcil, però necessitam modificar tres decrets i per tant, serà durant l'any 2016 quan puguem concertar, una vegada fet això, que per a l'any 2016 serien les que estan en funcionament actualment, els anys 2017, 18 i 19 que hi hagi un increment progressiu.

I vostè, Sra. Fernández, sense cap dubte, té tota l'obligació de fer control del Govern i pot fer totes les preguntes que vostè consideri, però jo també li he de recordar la feina que vostè va fer com a consellera, vostè va aturar el decret de cartera de serveis socials que garantia donar serveis del sistema d'escolarització al sistema de serveis socials a les persones amb discapacitat. Tenien un decret que ho obligava i durant aquests quatre anys de Govern de Bauzá se va derogar aquest decret. Vostè em recordarà les feines que jo he de fer i jo també permeti'm que qualque pic li recordi, perquè és història ja, la feina que va fer el Govern Bauzá.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 7331/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a negativa del Govern a complir amb els acords firmats en relació amb el pagament de la carrera professional sanitària, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6347/15.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia, passam al següent. Tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 7331/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt relativa a negativa del Govern a complir amb els acords firmats en relació amb el pagament de la carrera professional sanitària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6347/15.

Té la paraula la diputada Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Esta moción que Ciudadanos presenta en esta cámara, viene derivada de la interpelación al Govern, relativa a la negativa del pago de la carrera profesional del personal sanitario del servicio de salud.

Me gustaría empezar recordando que el personal al servicio de salud lleva más de siete años aguantando y asumiendo recortes, congelaciones, aumento del trabajo y pérdida del poder adquisitivo, y sin embargo han mantenido igualmente y no sin problemas, el esencial servicio que prestan. Ahora están reclamando el cumplimiento de un acuerdo, que les permite progresar en su profesión de manera individual y voluntaria y que les permite que ese esfuerzo que sin duda revertirá en la calidad asistencial, les sea reconocido y por lo tanto,

recompensado. Este es un acuerdo luchado durante siete años, legal y justo, negociado y firmado en mesa sectorial, que ha pasado por el consejo interdepartamental de incremento presupuestario, con un informe favorable del interventor general. Que ha pasado por el Consejo de Gobierno y ha sido publicado en el BOIB, de 24 de abril de 2015. Es decir, se ha realizado siguiendo un cumplimiento jurídico impecable, por la responsabilidad que conlleva.

Este acuerdo es el que el Govern de PSIB y MÉS se carga de manera unilateral, de un plumazo el 29 de septiembre. La firma comporta lo siguiente, que el 1 de octubre de 2015 se dará inicio, ya que estaba paralizado desde el 2008, a la fase ordinaria de nuevas incorporaciones a la carrera profesional del personal sanitario, 3.170 profesionales y no sanitario, 1.200 profesionales y que estas nuevas incorporaciones en 2015 sólo cobrarán el 20% de lo que le corresponde. Es decir, hay 4.370 trabajadores que desde 2007 nunca, nunca han cobrado lo que les corresponde por su carrera profesional. Y todo ese dinero lo han donado a las arcas públicas, al Govern, para ayudar a salir de esta terrible crisis que ellos también padecen. Y esto es bueno que lo sepamos todos y en especial la Sra. Armengol, que confrontaba a los trabajadores del servicio de salud y de los servicios generales el otro día en el pleno, con aquellos ciudadanos que se encuentran en una situación de extrema necesidad.

El presupuesto para llevar a cabo las nuevas incorporaciones en 2015 y que afecta a 4.370 trabajadores asciende a 1,3 millones de euros. Esta cantidad se reservó en los presupuestos del 2015. Por este motivo, nosotros pedimos en la moción que esta parte del acuerdo se cumpla, como así piden los sindicatos.

El segundo acuerdo de esta misma mesa sectorial es para aplicar en 2016 y consiste en la calendarización del cobro de la carrera hasta llegar al 100% en enero del 2017 y la subida de nivel a quien estando ya en el sistema, no habían podido subir desde que entraron en el 2006. Esta parte del acuerdo queda calendarizada, pero no presupuestada. Debía tenerse en cuenta para los presupuestos de 2016. Así pues vemos pertinente en el caso si se considera, que se renegocie su calendarización, como así también lo pidieron los sindicatos, ya que es a su nuevo Gobierno al que le corresponde separar las partidas y tendrán que hacer sus cálculos y así lo reflejamos en el punto 2 de la moción.

El malestar y el desconcierto de los trabajadores de la sanidad es más que comprensible, no entienden como un gobierno, su gobierno, que es el que tiene que velar por la seguridad jurídica y los derechos de sus ciudadanos, es el primero a que no le tiembla el pulso en incumplir los acuerdos sindicales firmados 5 meses atrás. Ese malestar y desconcierto se torna irritación cuando el 10 de septiembre, día en que el Govern reúne a los sindicatos para darles la noticia de la suspensión del acuerdo, el Govern además se niega a estudiar una propuesta más que sensata de los sindicatos, que es la que aportamos en el punto 2 de la moción y ya hemos comentado. Los sindicatos y el personal del ib-salut apelan a la negociación y al diálogo. En reiteradas ocasiones han dicho que no quieren una huelga, saben del perjuicio que ello conlleva para todos en un sector que es esencial y pilar de nuestra sociedad.

Pero la inflexibilidad del Govern de Armengol, ya ha hecho que el sindicato UGT y posteriormente el sindicato SIMEBAL-CEMSATSE, emprendan la vía judicial contra el Govern del *pacte*, con la interposición de un contencioso administrativo por incumplimiento de acuerdo sindical. Los servicios jurídicos de los sindicatos saben que es muy importante tenerlo en cuenta que un acuerdo sindical es de obligado cumplimiento por un gobierno y sólo existe una única posibilidad legal de suspensión de acuerdos sindicales, que se contiene en el artículo 38.10. Es decir, solamente se puede no cumplir un acuerdo sindical cuando existe una alteración sustancial de las circunstancias económicas producidas tras la firma, cosa que aquí no se ha producido. El Govern sólo ha podido alegar para la suspensión del acuerdo, una alteración de prioridades del Consell de Govern. Lo cual evidentemente no se ajusta a las exigencias del artículo 38.10.

La Sra. Gómez pedía responsabilidad al personal de los servicios de salud y a los sindicatos que les representan. Pero nosotros desde Ciudadanos pedimos corresponsabilidad. Espero que todos los grupos que conformamos este Parlament, incluidos los que conforman el Govern, que estamos aquí porque los ciudadanos han confiado en nosotros, recapacitemos y nos demos cuenta que el incumplimiento de un acuerdo sindical por parte de un gobierno genera impotencia, decepción y sensación de desamparo y además, es de una gran irresponsabilidad por crear un precedente de inseguridad jurídica hacía los trabajadores, que se preguntan en este momento, ¿qué garantías tienen de que se cumplan los acuerdos que se negocien en el futuro?

Este Govern está generando la sensación de la inutilidad de la negociación sindical. Y sólo espero sinceramente que recapaciten y rectifiquen. Para Ciudadanos un gobierno tiene unas responsabilidades de estado, que tiene que cumplir y entre esas responsabilidades está la de cumplir con los convenios colectivos y los acuerdos sindicales. Sólo con el cumplimiento por parte de todos del marco jurídico en el que convivimos, se garantizan los derechos de todos los ciudadanos. Consideramos que la negociación y la firma de acuerdos sindicales son actos de gran corresponsabilidad, ya que los acuerdos son de obligado cumplimiento.

Esta semana y ante la amenaza de una huelga convocada por los sindicatos, una semana antes de las elecciones, el Govern da marcha atrás y hace caso a los sindicatos proponiendo una mesa sectorial extraordinaria para negociar un sólo punto, la carrera profesional. Aunque se agradece el cambio de apertura y de negociación, es preocupante y ciertamente triste que el Gobierno del PSIB y MÉS, hayan retornando a las responsabilidades que tienen como Gobierno, por el miedo a un conflicto durante el periodo electoral y no movidos, como debería de haber sido desde un principio, por la responsabilidad de gobierno, de que los acuerdos sindicales son de obligado cumplimiento. Y que por tanto, ante todo se tiene que intentar renegociar el cómo cumplir el acuerdo por el bien de los trabajadores. Cumplir el acuerdo es lo importante y es lo que se pide en esta moción, bien a través del punto 1, o bien mediante el punto 2, donde se propone una nueva calendarización en lo que respecta al 2016, como así lo han comunicado los sindicatos.

Señoras y señores diputados, avalar esta moción es avalar la negociación sindical y la seguridad jurídica del trabajador.

Muchas gracias.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups parlamentaris que han presentat l'esmena [RGE 7796/15](#) per defensar-la i fixar-ne la posició. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el tema que avui ens ocupa és certament delicat. Afecta ni més ni manco que la nostra sanitat pública, i és evident que només per aquest fet ja hauríem de dedicar-hi els nostres esforços.

La motivació del personal al servei de l'Ib-salut esdevé un pilar fonamental per a la qualitat de la nostra sanitat, i per tant hauríem de procurar mesurar les nostres accions, declaracions i demandes per tal d'ajudar a aconseguir l'objectiu que tenim tots, que no és altre que s'aconsegueixi un acord assumible i satisfactori per a totes les bandes i que eviti mesures de força que vagin inevitablement en perjudici de la ciutadania de les Illes Balears.

Abans de començar, però, deixau-me fer un petit recordatori del que han estat aquests darrers anys per als treballadors públics, les retallades que han patit, no només econòmiques sinó també laborals. La presidenta ja n'ha fet cinc cèntims abans. L'any 2010, en època del Sr. Zapatero, es varen reduir els sous una mitjana d'un 5%, però el pitjor estava per venir i va venir de la mà del Partit Popular l'any 2012: es va allargar la jornada laboral a 37 hores i mitja, es va reduir el nombre de dies de lliure disposició de 7 a 3, es varen eliminar els dies de lliure disposició per antiguitat; es varen apujar tots els impostos imaginables que afectaven les nòmines, com per exemple l'IRPF; es reduïren les retribucions per carrera professional - aquesta que ara discutim- en un 32%, i es va suspendre; s'eliminà la paga extraordinària de Nadal de 2012; s'eliminaren les partides d'ajuts socials que, per cert, ara ja començam a tornar; s'eliminà el complement que permetia cobrar la nòmina sencera en cas d'incapacitat temporal, fet que a l'àmbit sanitari té una gran transcendència; s'impedí la celebració d'oposicions, és a dir, l'estabilitat; absència de cobertura de places, suspensió de l'acord de productivitat i prohibició de realitzar hores extres, suspensió de l'homologació del complement específic, congelació salarial durant quatre anys, acomiadament de 3.000 treballadors públics, etc., etc.

Queda clar, doncs, l'esforç que han fet els treballadors públics en general i els treballadors de l'àmbit sanitari en particular. Per tant crec que és de justícia abordar la manera de com han de recuperar aquests drets furtats per un govern que va posar l'objectiu de quadrar els comptes abans que la motivació del seu personal i, en conseqüència, la garantia de la qualitat dels serveis públics, uns serveis que només la professionalitat

dels seus treballadors han contribuït a mantenir, i el pitjor de tot és que els comptes tampoc no es varen quadrar.

Així podem concloure que tots estam d'acord que els treballadors públics han de recuperar drets perduts. De fet fins i tot el Partit Popular hi està, atès que el darrer mig any s'ha dedicat a retornar part d'aquests drets. Quins elements han contribuït perquè el Partit Popular redreçàs una mica aquesta situació?; dos, bàsicament dos: les passades eleccions autonòmiques i les properes eleccions generals. En efecte, quan el Partit Popular governa i veu en perill revalidar el govern és capaç de qualsevol tret per intentar capgirar la situació, i tanmateix sempre és debades. Encara me'n record quan vàrem entrar a l'ajuntament, que vàrem trobar més de 100 milions d'euros compromesos i sense pressupostar.

Aquestes eleccions autonòmiques no han estat cap excepció. El Partit Popular -i això ja s'ha denunciat en reiterades ocasions- a dos mesos de les eleccions va comprometre la carrera professional a l'àmbit sanitari i als funcionaris dels serveis generals de la comunitat, això sí, a partir d'octubre i quan ja sabia positivament que incomplia el límit de dèficit, que era el maig d'un 0,48%. Però no només això, ho va ser sense incrementar ni un sol euro el capítol 1; no és que no hi hagués una reserva, és que el capítol 1 no s'havia incrementat ni un euro, quan ja sabia que només a Ib-salut el forat que hi havia era de 170 milions d'euros, fruit també de mesures preses pel mateix Partit Popular, com per exemple l'increment d'IVA sanitari del 10 al 21%, que va suposar una despesa addicional de 10 milions d'euros, o el fàrmac de l'hepatitis C, de la qual cosa ens alegrem, però que té un cost de 35 milions d'euros i evidentment no varen venir transferits.

Cal recordar també el que va concloure la Sindicatura de Comptes en el seu informe de l'any 2013 sobre l'Ib-salut, que deia -i llegesc textualment-: "L'activitat futura -de l'Ib-salut- està condicionada a l'obtenció dels recursos financers necessaris, és a dir, està en perill la seva viabilitat". Quins són els recursos que hi han afegit, senyors del Partit Popular, per poder comprometre tants de milions i que la viabilitat de la nostra sanitat estigui garantida? Tot un altre exemple clar de la política que jo anomen d'"el darrer que tanqui la porta".

Una altra pregunta que ens caldria fer és per què només aquests col·lectius i per què no tots els funcionaris; per què no en educació?, per què no comprometé despesa per a altres administracions vinculades o dependents de la CAIB, com puguin ser la Sindicatura de Comptes, la Universitat, aquesta mateixa casa, el Parlament? Supòs que és una pregunta que quedarà sense resposta.

Per si aquesta situació no fos prou complicada resulta que l'escenari a dia d'avui, en què s'hauria d'haver començat a pagar la carrera professional -som a l'octubre-, ha variat substancialment i encara és molt més difícil que quan es varen signar els acords de carrera professional; el motiu?, que s'acosten unes eleccions generals i el Partit Popular perdrà el poder, la qual cosa comporta inevitablement que faci concessions a col·lectius que fins ara havia maltractat de manera obscena, com puguin ser els treballadors públics.

Efectivament, amb l'aprovació del Reial Decret Llei 10/2015, d'11 de setembre, pel qual es concedeixen crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit en els pressuposts de l'Estat i s'adopten altres mesures en matèria d'ocupació pública i d'estímul a l'economia, el Govern de l'Estat possibilita el retorn de la paga extraordinària furtada l'any 2012, i també possibilita el restabliment de dies de vacances i de lliure disposició, que també s'havien furtat el mateix any. En el sùmmum del cinisme, en el mateix reial decret llei aprova un crèdit extraordinari, és a dir, s'endeuta, ell que pot, per pagar els seus propis funcionaris, quan ja sap que incomplirà el límit de dèficit que ell mateix s'havia marcat, mentre que deixa la possibilitat a les comunitats autònomes -ara ja no són del Partit Popular- de pagar-la. Article 1.3: "*Cada administración pública abonará las cantidades previstas en este artículo - 26,23%- dentro del ejercicio 2015 si así lo acuerda y su situación económica financiera lo hiciera posible; de no permitirlo su situación económica financiera en 2015 el abono podrá hacerse en el primer ejercicio presupuestario en que dicha situación lo permita.*" ¡Toma brindis al sol! Però com ho hem de fer les comunitats autònomes, que en la seva totalitat incomplim el límit de dèficit imposat pel Sr. Montoro? I, a més, com ho haurem de fer l'any que ve quan el mateix AIREF ha dit que no complirem? Amb els dies de permís retornats la situació no és més favorable: "*Las administraciones públicas podrán establecer..., cada administración pública podrá establecer...*", articles 2.2 i 2.3.

Tots aquests regals enverinats del Sr. Montoro, per suposat a dos mesos d'eleccions i sense transferència econòmica, alteren substancialment la possibilitat de complir tots els acords presos, entre ells el de la carrera professional, i ens obliguen a repassar els terminis en el retorn de tots aquests drets. És objectivament un escenari diferent, i per tant s'ha de seguir negociant des d'una visió global del problema. En efecte, crec que podem estar d'acord tots en el fet que les relacions amb els sindicats en general aquests darrers anys han canviat; no només ha estat l'efecte de la crisi, sinó la consciència de la pròpia crisi, que ha marcat les negociacions a l'àmbit de la funció pública. Només aquest fet, juntament amb la ja esmentada professionalitat dels treballadors públics, explica que s'hagin pogut fer les retallades sagnants que he relatat al principi sense que es veiessin absolutament alterats els serveis públics. Algú pot pensar que aquestes retallades s'haguessin pogut tan sols proposar l'any 2005? Ningú.

Així, baix el meu punt de vista, constituïria una errada vital tornar a reproduir les negociacions incrementalistes que presidien les reunions entre administració i sindicats en els anys de creixement i d'eufòria econòmica; no n'hauríem après res, de la crisi. Hem vist com l'escenari del qual partim ara és diferent de la situació en què se signaren els acords de carrera professional. Per tant, i atès que la situació i els condicionants han canviat, s'ha de seguir negociant i, com s'ha dit, abordant el problema en el seu conjunt, no per parts; i el que s'ha de negociar no només és la carrera professional. O tal vegada, per molt que estigui signat aquest acord, els sindicats acceptaran cobrar la carrera però no aconseguir ni un dels drets que els retorna, que els possibilita retornar el Reial Decret Llei 10/2015 abans esmentat? Segurament no. El fet que les administracions *podran conceder* pressuposa inexorablement que també *podrían no conceder*. Qualcú pot creure que els

sindicats no estan interessats a negociar el complement econòmic per IT, les millores de flexibilitat horària, la paga extraordinària, etc., etc.? No, no hi ha ningú que no hi estigui. Però aquests només es podran retornar si es negocia amb una visió global de la situació i si es periodifica aquest retorn. Cal recordar, i aquest és un fet objectiu, que cada increment que es produeixi va directament a compte del dèficit, no només d'enguany sinó també de propers exercicis, i no importa recordar com estan els comptes de la comunitat ni el que ja va dir la Sindicatura de Comptes.

En definitiva, lluny de resoldre els problemes els governs del Sr. Bauzá i del Sr. Rajoy han incrementat la conflictivitat en la funció pública, precisament perquè han estat ells els que han començat aquesta negociació incrementalista dels drets laborals de què parlava abans, un greu error que pagarem car, no només econòmicament sinó també, i tal vegada és més greu, en conflictivitat laboral. Malauradament no ha presidit el sentit comú les decisions del darrer govern del Partit Popular, que per una banda comprometia milions d'euros per a l'any 2016 i següents, i el darrer que tanqui la porta, com deia abans, i per altra deixava uns comptes que incomplien el límit de dèficit, alhora que es negava a votar a favor d'una sol·licitud d'increment d'aquest límit. Tot un exemple de coherència.

En definitiva i per acabar, la postura més sensata, també per als treballadors públics, n'estic convençut, és seguir negociant els terminis de la recuperació dels drets perduts, que són molts, però tots en global. Per això presentam aquesta esmena, que creim que s'ajusta més a les necessitats que tenim i a l'interès general, que és el que ens hauria d'ocupar. Per això demanam que s'accepti...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alcover, ha d'anar acabant.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

...aquesta esmena. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, exactament, el tema que avui tractem és un tema seriós, que demostra la manca d'ètica, la manca de compromís i, el pitjor de tot, la manca de paraula. És el cas de la carrera professional. Els anteriors governs s'han atrevit a jugar amb els treballadors i les treballadores de l'administració autonòmica prometent i fins i tot signant acords el contingut dels quals han deixat buit de veracitat i de viabilitat, tot això fent un ús electoralista que caracteritza l'actuació del poder polític.

Voldria ser un poc pedagògica, perquè a vegades la ciutadania no ens entén. Què és la carrera professional? La

carrera professional és un complement pel qual es reconeix l'esforç del personal per progressar en el seu desenvolupament professional augmentant la seva formació; és, per tant, un sistema d'incentius perquè les persones que optin per cobrar, ja que és optatiu, continuïn la seva formació, el que a la llarga redundarà en un benefici als usuaris. L'article 62 de la Llei 3/2007, de 27 de març, defineix la carrera professional del personal funcionari com la progressió en el si de l'administració d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat. L'article 16.2 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic regula el concepte de carrera professional i la defineix com el conjunt ordenat d'oportunitats d'ascens i expectatives de progrés professional conforme als principis d'igualtat, mèrit i capacitat; afegeix que amb aquest objecte les administracions públiques han de promoure l'actualització i el perfeccionament. Per què? Per mantenir el major grau de professionalitat del nostre empleat públic; per això la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que pretén millorar l'eficàcia del sistema i els estímuls i les expectatives dels funcionaris. D'aquesta manera es podria reduir la inflació orgànica i l'excessiva mobilitat voluntària del personal; resultava necessari facilitar la promoció interna de tots els empleats que volguessin adquirir les competències i els requisits necessaris per progressar en la seva carrera.

Però per què una carrera professional? Perquè resulta socialment inacceptable que consolidin amb caràcter vitalici drets i posicions professionals per a aquells que eventualment no atenen satisfactòriament les seves responsabilitats. La continuïtat mateixa del funcionari en el seu lloc de treball aconseguit per concurs s'ha de fer dependre de l'avaluació positiva del seu acompliment. Les recompenses que corresponen a cada empleat públic han de relacionar-se amb la manera en què realitza les seves funcions en atenció als objectius de l'organització, atès que és injust i contrari a l'eficiència que es dispensi el mateix tracte a tots els empleats. La gestió del personal s'ha de traduir tard o d'hora en una millora dels serveis.

Però com es pretén cobrar la carrera professional? Sense (...) A totes les administracions públiques l'estatut bàsic pretén ser escrupolosament respectuós de les competències legislatives de les comunitats autònomes sobre la base d'uns principis i unes orientacions molt flexibles. La llei permet configurar l'ocupació pública de l'administració.

Què ha passat amb la carrera professional? La carrera professional es va negociar l'any 2007 amb el personal sanitari, i el 2008 amb el personal dels serveis generals, conselleries i personal funcionari de salut. Però qui cobra aquest concepte retributiu?, de fet solament uns 5.500 treballadors del sector sanitari ho estan percebent, i únicament cobren des d'abril de 2015 el 73% del citat complement. En el cas mèdic volem que el nostre cos de metges i sanitaris continuï estudiant i reciclant-se, com a la resta d'Espanya, però això no vol dir que els compromisos del govern de Bauzá estiguin ben negociats. Creiem que la carrera s'ha de redimensionar i per això demanam diàleg, pensem que el Govern hauria d'asseure's amb els sindicats per trobar una sortida pactada perquè es comenci a aplicar pels salaris més baixos. És per això que instarem el Govern de les Illes Balears i els sindicats amb representació a sanitat a seguir negociant l'anomenada carrera professional del

personal de salut de les Illes Balears per tal d'arribar a un acord assumible i satisfactori per a totes les bandes, que eviti mesures de força que vagin inevitablement en perjudici de la ciutadania de les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors, bon dia a tots i a totes. Faré un poc una explicació, però anirem repetint conceptes que ja hem anat dient perquè presentam una esmena conjunta.

MÉS per Mallorca, com a grup signant dels acords pel canvi, treballa per uns serveis públics de qualitat i per tant pels seus treballadors i treballadores que els fan possibles, perquè a nosaltres ens preocupen les persones i creim en el sistema públic. Ja a la Llei de pressupostos de l'any 2010 del govern Zapatero es varen aplicar mesures per a la reducció urgent del dèficit públic, i es va produir la primera retallada, que va ser d'una mitjana d'un 5% dels sous; ara som el primer govern en anys -ni Zapatero el 2010 ni el PP endavant a partir d'aquest 2012- que planteja no fer retallades als treballadors i les treballadores públics i recuperar drets. A diferència del govern Bauzá, que castigava treballadors públics, acomiadava desenes de laborals de manera improcedent i perseguia i criminalitzava sindicalistes, nosaltres apostam per anar recuperant a poc a poc els drets retallats durant aquest període.

Amb la carrera professional, que és un concepte que neix dins l'àmbit sanitari, es valoren les competències que pretenen promoure valors com el compromís amb el pacient, la millora contínua de l'activitat i la pràctica professional, la gestió del coneixement, la recerca i la implicació en el desenvolupament d'uns serveis sanitaris de major qualitat, més eficients i més adaptats a les necessitats dels ciutadans. Des de MÉS per Mallorca hi estam absolutament d'acord, amb la promoció en la carrera professional, i al programa en dúiem el reconeixement. Ara bé, també dúiem recuperar més de 3.000 treballadors entre docents i sanitaris acomiadats pel govern Bauzá. Caldrà prioritzar, perquè ho volem tot. Volem recuperar una llarga llista de drets retallats tant pel govern del Sr. Rajoy com pel de Bauzá. Recordem que ja hem fet esment a totes aquestes accions que varen dur a terme els governs de dretes: allargar la jornada laboral, treure dies de lliure disposició, treure dies de lliure disposició per antiguitat, la paga extra, partides per a ajuts socials, cobrar la nòmina sencera en cas d'IT, de baixes laborals, impedir celebracions d'oposicions. És a dir, volem recuperar tot allò per donar estabilitat laboral als treballadors.

Sobretot el que volem és dialogar per desencallar una situació prou complicada. Sabem que la comunitat autònoma de les Illes Balears té un problema de caixa important, només

enguany patim 300 milions d'euros de desviació i per a l'any que ve el panorama empitjora per mor del límit del dèficit del 0,3% que ha marcat el ministre Montoro.

MÉS per Mallorca volem treballar colze a colze amb els sanitaris devora perquè tornam a tenir el conegut problema davant, el del finançament. Ens cal fer front comú davant el Govern central que ja en el seu dia ens va traspasar unes competències de salut infradotades, ens cal justícia econòmica per poder oferir uns serveis públics de qualitat que permetin dur endavant polítiques progressistes i per lluitar contra una injustícia ens cal fer un front comú, unit, alegre i combatiu. Som-hi! Ens hi tendreu devora.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec, Sra. Ballester, que la moció que ens porta avui aquí apel·la a un tema que jo el veig dramàtic, per dir-ho així, dramàtic perquè és un tema de justícia i que en canvi no tenim en aquests moments la capacitat per resoldre'l i, per tant, ho veig com una tensió dramàtica en el sentit que és molt difícil donar-li la resposta adequada de forma satisfactòria per a tots els que hi estan implicats.

Nosaltres pensem que un país de qualitat ha de tenir una funció pública ben pagada. Els països, sobretot les democràcies, els règims democràtics ben assentats es caracteritzen per una funció pública ben pagada i, per tant, nosaltres estam a favor d'aquest model. També necessitam una funció pública motivada, per tant, amb un sistema que es vagin reconeixent els assoliments, es vagin reconeixent l'esforç que fa el professional per prestar un servei cada vegada millor. Per tant, hi ha d'haver un sistema d'incentius i hi ha d'haver un sistema de reconeixement. Tot això és el que es pretén fer amb la carrera professional.

Per analitzar aquesta situació, que jo he adjectivat de dramàtica, crec que és molt important tenir en compte dues fites temporals que són les que ens porten a la situació que tenim ara, una és quan apareix o quan es materialitza aquesta reivindicació, que és als anys 2006-2008, en què la Mesa sectorial de sanitat acorda que es posi en marxa aquest sistema. Clar, 2006-2008. Què ha passat des de llavors fins ara? No cal que ho digui amb la paraula que tots coneixem, que és la de la crisi, sinó en un aspecte de la crisi, que és el que tots sabem, la devaluació interna. És a dir, s'ha hagut de produir una devaluació interna de la nostra economia, la qual cosa ha comportat una baixada de salaris.

Vostè, en la seva interpel·lació de l'altre dia, parlava, i en la resposta que li va donar el Govern, parlaven de la reducció dels sous del 5%, però és que també en el sector privat. Jo que venc del sector privat guanyava menys fa un any que fa deu anys. És a dir, hi ha hagut una devaluació interna a tots els nivells. Han baixat els salaris.

Amb això, què vull dir? Vull dir que és una mica il·lusori, i fins i tot una mica simple, per no dir demagog, posar-nos la situació de 2006-2008 com un horitzó al qual hem d'arribar perquè s'han destrossat tantes coses en aquests anys que plantejar-nos els compromisos i els objectius de 2006-2008 com el desideratú en aquests moments és simplement il·lusori. Aquesta és la primera fita temporal que hem de tenir en compte.

L'altra fita temporal que hem de tenir en compte és la del 22 d'abril de 2015, que és quan el Govern sortint signa aquest acord o acorda això a la mesa sectorial. Una operació, he sentit moltes vegades que es ralla de dos mesos abans de les eleccions, no, dos mesos abans de les eleccions no, un mes abans de les eleccions un govern, que em fa molta gràcia perquè algunes vegades alguns diputats del Partit Popular parlen que l'esquerra, quan per exemple parlem de l'impost turístic, l'esquerra és molt fàcil fer polítiques amb els diners dels altres, això és el que va fer el Govern del Partit Popular, és a dir, signar un acord totalment incomplible gastant-se els diners dels altres, *brindis al sol*. És a dir, una operació clarament electoralista i demagoga que ha generat unes expectatives que malauradament no es poden complir de forma pressupostària i que ens aboquen a aquesta situació dramàtica que dèiem.

Com creïem nosaltres que cal sortir d'aquesta situació? Bé, hem de ser capaços de casar la necessitat, aquesta necessitat de reconeixement dels professionals del sistema sanitari amb la dura realitat, i això, aquesta tensió només es pot resoldre i només es pot treure endavant a partir de la negociació.

Nosaltres ens congratulem que s'hagin reprès les negociacions, per les notícies que hem llegit, bé, sembla que avancen en bona direcció i que seria possible assolir un acord, i demanem al Govern màxima sensibilitat per almenys el que no es pot pagar amb doblers almenys, és a dir, amb gestos, consideració, atenció a la importància dels professionals sanitaris es pugui aconseguir. En aquesta línia van les esmenes que hem presentat amb els altres grups i que jo valoraria molt que vostès acceptessin.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Fixació de posicions dels grups que no han presentat esmenes. Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. No sé si nosaltres som uns bitxos rars, però pensam un poc distint d'aquesta moció i pensam un poc distint d'aquesta esmena que han fet els altres partits. A veure, si l'important era la setmana passada desbloquejar la forma com el Govern havia afrontat la carrera professional i després de dimecres cap aquí s'ha desbloquejat jo crec que hauríem de ser capaços d'actualitzar la moció i les esmenes perquè, vulguem o no, en aquest moment els sindicats i el Govern fan feina perquè això es desbloquegi i podem caure en la temptació que el Parlament

està rallant, xerrant o parlant d'una qüestió que ja és extemporània.

És a dir, avui som aquí, com moltes vegades som en el Parlament, sis passes enrere de per on va la societat, estam sis passes enrere, i El Pi els ho ha de recordar, és a dir, no pot ser que discutim una cosa que ja s'ha romput, ja s'ha tallat, ja s'ha tallat. És el que he dit avui matí a la pregunta, és a dir, la pregunta està feta dimecres, però dijous passen coses i divendres passen coses i avui passen coses, i jo crec que demostrariem un canvi polític si realment entre tots reféssim, uns que no volen canviar la moció i els altres que tenen l'esmena.

És a dir, avui els sindicats no negocien cobrar el darrer trimestre de 2015, no és que hi renunciïn, alerta!, però no ho negocien. El Govern avui no diu que no vulgui arribar a un acord amb la carrera professional. I jo arrib a la conclusió, després de les reunions que vostès han tengut amb els sindicats i que nosaltres hem tengut, que els sindicats, i no tan sols els sindicats, sinó especialment a qui representen, saben vostès què demanen realment? El més important, no són doblers, el més important és que no se'n riguin d'ells, el més important és que no tenguem la cara dura, els polítics, m'hi incloc, que perquè arriben unes eleccions signar per veure si treuré sis vots o deu vots, quan tanmateix cada un d'ells sap a qui votarà.

Jo crec que el que volen es recobrar la confiança en els set grups que hi ha en aquesta cambra, i aquí és on hi ha la possibilitat. Nosaltres, què deia El Pi? Escolti! Hem arribat a un acord amb els professors, clar que sí, i que no podem malmenar més els professors, sense cap dubte, perquè va ser molt dur, però no podem caure dins la trampa d'un enfrontament amb un altre col·lectiu molt important com és el sanitari, que varen ser capaços amb tots els retalls que els va fer tothom, des de l'Estat fins la conselleria, de no deixar cap dia d'atendre la gent en aquesta terra.

Vist això i vist que hem obert un període que tots desitjàvem, que és que hi hagi negociació, El Pi fa una proposta a Ciutadans i a tots els altres grups, ja ens va bé no ser com vostès, ni uns ni els altres, eh?, ens va de cine, perquè creim que la societat va per aquí, intentin que no sigui extemporània amb el que negocien avui els sindicats i el Govern, i vostès s'obrin perquè realment es pugui modificar, baldament sigui *in voce*, que no sé si és possible o no, ens ho diran els lletrats, un document que encoratgi els sindicats a poder rematar la seva feina i el Govern també.

És això que els puc dir avui, perquè si no, estic llegint una cosa que si les meves tres filles s'assabenten que llegesc una cosa que ja no... té importància, em dirà "papà, no us n'heu assabentat els polítics".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Perelló... Antònia Perelló, perdó.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors i senyores diputades. El Grup Popular sí donarà suport a la moció tal i com ve plantejada, perquè la comparteix i secunda, encara que li objecta l'oblit que s'hi fa a la resta del personal afectat per les decisions d'aquest govern, perquè els acords ara suspesos es referien no només a la carrera professional del personal estatutari sanitari, que ja en percebien part, sinó també a la del personal estatutari no sanitari i a la del personal de serveis generals que són, com veurem més endavant, els grans oblidats sempre en aquest tema.

Per què li donarem suport? En primer lloc, perquè estam convençuts que els acords vàlidament adoptats entre l'Administració de la comunitat autònoma i les organitzacions sindicals, fruit de la negociació col·lectiva han de ser respectats sigui qui sigui qui governi aquesta administració i en aquest punt coincidim amb allò que acaba de dir el Sr. Font ara mateix. La gent ha de complir els acords, inclosa l'Administració.

Senyors i senyores del Govern, no caiguin en l'error de confondre el Govern amb l'Administració que ara dirigeixen perquè una cosa és dur a terme un determinat programa polític i una altra pretendre fer-ho a costa dels drets reconeguts a tot un col·lectiu deixant de banda uns acords que haurien d'haver respectat.

Ens crida molt l'atenció que res més arribar al Govern anunciassin i posassin en marxa un gran pla de xoc contra la precarietat laboral amb una xifra rècord -segons les seves paraules- d'inspeccions a empreses i en defensa dels drets dels treballadors; sabran, per tant, que els convenis col·lectius formen part de la legalitat laboral, l'incompliment de la qual vostès han pretès perseguir amb contundència a la seva estrena al front del Govern, i és de suposar que els empresaris incomplidors seran sancionats. En canvi vostès, en relació amb els seus treballadors, han actuat de forma totalment diferent, perquè han començat incomplint els acords adoptats fruits d'aquesta mateixa negociació, desconeixent el que sens dubte és un dret dels empleats públics. Convindran amb mi que el missatge és altament contradictori, o és que per ventura pensen que la negociació col·lectiva i els drets dels treballadors són sagrats quan afecta els altres i en canvi és perfectament modulable, excepcional i extremadament fràgil quan es tracta dels treballadors públics? Per ventura no són treballadors també els empleats públics?

Vostès ja ho han dit diverses vegades i ho han repetit en aquest mateix plenari, els acords que es varen adoptar els mesos d'abril i maig, ens diuen, va ser una mesura electoralista perquè no comptaven amb la dotació pressupostària necessària per garantir el seu pagament i mentiran, com han mentit avui mateix.

Els acords varen ser adoptats amb tots els requisits, precisament perquè no es pogués dubtar de la seva validesa i de la seva eficàcia, inclòs el pressupost necessari per fer front al seu pagament durant aquesta anualitat.

La Sra. Consellera va mentir en aquest plenari quan es referí a l'acord irresponsable per part de l'Administració dos mesos abans de les eleccions autonòmiques sense haver-hi doblers per al seu pagament i ho va fer també el seu director general quan públicament anuncià que l'anterior govern no havia ampliat la partida per a la carrera que va acordar.

Tenc aquí tots els documents que demostren que es varen dur a terme totes les actuacions necessàries per dotar la partida pressupostària necessària per poder pagar la carrera professional dels metges aquesta anualitat que demostren que els acords que es varen signar en el mes de maig i es podien perfectament complir en aquesta anualitat: els informes de pressuposts, les modificacions de crèdit, els informes favorables de la Intervenció General de la comunitat autònoma, l'acord del Consell de Govern en què s'autoritza la despesa i li diré més, Sra. Consellera, perquè es veu que no ho sap o no li ho han contat: un cop feta la modificació de crèdit els 4.544.000 euros que l'ib-salut necessitava de més per poder pagar-la, li varen ser transferits dia 22 de maig de 2015.

Per tant, el que ens hauríem de demanar és què han fet vostès amb aquests doblers que se'ls va transferir per poder pagar la carrera professional, i no només del personal sanitari sinó també del personal no sanitari i del personal funcionari.

(Alguns aplaudiments)

No serà més aviat que consideren que la carrera professional és un privilegi? Hem sentit massa vegades ja en aquest plenari que és un complement, no serà que pensen que és un privilegi i que, dins les seves prioritats, els funcionaris no tenim dret a cobrar-la?

Finalment, per justificar aquesta suspensió dels acords vàlidament adoptats, vostès parlen una altra vegada de l'herència rebuda, no fan res més que parlar de l'herència rebuda encara que el primer dia varen dir...

(Remor de veus)

...que no en parlarien perquè la ciutadania estava farta de retrets, però veuran, apel·lar a l'interès públic i al compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària per suspendre la carrera resulta grotesc, grotesc quan al mateix temps i des del primer dia vostès diuen, per activa i per passiva, que no compliran l'objectiu del dèficit ni el 2016 ni el 2017, quan vostès diuen que per a l'any 2016 incrementaran el límit de despesa i quan no fan altra cosa que anunciar i posar en marxa mesures o iniciatives que impliquen un elevat cost econòmic sense importar-los massa els requeriments de la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. O és que només recorden les exigències de l'estabilitat pressupostària quan es tracta dels drets dels empleats públics?

La Sra. Presidenta del Govern va dir al seu debat d'investidura i ho ha repetit aquí diverses vegades, avui mateix, que aquest govern dialogarà i que rectificarà les vegades que facin falta, fins i tot va dir que no els cauran els anells si han de reconèixer que s'han equivocat. Vostès avui han tornat apel·lar al diàleg i jo em deman quin diàleg és aquest que ve a

posteriori d'una suspensió unilateral d'acords que varen ser vàlidament adoptats.

Per tant, els deman que si és cert el que vostès varen dir compleixin i una bona ocasió la tenen ara donant suport a aquesta moció.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester del Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Seré breve, en principio comentarle al Sr. Font que esta moción es para que el Gobierno cumpla con su responsabilidad, con cumplir con un acuerdo firmado, por eso no es fuera de tiempo, siempre..., esto está dentro de un tiempo que es cumplir con los acuerdos firmados, usted también comenta... y como se han empezado las negociaciones también podría estar fuera de tiempo, bueno, es que el que empezó las negociaciones ayer ha sido el Gobierno porque los sindicatos desde el primer día querían negociar. Por lo tanto, esta moción se hizo para que el Gobierno cumpla con el acuerdo firmado y para que se sentara a negociar con los sindicatos que desde siempre lo estaban pidiendo.

En segundo lugar, comentar al PSIB, a MÉS i a Podemos que... o sea, no podemos aceptar la enmienda porque en ella ustedes están instando a los sindicatos de sanidad, o sea del ib-salut, a negociar con el Govern para posibilitar un acuerdo sobre la carrera profesional, tal cual lo pone en la enmienda, pero resulta que este acuerdo ya existe, es que llevan siete años luchando para este acuerdo, ya existe, el 22 de abril del 2015 se firmó. Yo quiero... o sea, es que me gustaría repetirles que hay 4.370 trabajadores que desde 2007 nunca, nunca, nunca han cobrado lo que les corresponde, y todo ese dinero lo han donado a las arcas públicas, al Govern, para ayudar a pasar esta crisis. Ahora, el 22 se firmó un acuerdo y se ha de cumplir, y lo que le están pidiendo es que lo que estaba presupuestado se haga, porque estaba presupuestado, y lo que les corresponde a ustedes presupuestar se negocie. Es que me parece algo muy sensato.

También comentarles que ustedes en la enmienda mezclan muchos temas, claro, les conviene mezclar todas las mejoras que tienen que existir laborales en estos trabajadores, porque así le pueden hablar a la ciudadanía de que es que nos costará 90 millones, ahora, en la última declaración 100 millones, claro, la ciudadanía dice: ¡ay, pues, si no se puede! Pero es que no son 90 millones ni 100 millones, estamos hablando de un acuerdo firmado ahora, en una mesa sectorial, cada sector tiene sus mesas, si se ha llegado a un acuerdo ese acuerdo se ha de firmar, y ya hablaremos de otras cosas cuando nos sentemos. Pero lo que no pueden decir es que, como hay tantas cosas por hacer, ni siquiera voy a cumplir este acuerdo, porque ¿de qué sirve sentarse en mesas de negociación si ni siquiera van a cumplir un acuerdo que ya hay? Es que no tiene sentido.

Por eso, de verdad, yo apelaría a que recapitemos, que los acuerdos en mesa sectorial cuestan mucho conseguirse, es una gran corresponsabilidad por parte de las dos partes y, una vez firmado, es de obligado cumplimiento. Por favor, el personal del sector sanitario lleva muchísimo tiempo esperando este acuerdo y ya está firmado, está presupuestada una parte, y la otra les están comentando que se puede negociar.

Creo realmente que cumplir con el acuerdo no solamente es una obligación legal, sino que es también una obligación de justicia para estos trabajadores. Por lo tanto, yo les pediría que votaran a favor de esta moción, que es avalar la negociación sindical y es avalar la seguridad jurídica de los trabajadores.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedirem a la votació. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 30; abstencions, 4. Per tant, queda rebutjada la moció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 6488/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a garantia habitacional immediata per a les dones violentades per la violència masclista i pel manteniment de serveis municipals i públics.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les proposicions no de llei i debatrem, en primer lloc, la RGE núm. 6488/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a garantia habitacional immediata per a les dones violentades per la violència masclista i pel manteniment dels serveis municipals i públics, complementada amb la RGE núm. 7805/15.

Qualcú s'oposa a la modificació?

Té la paraula pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras diputadas, señores diputados. Hemos presentado una modificación a esta PNL que les elevo a continuación, para solicitar la aprobación de los grupos de la cámara.

El Grupo Parlamentario Podem Illes Balears solicita las modificaciones de los siguientes puntos de la Proposición no de ley, con RGE núm. 6488/15, relativa a garantía habitacional inmediata para las mujeres violentadas por la violencia machista y por el mantenimiento de servicios municipales y públicos:

“El Parlamento de las Illes Balears insta al Govern de las Illes Balears a garantizar una vivienda digna a cualquier mujer violentada por violencia machista, derivada de los servicios sociales del IBD o con medidas de protección.

1.a) El Parlamento de las Illes Balears insta al Govern de las Illes Balears a mejorar la aplicación del convenio firmado entre el Instituto Balear de la Vivienda y el Institut Balear de la Mujer para que se puedan garantizar las viviendas anuales necesarias destinadas al alquiler para mujeres sin recursos que hayan sufrido violencia de género, así como sus hijos/hijas.”

En este punto modificaríamos, en lugar de “a mejorar” “a continuar”, a petición del PP, para lograr su apoyo a esta modificación y poder seguir defendiéndola.

En el punto 1.b): “El Parlamento de las Illes Balears insta al Govern de las Illes Balears a considerar a las mujeres violentadas por violencia machista y a sus hijos e hijas sin recursos económicos como un colectivo preferente en cualquier proceso administrativo relacionado con ayudas públicas habitacionales, con todos los suministros necesarios.”

El segundo punto: “A garantizar que se aplique la Ley 4/2009, de 11 de junio, de servicios sociales de las Islas Baleares, a todas las formas de violencia contra la mujer, de acuerdo con lo exigido por el Comité para la eliminación de la discriminación contra la mujer en su recomendación general número 19 y con el Convenio del Consejo de Europa sobre la prevención y lucha contra la violencia contra la mujer y la violencia doméstica, Convenio de Estambul, ratificado por España.”

Y el tercer punto, sería: “Y finalmente, en el caso de que entre en vigor lo previsto en la disposición transitoria segunda de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la administración local, respecto a asumir competencias por parte de las comunidades autónomas, relativas a los servicios sociales, de fecha 31 de diciembre de 2015, se insta a los consells insulares y al Govern de las Illes Balears a garantizar el mantenimiento de todos los servicios de atención a mujeres, apostando por la gestión pública directa de estos servicios y asegurando su mantenimiento activo.”

Este tercer punto, a petición de algún grupo parlamentario, lo dejaríamos de la siguiente forma: “Y finalmente, en caso de que entre en vigor lo previsto en la disposición transitoria segunda de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la administración local respecto a asumir competencias por parte de las comunidades autónomas, relativas a los servicios sociales, de fecha 31 de diciembre de 2015, se insta al Ayuntamiento de Palma, a los consells insulares y al Govern de las Illes Balears a garantizar el mantenimiento de todos los servicios de atención a las mujeres, así como el compromiso de colaboración de otros ayuntamientos.”

Solicito, pues, el apoyo de los grupos parlamentarios para poder sacar adelante esta moción en estas condiciones. Gracias.

Bueno, pues, gracias, y ya que no hay ninguna oposición, pues voy a plantear la defensa de nuestra PNL.

Violencia machista y no violencia doméstica, la violencia ejercida contra las mujeres no es sólo la violencia doméstica, la violencia machista va desde la violencia que sufre una adolescente, que es acosada y maltratada en el instituto,

pasando por el acoso y la violencia en el trabajo o una violación en la calle, todo ello es violencia machista, sí, machista. Lo único que no tiene que ver en toda esta gama de violencias perpetradas con la mujer, lo único que tiene que ver es la abominable ideología que las justifica, el machismo.

El machismo, esa máquina de opresión y violencia que ha triturado la vida de tantas y tantas mujeres, pero esto no va sólo de identificar la causa sino de ponerle medidas, porque aquí no sólo juega la abominable lacra del machismo, una losa que se ha acentuado en los últimos años de “austericidio”, con la precarización de la vida de las mujeres. Debido a la crisis económica, los recortes sufridos a los mecanismos de protección social han sido devastadores, hemos dejado que los efectos de la debacle económica se cebara en los eslabones más débiles de esta comunidad. Por ello, en los últimos años hemos sufrido un retroceso en la obligación del Estado en proteger y garantizar los derechos en materia de igualdad, especialmente en materia de igualdad y, en particular, ante la violencia machista.

Las políticas de protección han sufrido severos recortes. Es preocupante que este servicio de protección ante la violencia machista se haya externalizado, hay cosas, señores diputados y diputadas, que no deberían guiarse por baremos simplemente económicos. Es preocupante que estos servicios no estén unificados territorialmente, el lugar de residencia no debería condicionar el sistema de protección posible, la violencia machista no diferencia entre Palma y la *part forana* o las islas.

Y es aún más preocupante que cada vez son menos las mujeres que denuncian, no por el hecho de que este problema esté en retroceso, que ya nos gustaría, sino por el hecho de que la crisis ha afectado especialmente a las mujeres. No olvidemos que uno de los condicionantes que más afecta en este tema es la dependencia económica, tenemos que admitir que las mujeres en este momento son las que están rescatando las familias y que el condicionamiento económico, ya sea a través del trabajo precario o con las cargas que impone la disminución de la red social asistencial, son los factores que más afectan a las mujeres a la hora de denunciar.

Recordemos el paulatino retroceso de las mujeres en el mercado laboral, en muchos casos es debido a la desaparición de estos sistemas de apoyo; sólo por citar un ejemplo, en muchos casos el precio de las *escoles* es superior al salario mínimo.

Nos hemos de levantar todas con un claro grito: ni una menos. Pero para ello hacen falta más que palabras, la garantía habitacional y unas condiciones dignas son esenciales para que las mujeres valientes de este país se jueguen su vida y denuncien. No seríamos una sociedad decente si les infringiéramos más daño del que ya supone el traumático paso por la justicia y el abandonar su vida anterior. Garanticemos a toda mujer que huye un hogar digno, nos lo merecemos como sociedad.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

Indicarà, per favor, si està d'acord o no amb la modificació *in voce* que s'ha fet.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sí, muchas gracias, presidenta. Sí, estamos de acuerdo con las modificaciones del texto presentado esta mañana y con las modificaciones que ha hecho la representante de Podemos aquí.

Y estamos de acuerdo también con el contenido de las propuestas de acuerdo que se plantean en esta proposición de Podemos, no así podemos estar de acuerdo con alguno de los planteamientos que ha hecho aquí, con alguna de las interpretaciones.

En Baleares, concretamente, no creemos que se haya retrocedido en igualdad, ni que se haya retrocedido en absoluto en la lucha en contra de la violencia de género.

Es cierto que el presupuesto del Institut Balear de la Dona, el presupuesto en igualdad, desde el año ya 2009, ha ido descendiendo, pero quiero recordarle que desde el año 2014 ha vuelto a aumentar el presupuesto en igualdad de esta comunidad autónoma, ha aumentado el presupuesto del IBDona, y en el último año, por ejemplo, el presupuesto del Institut Balear de la Dona aumentó un 10%. Pero, a pesar de eso, debo decirle que no se recortó ni se disminuyó ningún servicio básico de protección a las mujeres víctimas de violencia de género.

Así, por ejemplo, las plazas de acogida, además de mejorar el sistema de acogida con un centro de acogida de tratamiento integral de las mujeres víctimas de violencia de género y sus hijos, pues han pasado de 157 a 166 plazas. El convenio que Institut Balear de la Dona tenía con el IBAVI ha pasado de proporcionar 10 viviendas a proporcionar 15 viviendas, también para mujeres víctimas de violencia de género. Se ha puesto en marcha un proyecto innovador, como es el proyecto ARIADNA, que se basa en una estrategia que va a promover un sistema de información unificado entre todos los agentes sociales que intervienen en los procesos, tanto de prevención, detección o tratamiento de la violencia de género. Se aprobó el IV Plan de igualdad entre hombres y mujeres en esta comunidad autónoma.

Nosotros creemos que se han hecho políticas muy importantes durante estos cuatro años pasados respecto a la igualdad. Debo decirle o debo recordar que, por ejemplo, el Plan de igualdad contó con el apoyo de todos los grupos parlamentarios en aquel momento representados en el Consejo Rector del IBDona, y se ha trabajado. Es cierto que no es suficiente, porque hasta que la lacra de la violencia de género, como usted decía, desaparezca, debemos trabajar todos juntos y la intención del Partido Popular es que esta unanimidad que ya planteamos en este parlamento con la aprobación de una declaración institucional en contra de la violencia de género, que también me gustaría recordar que una de las cosas que se

decían en esta declaración institucional es que el pasado 15 de octubre España recibió en Ginebra uno de los reconocimientos de honor del premio de políticas de futuro que, entre otras instituciones, otorga Naciones Unidas, con lo cual la política que se está llevando en España en relación con la lucha contra la violencia de género es positiva y debemos seguir trabajando.

En este sentido, el Grupo Parlamentari Popular dará apoyo a las propuestas que ha presentado el Grupo Podemos, porque creemos que, además hemos trabajado para el consenso de estas propuestas, porque creemos que es una prioridad y es indiscutible que si no trabajamos todos juntos, y en este caso, en este parlamento, los grupos parlamentarios intentamos ceder cada uno un poquito de nuestra parte, para que la lucha contra la violencia de género vea esta unidad de todos los grupos políticos, pues no conseguiremos acabar con ella.

Por eso, nuestro grupo parlamentario sí que dará apoyo a las propuestas de Podemos.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per defensar les esmenes i indicar si està d'acord amb la modificació. Té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Diputades, diputats. Sí, estam d'acord amb el text alternatiu que ha proposat el Grup Podem.

Jo voldria començar agraint al Grup Parlamentari Podem que duguin el tema de la violència de gènere en aquest parlament, així com a altres parlaments autonòmics, perquè em consta que és una proposició no de llei que presenten a altres comunitats autònomes. És un tema important, hi ha hagut quatre dones mortes, assassinades en 72 hores, en deu mesos duem 40 dones mortes i el que és important també, amb els avanços que s'han fet en estadístiques, és que són 40 dones mortes i 32 infants orfes.

No és un tema menor i tots sabem, totes sabem que és un tema que hauria de ser de consens i que no hauria de ser utilitzat amb finalitats partidistes, per això agraeixc a tots els grups i especialment a Podem que hagin proposat aquest text consensuat.

El text original presentava diversos problemes, un era que era una proposició no de llei no adaptada a la realitat insular i s'han inclòs els consells insulars i els ajuntaments, en concret, però especialment era el tema dels consells insulars que grinyolava en aquesta proposició.

En segon lloc, hem de recordar que en els acords pel canvi hi ha prevista l'adopció d'una llei d'igualtat d'homes i dones i també un pla integral contra la violència de gènere. Per tant, hi havia alguns dels punts que ja es troben inclosos en aquest acord i que esperam que aviat tenguem aquesta llei i aquest pla.

Hi havia també punts que s'aplicaven, per exemple la Llei de serveis socials ja contempla, des del 2009, les víctimes de violència masclista com a un col·lectiu prioritari en l'accés a l'habitatge. I també s'ha de dir que ja es garanteix des de fa temps, des de fa anys, l'habitatge a les víctimes de violència de gènere, encara que no es tenguí un ordre de protecció, però no sobra recordar que és necessari garantir aquest habitatge.

Tot i així, crec que hauríem d'exposar alguns punts d'aquesta proposició no de llei que, amb el consens que s'ha aconseguit és important, però hi ha una sèrie de problemes en aquest text consensuat que m'agradaria que es tengués en compte en properes ocasions quan es tracti aquest tema: un és que no es té en compte el cicle de la violència, és a dir, en el primer punt no queda clar quin tipus d'habitatge s'ha de garantir, depenent del cicle de violència en què es trobi la dona que ha estat víctima de violència el que s'ha de garantir és una cosa diferent, per això crec que en properes ocasions ens hi hauríem de fixar.

Un altre punt que a mi especialment m'incomoda una mica, però que s'hauria d'avançar en aquest sentit és l'estereotip que hi ha sobre la dona víctima de violència de gènere sense recursos, hi ha dones víctimes de violència de gènere que tenen recursos, entenem que aquest habitatge també s'hauria de garantir a aquestes dones sempre que estiguin en una situació de violència, en això s'hi hauria de treballar.

Després un altre punt que no acaba d'encaixar bé en aquesta proposició no de llei, però que entenem que en el conjunt s'ha d'aprovar i s'hauria d'avançar en aquest sentit és que, és clar, s'ha intentat ampliar la garantia habitacional, que diuen vostès, a totes les víctimes de violència de gènere, es a dir, no només les víctimes de violència de la parella o de l'exparella, però, és clar, víctimes de violència de gènere són víctimes de mutilació genital femenina, víctimes de tràfic de persones, víctimes de matrimonis forçats, això és el que recull el conveni d'Istanbul de 2011, és clar, la garantia d'habitatge que s'ha de donar és diferent perquè les víctimes de mutilació genital femenina són menors, aleshores no garantirem una casa a una menor que precisament ha estat víctima d'una mutilació genital femenina que li ha estat practicada amb el consentiment dels seus pares.

Són qüestions en les quals crec que hauríem d'anar fent feina, perquè és una proposició no de llei molt ample, que entenc que es presenta en positiu, però que igualment a qualche moment ens hauríem d'asseure i sobretot inst la consellera competent perquè aquest pla de garantia de l'habitatge contempli les diverses situacions.

Pel que fa al contingut de la proposició no de llei, al text alternatiu que debatem, realment la proposta es basa en el primer punt, és millorar l'aplicació del conveni entre IBDona i IBAVI que això, citam els consellers competents, des de la Conselleria d'Ordenació del Territori a la Conselleria d'Afers Socials, que facin les passes per millorar-ho, la qüestió és com, quina proposta.

Des d'aquí, des de MÉS per Mallorca entenem que el conveni actual és... bé, ja té una trajectòria, malauradament el Partit Popular va eliminar el descompte del 20% al lloguer per a les víctimes de violència de gènere, crec que si no es recupera

com a mínim s'hauria de fer una passa perquè aquest lloguer sigui un lloguer social aprofitant la presentació d'aquest pla de lloguer social que es va fer des del Govern, s'hauria d'aplicar el lloguer social també a les dones víctimes de violència de gènere i també es podria ampliar al perfil de dones víctimes de violència de gènere que encara no estan a centres d'acollida, però presenten un cas d'especial excepcionalitat com s'està fent en altres comunitats autònomes.

Són distints punts que m'han arribat i que crec que s'haurien d'incloure en aquesta millora del conveni, el conveni entre l'IBAVI i l'IBDona.

Després, només els volia apuntar una qüestió que bé, potser quedi en l'anècdota, però que entenc que pot tenir conseqüències, és aquest terme de la garantia habitacional. Bé, és un terme que em sembla que als filòlegs catalans no els agrada, aquest adjectiu, habitacional, jo no l'he trobat enlloc, és clar que jo tenc un problema perquè justament som professora amb un màster sobre igualtat i prevenció de la violència de gènere i és un terme que no entra dins cap normativa internacional ni estatal, excepte a Uruguai, hi ha aquest pla de... el dret a la garantia habitacional, no ho he trobat enlloc més.

Els termes són importants, això és un concepte jurídic indeterminat que jo, particularment, no sé què inclou, és a dir, quan parlem de garantia habitacional, ens referim a casa d'acollida, a habitatge en general, a un habitatge? Això a qualche moment esper que des del seu partit ho especifiquin, perquè és clar després quan això arriba a un treballador o a una treballadora social, quan li diuen "vull garantia habitacional", aquesta persona haurà de saber exactament què li demanen i què és el que ha de garantir el Govern.

Crec que és un terme que potser es consolidi, no dic que no, però en qualsevol cas garantir habitatge, que supòs que és el que vostès proposen i que tots, n'estic segura, hi estam d'acord, no és tan senzill, hem de pensar en les múltiples circumstàncies en què pot viure i es pot trobar una dona víctima de violència de gènere, hem de tenir en compte, si ampliam la garantia habitacional, que és el que els comentava abans, a totes les manifestacions de la violència de gènere previstes al conveni d'Istanbul, és a dir, també víctimes de mutilació genital femenina, violència sexual i matrimoni forçat perquè és que... ho entenem en sentit ample o no, ho dic perquè els serveis socials després han de saber què és garantia habitacional. I en qualsevol cas, entenem que la resposta que s'ha de donar a les víctimes de violència de gènere en aquest punt de l'habitatge és una qüestió que s'ha de fer de forma escalonada, tenim l'acollida urgent tutelada i en comunitat de les cases d'acollida, després la posterior als pisos compartits entre dones i després aquest accés que s'ha de fer de forma ràpida i prioritària a un habitatge individual.

Crec, particularment, que no fa falta un pla nou ni un pla individualitzat, sinó que, sobretot, s'acompleixi la Llei de 2004, de mesures integrals contra violència de gènere, i sobretot que no s'escatimin els recursos per protegir les dones víctimes de violència de gènere.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per defensar les esmenes i indicar si està d'acord amb la modificació. Té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, acceptam les esmenes introduïdes. Bon dia a tothom, aquest cap de setmana dues dones més han estat assassinades a mans de la seva parella i exparella elevant la xifra a 39 o 43 depenent de la font, 39 o 43, tant és, una barbaritat.

La causa última de la violència contra les dones no ha de cercar-se en la naturalesa del vincles familiars, sinó en la discriminació estructural que sofreixen les dones com a conseqüència de l'ancestral desigualtat en la distribució dels rols socials.

La posició subordinada de la dona respecte de l'home no prové de les característiques de les relacions familiars, sinó de la pròpia estructura social fundada encara sobre les bases del domini patriarcal.

És cert que en la pràctica és el context domèstic on amb major freqüència es manifesta aquest tipus de violència, perquè és on adquireixen més intensitat les relacions entre home i dona, però això no significa que la família sigui la causa de la violència masclista, també les agressions sexuals o l'assajament laboral són manifestacions d'aquest fenomen i no tenen res a veure amb el context familiar. Parlem de violències, en plural.

Elsa Morante, escriptora italiana, va dir: "La història som nosaltres, la història de la violència contra les dones deixa una taca inesborrable en la nostra història col·lectiva perquè la violència masclista és una vergonya per a la nostra societat, símptoma de desigualtat i una vulneració abominable dels drets".

Ara els vull donar dades de les morts de les dones comptabilitzades des del 2007, perquè necessitam ser conscients d'aquesta xacra i no ens hem de cansar de repetir-les, de la nostra memòria depèn que no ens oblidem d'aquestes dones, d'aquestes mares, d'aquestes amigues, d'aquestes germanes,...: 2007, 71; 2008, 84; 2009, 68; 2010, 85; 2011, 67; 2012, 57; 2013, 57; 2014, 59; 2015, de moment 43. Parlem d'unes 800 dones assassinades en dotze anys.

Aquesta és, senyores i senyors diputats, una dada esfereïdora que fa qüestionar-se el nostre model de democràcia i és que, pot un estat social i democràtic de dret suportar aquestes xifres sense posar-se vermell?

Continuaré amb més dades, i és que des de 2011 els pressuposts generals per a polítiques de prevenció han baixat un 17% a la vegada que les polítiques d'igualtat han baixat un 37%. Només un terç de les dones assassinades aquest any havien interposat denúncia prèvia per violència, açò vol dir que continuaven convivint amb el seu agressor en la majoria dels

casos. Aquestes dades deixen clar que prendre la decisió de trencar una relació violenta sense tenir assegurat un sostre digne es fa molt difícil.

Les associacions de dones han vengut qüestionant les evidents fallades a l'hora d'avaluar els riscos que afronten les víctimes de violència. Una postura que es reflecteix, per exemple, en les ordres de protecció que es demanen i les que realment es concedeixen. L'any passat els errors judicials varen acordar 22.807 ordres de les 39.947 que es varen sol·licitar, és a dir, es varen concedir en el 58% dels casos.

Aquesta realitat és més palpable en els jutjats de violència sobre la dona que arriba al 85% de les peticions de protecció. Any rere any, des de 2008 fins 2013, han vengut baixat dues xifres, no solament es presenten menys peticions sinó que en proporció també es concedeixen menys. Per exemple, de les 41.420 ordres que es varen demanar el 2008 es varen concedir 30.405, és a dir, un 73,3%. L'any passat, en canvi, es varen concedir el 58%. Són 15 punts percentuals menys.

El nombre de diagnòstics policials que acaben amb la imposició de mesures de protecció permanent a víctimes de violència masclista ha baixat de forma considerable en els últims anys, segons un informe entre 2010 i 2013 la xifra de valoracions de risc alt va caure un 31% i la de risc extrem es va reduir un 46%. En canvi, les de risc mitjà, que solament exigeixen una vigilància ocasional de la dona, varen augmentar un 3,1%. Aquestes dades podrien interpretar-se de forma optimista com un indicador que la situació millora, però les últimes xifres de crims masclistes desmenteixen aquesta tendència.

La pregunta que caldria fer-se en aquests moments seria, i després de la denúncia per violència masclista què? Una pregunta que no és anodina i sobretot si consultam les dades recollides en la memòria anual de la Fiscalia de 2014 on s'observa que de les 55 dones assassinades per les seves parelles o exparelles durant el 2013 deu ho havien denunciat. Si consultam les dades corresponents a 2012 de les 52 dones assassinades en aquest any també deu havien presentat denúncia prèvia. El 2011 de les 68, setze víctimes havien denunciat. I l'any 2010, 21 de les 74 dones assassinades havien interposat la corresponent denúncia. I així successivament.

Sens dubte, aquestes dades conviden a reflexionar sobre què va passar en cada un d'aquests casos en els quals un cop denunciat l'Estat no va ser capaç de protegir i garantir la vida d'aquestes dones.

Un anàlisi detallada des de la perspectiva de gènere de cadascun dels casos convida a reflexionar profundament sobre les especificitats d'aquest tipus de violència, manifestació violenta de la desigualtat i forma de discriminació estructural i universal, per bé de proposar solucions i instar polítiques públiques i/o mesures que garanteixin de forma efectiva i real la protecció de les víctimes, més quan parlem de víctimes que han denunciat la situació de violència masclista de la qual han estat objecte, produint-se aquest trànsit del privat domèstic al públic polític i quan l'anomenada diligència deguda obliga els estats a actuar.

És evident la necessitat d'un pla de formació específica per a tot el personal relacionat directament amb la prevenció, detecció i atenció a la víctima, salut, serveis socials, policia, mestres, professors. Com a fenomen multidimensional que és s'ha de tractar de manera transversal.

La violència masclista es trasllada a l'àmbit d'allò públic polític, a l'àmbit d'allò visible socialment i d'allò inacceptable per a qualsevol democràcia avançada a l'àmbit del subjecte jurídic polític, un àmbit en el qual els poders públics no poden mantenir-se aliats perquè açò implicaria que les dones, com a subjectes jurídicopolítics, no gaudeixen, no gaudim, de la mateixa consideració que els homes.

La Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, te previstes ajudes entre les quals s'estableix que les dones víctimes de violència masclista tendran prioritat per a l'accés a habitatges i residències públiques, però no totes les víctimes de violència masclista que acreditin una situació de necessitat econòmica tenen accés a aquestes ajudes. Aquesta llei orgànica condiona aquesta ajuda a tenir concedida una ordre de protecció judicial, la qual es va acordar, segons dades del Consejo del Poder Judicial de l'any passat, en un 58% dels casos. Massa dones deixades en una situació de vulnerabilitat.

Avui més que mai és necessari defensar, com ara, polítiques públiques orientades a promoure la igualtat en tots els àmbits socials, posant l'accent principalment en els processos d'apoderament de les dones.

Els acords de governabilitat contempen redactar una llei d'igualtat finalment. Urgeixen polítiques que puguin garantir de forma efectiva i real el dret a una vida lliure de violència de gènere.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes i manifestar si està d'acord amb la modificació. Té la paraula la Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies, presidenta. Acceptam la modificació del text i és evident que ens trobam davant una iniciativa que toca una part molt petita del que significa la protecció a les dones víctimes i també a les polítiques actives per a la igualtat de gènere. Per tant, ens centrarem en la part aquesta concreta dels recursos d'habitatge que planteja la proposició no de llei i la contextualitzarem seguint l'argument de la proponent que ens trobam davant un canvi de model, un canvi de model que passa de protegir les persones mitjançant l'estat del benestar a deixar que cadascun sigui responsable del seu benestar mentre el pugui pagar.

Per tant, tot aquest canvi de model ha significat polítiques de retalls, polítiques de desmantellament d'aquest estat del

benestar i s'ha vist afectada la sanitat, l'educació, els serveis socials i també, com no, les polítiques contra la violència de gènere que és un sector molt vulnerable en el sentit que totes les retallades que s'han vist en aquest tema han anat directament contra la protecció d'aquestes dones.

Hem de recordar, i li vull recordar a la Sra. Portaveu del Partit Popular, que els programes d'igualtat mentre ells han governat han baixat un 36% des de 2011, que els programes de violència de gènere han caigut un 17% des que governa el Partit Popular i que l'Institut Balear de la Dona va veure com en el 2013 va baixar un 14% el pressupost de l'Institut Balear de la Dona. Per tant, al Partit Popular també recordar-los que varen votar en contra de la proposició de la Llei d'igualtat que va impulsar l'anterior pacte i varen votar en contra d'aquesta llei. Per tant, deixin que posi en dubte quin és el suport del Partit Popular amb les polítiques d'igualtat i contra la violència de gènere.

Mirin, una dona que es vol allunyar del seu maltractador ha d'haver previst moltes coses abans de prendre la decisió de partir, però una de les més importants és la que possibilita l'allunyament domiciliari de l'home violent, tenir un lloc on anar, un lloc per fer efectiva la ruptura del vincle amb aquell que l'ha sotmesa, tenir un acolliment segur, un lloc on no pugui ser localitzada, un lloc on començar a treballar la recuperació de moltes coses que varen quedar en el camí del maltractament.

Per tant, em sembla molt adient la iniciativa de Podem, és una iniciativa que s'emmarca dins una campanya, diguéssim, nacional, perquè ha estat presentada a altres comunitats, però que pensam que ens pot situar dins aquesta comunitat... què podem fer en aquesta comunitat per poder donar una resposta a una situació que nosaltres pensam que no es planteja bé.

Miri, vostès no varen considerar que tenim una eina institucional fonamental per desenvolupar les polítiques de suport a les dones com és l'IBD, l'Institut Balear de la Dona, i per això ens va sorprendre que en la primera proposició no de llei no es fes cap referència a l'Institut Balear de la Dona, quan la Llei 5/2000, de 20 d'abril, atribueix a aquest institut la promoció i la proposició, l'execució de projectes i l'impuls de mesures relatives a la protecció jurídica i social de les dones, i també a crear, fomentar i coordinar la prestació de serveis a favor de la dona, preferentment els dirigits als que tinguin necessitats especials d'ajuda.

Per això, nosaltres vàrem incloure a la seva primera proposició no de llei les esmenes que tenen relació amb la incorporació d'aquesta institució com una eina a tenir en compte i com una eina que ha de treballar i que és la que té les competències en matèria de violència de gènere.

Sabem que en aquests moments la garantia d'habitatge immediat que vostès proposen en el primer punt ja és viable a través de tots els centres d'acollida de les Illes Balears que acullen dones víctimes de violència de gènere, encara que no hagin ni tan sols interposat denúncia, és més, en els centres d'acollida poden atendre, i han atès i atenen, a dones considerades víctimes que judicialment i per falta de proves no han estat considerades víctimes.

Per tant, el protocol que s'està aplicant en aquests moments ja contempla la garantia d'habitatge immediat que vostès proposen mitjançant els centres d'acollida. Aquesta circumstància ens va dur a plantejar una esmena en el sentit més ampli, que el Govern garanteixi un habitatge, entenent com a habitatge tant els que ofereixen els centres d'acollida com el que ofereix l'administració mitjançant el lloguer públic, el lloguer social, a qualsevol dona víctima de violència de gènere derivada dels serveis socials com de l'Institut Balear de la Dona o amb mesures de protecció judicial.

Tot i ser imprescindible els recursos dels centres d'acollida hem de considerar que aquests signifiquen una estada temporal i que no totes les dones víctimes de violència de gènere necessiten ni volen entrar en processos d'acollida institucional. En aquest sentit es va impulsar en l'anterior legislatura l'acord entre l'IBAVI i l'IBD, ja s'ha explicat aquí què significa, quin és aquest recurs, quants d'habitatges estan a disposició. El que volem demanar és que es millori i augmenti l'aplicació d'aquest conveni.

Quan parlem de polítiques públiques d'habitatge no sols hem de parlar del que tenim en aquests moments sinó del que podem tenir per incorporar com a recurs d'habitatge a la protecció de les víctimes, com pot ser el Pla estatal d'habitatges, un pla estatal d'habitatges que ha estat més de dos anys sense firmar en l'anterior legislatura, tot i que és una bona eina per impulsar polítiques públiques d'habitatge, amb ajudes de lloguer per als col·lectius vulnerables.

Fins ara la resolució per la qual se convocaven les ajudes en el marc del Pla estatal d'habitatge va suposar un impediment per a les dones víctimes de violència de gènere, per això, hem aprofitat aquesta proposició no de llei per presentar una esmena per tal que es considerin les víctimes de violència de gènere sense recursos econòmics com un col·lectiu preferent, tal com assenyala el reial decret que regula el Pla estatal d'habitatge. Ho plantejam tant pel que fa a aquest procés administratiu com a qualsevol procés relacionat amb les ajudes d'habitatge. Pensam que hem d'aprofitar aquest recurs, però que s'ha de reconèixer aquest col·lectiu com a col·lectiu preferent.

També, per exemple, ens volem referir al conveni que ha signat fa uns dies el Govern amb la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, el SAREB, i que ha suposat poder disposar d'uns 75 habitatges per destinar-los a lloguer social per a persones amb una situació de vulnerabilitat econòmica social greu. Volem que dins aquest conveni també es contempli la possibilitat que les dones víctimes de violència de gènere siguin un col·lectiu preferent.

Nosaltres estam totalment d'acord amb les esmenes que no va presentar el Grup Socialista i que hagin retirat l'esmena... que hagin retirat el punt tercer de l'anterior proposició no de llei, que feia referència a impulsar plans i a avaluar els impactes de les polítiques de l'administració perquè, com ja s'ha dit aquí, el Govern treballa en un text i crec que ja està presentat per impulsar la Llei d'igualtat entre homes i dones que contempla no tan sols tot allò relacionat amb l'habitatge sinó amb la igualtat i amb la protecció.

Nosaltres quant al tercer punt actual, que parla de la Llei 27/2013 la nostra posició seria que es demanàs la derogació d'una llei que consideram injusta, que carrega els ajuntaments com a responsables d'un dèficit del qual no són responsables i que allunya dels serveis socials les persones que més ho necessiten. Per tant, la nostra postura seria que la Llei Montoro es derogàs i que no es tornàs a parlar pus mai més d'aquesta llei. Esper que quan hi hagi un canvi de govern a l'Estat sigui una de les primeres lleis que caigui, perquè és una llei nefasta i que perjudica i que lleva competències als serveis socials i als ajuntaments.

Tot i això, tot i aquestes consideracions, nosaltres donarem suport a aquest punt i a la resta de punts que vostès presenten a la seva proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per fixar posició i manifestar si està d'acord amb la modificació, el Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Sí que estam d'acord amb els canvis que s'han fet a la proposició no de llei. Senyores i senyors diputats, és innegable que estam endarrerits amb relació als temes d'igualtat i violència de gènere, però no només en aquesta comunitat. Com també és innegable que les més de 4.000 denúncies que es varen presentar a les Balears el 2014 necessiten una resposta més immediata per part de les administracions de les Illes de la que es dona.

A El Pi pensam que aquest és un tema on tots hi hem de prendre part, començant per les administracions passant pels membres d'aquesta cambra, però també les escoles i la societat civil en general. Només des de la prevenció a través de l'educació es produirà el canvi cultural que aquesta societat necessita en relació amb la violència de gènere.

No hi ha temps per a més demores, cada víctima de la violència masclista reflecteix una altra derrota de la nostra societat. Donarem suport a aquesta iniciativa i a qualsevol tipus de proposta que tenguim com a finalitat la protecció de les dones que la pateixen i dels seus fills. Només un terç de les dones assassinades enguany per aquest motiu a Espanya havien interposat prèviament una denúncia, dues de cada tres vivien amb la parella que les va matar.

Per això, és important garantir un habitatge a les víctimes de violència masclista, no només les dones, volem que se'n recordin dels seus fills, víctimes encara més silencioses.

Sabem que l'administració no ha estat mai paradigma de la rapidesa a l'hora de donar solucions, però entenem que s'assumeix la prioritat en aquest aspecte. De fet, fins a la proposició no de llei que ens han presentat donàvem per fet que

es feia així, està clar que tot és susceptible de ser millorat i si el cas i l'acord que no esmentava anteriorment, i ens estranyava, entre l'Institut Balear de la Dona i l'Institut Balear de l'Habitatge que no garanteixi anualment els habitatges, evidentment ho votarem a favor i li donarem suport.

Hem vist com les retallades als serveis públics han afectat directament les persones més vulnerables. Hem vist com les dones han patit especialment la crisi perquè, malauradament, hi ha massa casos de dependència econòmica de la parella que agreugen les situacions de violència masclista i en aquest cas el silenci no és positiu. El temps i l'experiència indiquen que el fet que davallen les denúncies, potser més contradictori del que sembla, potser motiu d'alarma. Hem d'aprendre de l'experiència i l'experiència ens diu, a través de la Fiscalia general de l'Estat, que la xifra estimada de denúncies falses és només del 0,05%.

Ens agrada el canvi que han proposat a la seva iniciativa, perquè ara s'adequa més a la realitat de la nostra comunitat. També els agraim que hagin afegit al punt 3 que s'instés els consells insulars, el Govern de les Illes i l'ajuntament a garantir el manteniment de tots els serveis d'atenció a les dones violentades, així com el compromís de col·laboració dels altres ajuntaments. A tots ens agrada parlar de transversalitat, però s'hi ha d'estar damunt perquè no sempre és efectiva. Una dona que mor en mans de la seva parella és un fracàs de tots. Ni una mort més per violència masclista!

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per fixar posicions i manifestar si s'està d'acord amb la modificació del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sra. Presidenta. Desde Ciudadanos creemos que toda mujer que, previa valoración de los servicios sociales especializados, sea víctima de violencia machista, ha de ser atendida de manera urgente de tal manera que se le pueda ofrecer una vivienda para ella y sus hijos. Su protección y seguridad es obligación del Estado y de toda la sociedad.

En cuanto al punto 2 de esta proposición, estamos de acuerdo. Tenemos que decir que ya nuestro partido durante la elaboración de la declaración institucional contra la violencia machista que se leyó en este Parlament, pedimos una adiciones al texto y así se llevó a cabo, para que se hiciera referencia a otras muchas formas de violencia machista, no contempladas en la Ley 7/2009, *de serveis socials de les Illes Balears*, y que sin embargo sí se contemplan en la Recomendación general núm. 19 de la Oficina del Alto Comisionado para los Derechos Humanos. Y entre estas otras formas de violencia están los actos de violación de los derechos humanos y libertades individuales de la mujer, que son contemplados como tradición dentro de determinadas culturas, según las cuales se considera a la mujer como subordinada y de propiedad. Teniendo lugar por ejemplo los matrimonios forzados, o la mutilación genital. Siendo esas actuaciones la punta del iceberg de lo que sufre la

mujer dentro de su núcleo familiar. A medida que crecen, éstas mujeres deben conocer estas ayudas y se les debe ayudar. Es la negación de la mujer como ciudadana libre dentro de un estado de derecho.

Desde Ciudadanos creemos que deben ser los municipios, ayuntamientos y entidades locales los que tienen que ser los instrumentos fundamentales en las políticas de los servicios sociales, por su proximidad a la ciudadanía, garantizando así un acceso fácil y una respuesta directa y personalizada al ciudadano. Tanto la gestión como los servicios llevados a cabo por los ayuntamientos y consells insulars, ha de tener la dotación presupuestaria necesaria.

Así pues y con todo esto, decimos que estamos de acuerdo con las modificaciones realizadas y que desde Ciudadanos votaremos a favor de esta proposición.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Bueno, en primer lugar quiero agradecer a todos los grupos el soporte y la participación en esta modificación de nuestra PNL para poder sacarla adelante. Y paso a hacer unas puntualizaciones sobre la diferentes interpelaciones.

En cuanto a la Sra. Sandra Fernández, tengo que discrepar con usted en el tema de los recortes, porque aquí en Baleares en el 2011 se bajó un 8,84 el presupuesto del Instituto Balear de la Dona; en el 2012 un 5,45; en el 2013 un 14,10 y en el 2014 se sube un 2,77. Entonces no podemos decir que se ha mantenido y que no se han bajado los presupuestos destinados a este colectivo vulnerable. Lo mismo pasa a nivel estatal, en temas de igualdad se ha bajado más de un 30% en los presupuestos destinados a este ámbito. Desde el 2011 todos los indicadores, tanto el número de denuncias, como el número de retirada de denuncias, como los asesinatos sin denuncia, no han dejado de crecer, y esto va directamente relacionado con los recortes que se han hecho en este sector. Eso no tiene discusión, está encima de la mesa.

En cuanto a lo que nos comentaban la diputada Capellà, tengo que darle las gracias por todos los comentarios, al igual que a la diputada Font y a la diputada Obrador, que ha dado muchos datos fundamentales para entender esta PNL. Los casos de acogida, en cuanto a la pregunta de los casos de acogida, pues deben ser temporales y la solución pasa por ahí, por tener viviendas dignas. Cuando hablamos de garantía habitacional no viene este término de Uruguay, lo está utilizando la PAH desde el principio, además, en el artículo de la ley andaluza, también está recogido este concepto y le digo brevemente: "este derecho comporta la satisfacción de las necesidades habitacionales de sus titulares y de quienes con ellos convivan, de forma que se posibilite una vida independiente y autónoma, y se favorezca el ejercicio de los derechos fundamentales". Está definido

perfectamente en nuestra normativa estatal lo que es el derecho habitacional.

Bueno, en todo caso nos alegramos de que se haya conseguido esta unidad en la cámara para sacar adelante esta moción, esta proposición no de ley. Y entendemos que queda mucho camino por andar y esperamos que lo podamos hacer juntos y con una sola voz en este caso.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Votam.

(Alguns aplaudiments)

Vots a favor 57, vots en contra 0, abstencions 0.

Queda aprovada la proposició no de llei.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 6122/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels acords relatius a la carrera professional del personal al servei de l'administració de la CAIB.

A continuació debatrem la proposició no de llei RGE núm. 6122/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels acords relatius a la carrera professional del personal al servei de l'administració de la CAIB.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar-la, té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'agenda parlamentària ha fet que en el dia d'avui es vegin en el mateix temps la moció presentada pel Grup Ciutadans i també la proposició no de llei que va presentar el Grup Parlamentari Popular. Per tant, tenen una segona oportunitat de reconsiderar la postura negativa que han tingut a l'anterior votació.

Mirin, els acords que varen suspendre la carrera professional varen ser adoptats per aquest Govern dia 25 de setembre, a la sessió celebrada aquest dia, i em permetran l'expressió, varen ser suspesos, gairebé amb nocturnitat i traïdoria, pocs dies abans d'haver d'acomplir els compromisos ja assolits.

La Sra. Presidenta del Govern, a la sessió plenària de dia 29 de setembre, i amb resposta a una pregunta formulada per aquest grup parlamentari, va ser molt clara respecte de les prioritats del seu Govern, va dir: primer, els que no mengen; després, els que són a l'atur; després, els que tenen un treball precari, i després, millorar aquells que tenen un treball estable i els treballadors l'hi tenen. El lloc que els empleats públics ocupen dins l'escala de prioritats era ja molt clar, abans fins i tot de fer els cent dies al front del Govern els funcionaris érem a la cua.

A més, com bé va dir la Sra. Ballester, a la seva interpel·lació, amb aquesta resposta va projectar una imatge insolidària i egoista dels empleats públics que ara reivindiquen cobrar la carrera professional pactada, com si els seus drets fossin drets de segona en relació amb els d'altres col·lectius. I el que és més greu, els va tractar com si fossin uns privilegiats, com si els empleats públics haguessin estat al marge de la crisi i de la precarietat i de les dificultats que afecten a tots.

La Sra. Cladera va intentar suavitzar aquest dur missatge de la seva presidenta en el plenari de dia 6 d'octubre, recordant que darrera cada mesura o actuació que decideix el Govern hi ha empleats públics que la duen a terme. Perquè, senyors i senyores del Govern, ells són qui materialitzen les seves polítiques, qui els assessoren, qui permeten que tot continuï endavant, fins i tot quan es barallen o no es posen d'acord entre vostès, qui serveixen amb objectivitat i imparcialitat l'interès públic, el mateix que ara vostès han utilitzat per negar-los els seus drets.

Perquè, després de les bones paraules, vingué la realitat, la seva realitat, i al·ludint a una tempesta econòmica perfecta, la Sra. Cladera també justificà la suspensió dels acords adoptats i, el més increïble, afirmà que el Govern té les portes obertes de bat en bat al diàleg i a la negociació, el mateix que ara propugnen a través de l'esmena que han presentat a aquesta proposició no de llei, però amagant que no varen voler escoltar les propostes que els feren els sindicats sobre el pagament de la carrera ja pressupostada aquest 2015, i el manteniment dels mateixos percentatges sense l'increment pactat per a l'any 2016. Varen suspendre sense negociació i després envien el missatge del diàleg i de la negociació futura d'una carrera que du ja massa anys damunt la taula, sobretot la dels funcionaris de serveis generals.

Senyors i senyores del Govern, se'ls ompl la boca de dir que els preocupen les persones, que creuen en el sistema públic, el valoren, defensen i potencien, això va dir la Sra. Gómez en el plenari de dia 13 d'octubre. I la pregunta és obligada: creuen que defensar i potenciar el sistema públic passa per desconèixer els drets de qui en formen part i permeten, amb la seva feina i compromís diari, que funcioni? Creuen que potenciar el sistema és adoptar mesures ineficients i amb el rebuig dels professionals? Creuen, els ho torn demanar, en els drets dels treballadors públics?

Tornaran dir, perquè ja ho han dit fa un moment, que l'herència rebuda, que les retallades del Partit Popular, de fet han passat molt de puntetes respecte del que va ser la seva gestió passada, i jo vull fer un poc de memòria en aquesta cambra. Mirin, va ser a l'any 2008, quan vostès governaven, que es van signar els acords relatius a la carrera professional del personal de serveis generals, sense doblers, perquè els efectes econòmics derivats d'aquests acords quedaren diferits a dia 1 de juliol de l'any 2010, per tant tenen experiència vostès en adoptar acords sense dotació pressupostària. Posteriorment, a l'any 2009, quan vostès encara governaven, aquests efectes econòmics varen ser reprogramats a través d'un nou acord, signat entre l'administració de la CAIB i totes les organitzacions sindicals, fins a l'1 de gener del 2011. Com veuen, mai no ha estat una prioritat per a vostès la carrera dels

funcionaris, però almanco la seva reprogramació es negocià amb els representants sindicals, cosa que ara no han fet.

Es veu que la nova forma de fer política que vostès propugnen ara és actuar primer i demanar negociació i diàleg després.

Vostès han fet un repàs exhaustiu de les mesures contingudes en el Decret Llei 5/2012, hi han passat de puntetes i minimitzat al màxim, la que va ser, sense cap dubte, la major retallada de drets als funcionaris i ometent que va venir de la mà d'un govern d'esquerres, d'un govern que, per no saber detectar a temps una situació crítica, per no voler acceptar que Espanya es trobava immersa en una profunda crisi econòmica, finalment es va veure obligat a adoptar mesures dràstiques i, com sempre, amb els empleats públics de protagonistes. Varen ser el Sr. Zapatero i el Sr. Antich qui varen baixar el sou a tots els empleats públics una mitjana del 5%, vostès s'atreïren a tocar el que ningú no havia fet mai, el sou de funcionaris.

I saben què? Passaran molts anys fins que tornem a tenir el sou que cobraven l'any 2010. Probablement el 2020 no estiguem encara en aquells nivells, però sí hem hagut de fer front al cost de la vida i de segur haurem de fer front a la major pressió fiscal que vostès ja han anunciat. Per tant, senyors i senyores del Govern, no estan legitimats per criticar les mesures que l'anterior Govern va haver d'adoptar per fer front a una crisi econòmica on, a més, vostès es varen negar a acceptar i que quan ho feren ja era galopant.

Per suposat, la carrera professional dels funcionaris de serveis generals també quedà suspesa a l'any 2010, és evident que a la seva anterior legislatura tampoc no érem una prioritat. Convindran amb mi que hi ha una substancial diferència entre suprimir i suspendre, vostès varen suprimir drets. La passada legislatura vàrem adoptar mesures extraordinàries i temporals que es varen anar aixecant conforme millorava la conjuntura econòmica, cosa que ara vostès tampoc no estan per la tasca de fer, vistes les seves declaracions sobre el retorn de la paga extraordinària, encara que altres administracions governades per vostès han anunciat que sí ho faran.

Ja ho he dit a la meua anterior intervenció, els acords adoptats el mes d'abril i maig varen preveure la dotació pressupostària necessària per fer front a les despeses derivades de la seva aplicació, els ho he dit respecte de la carrera del personal sanitari i els ho dic respecte de la carrera del personal de serveis generals, ja que es va fer una reserva de crèdit per a la carrera professional de 985.730 euros que permetia pagar l'annualitat en curs amb els termes pactats, aquesta és la reserva de crèdit que es va fer i no em consta que a dia d'avui s'hagi fet una reserva negativa.

Per tant, per què insisteixen a dir que no hi ha doblers per poder pagar la carrera de serveis generals? Per què han dit, falsament, que els acords adoptats per l'anterior equip es varen fonamentar en uns informes que posteriorment s'ha demostrat que no havien previst adequadament les necessitats reals de despesa de tot l'exercici? Falten a la veritat i a l'honorabilitat de tots els que varen en l'adopció i materialització d'aquests acords.

Finalment, ens resulta sorprenent que la suspensió dels acords es basi en una alteració substancial de les circumstàncies econòmiques que a dia d'avui no han sabut explicar, més enllà de la crítica a l'anterior gestió i una contínua referència a les prioritats, les seves. Quelcom que resulta prou distorsionador, perquè és com un xec en blanc per justificar qualsevol cosa. Em diran que han de fer un pla econòmic i financer perquè no s'han acomplert els objectius del dèficit, sí, però encara no l'han fet, i aquest no té per què incloure mesures de personal, és més, no les hauria d'incloure un pla elaborat per qui constantment parla de recuperar drets, a no ser que consideri que els dels empleats públics no ho són.

Ens parlen de recuperar la senda de la sostenibilitat financera, i jo els deman una altra vegada: de veritat els preocupa, quan han dit per activa i per passiva que no compliran l'objectiu del dèficit, o només els preocupa quan han de justificar la suspensió i l'impagament de la carrera professional? Llavors també hauran de fer un pla econòmic i financer, quan no compleixin els objectius el 2016 i el 2017 anunciats; tornaran a suspendre els drets dels funcionaris?

I sobretot, ens hauran de dir què han fet amb els doblers que l'anterior equip els va deixar per pagar la carrera. També ens hauran de dir si de veritat es plantegen pagar la carrera a canvi de no cobrar la paga extra que haurien de tornar, almanco el 25% que ja s'hauria de tornar dins aquesta anualitat.

I els deman, per favor, que siguin honests, i si és cert que governen per a les persones, els deman que respectin els acords, els compleixin i donin suport a aquesta proposició no de llei. Si no ho fan, deixin de dir que creuen en la funció pública, és mentida.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups que han presentat l'esmena [RGE núm 7797/15](#), per defensar-la i fixar la posició. Té la paraula el Sr. Andreu Alcover del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Perelló, quan l'he escoltat la primera vegada m'he quedat sense paraules, aquesta segona ja no sé com definir-ho; jo li propòs un exercici, vostè agafi la seva gravació de la seva intervenció d'avui i la posi just després de quan Rajoy, Montoro i Bauzá varen justificar les retallades de l'any 2012, veurà com el *Club de la Comedia* quedarà...

(Alguns aplaudiments)

..., en fi, veurà la ridícula que suposa sentir això per totes aquestes bancades, per a aquesta evidentment no, però a la resta veurà la ridícula que suposa això, perquè vostès justificaven exactament el mateix, exactament el mateix.

(Remor de veus)

Ha dit, ha dit, frases com “els compromisos hi són per aconseguir-los”, “desconeixen els drets dels treballadors públics”, “desconeixen que la negociació col·lectiva s’ha d’aconseguir”, “no serà que pensen que és un privilegi la carrera administrativa?”, “o només se’n recorden de l’estabilitat quan aquesta és bona-, només se’n recorden de l’estabilitat pressupostària quan va contra els empleats públics”, és especialment bona aquesta, “el lloc en què es troben els treballadors públics és molt clar, a la cua”. N’ha dites una darrera l’altra.

No m’ha entès quan li he llegit tots els retalls que vostès varen fer, tots els retalls que estaven fets, que varen fer vostès, tots estaven negociats prèviament amb els sindicats, tots. Sap quina és la diferència? Que cap d’aquests havia estat firma dos mesos abans d’unes eleccions amb motius purament electorals.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la diferència dels seus retalls i aquests que no són retalls, perquè aquí, tampoc ho oblidem, i hauríem de mesurar molt bé les paraules: nosaltres no parlem de no pagar la carrera administrativa, no parlem d’això, de fet la que es va començar a pagar l’abril es continua pagant, es parla d’una altra cosa, es parla que de l’escenari, quan s’havia de pagar la segona part de la carrera administrativa, que era l’octubre, gràcies que ara hi ha unes eleccions generals, el Partit Popular ha canviat radicalment l’escenari i ha posat molts altres elements de negociació col·lectiva damunt la taula, i això fa que alteri tota la situació, tot l’escenari. Perquè, li tornaré repetir, perquè es veu que a la meua primera intervenció no m’ha sentit, se’n recorda que el Reial Decret Llei 10/2015 possibilita, possibilita, el retorn de la paga extraordinària, sempre que la situació econòmica estigui bé, de la comunitat autònoma? Li sembla a vostè que està bé la situació econòmica d’aquesta comunitat autònoma, amb aquesta *marejadilla* de 9.000 milions d’euros, li sembla que està bé, li sembla que està bé?

(Remor de veus)

Els arguments per no pagar la paga extraordinària en tendríem a balquena. Què passa? Que no es pot fer, perquè era un dret que vostès varen furtar als empleats públics, i quan parla que es va baixar el 5%, cosa que jo havia dit al a la meua primera intervenció, i que ho havia fet el Sr. Zapatero, i si no la repassi, jo ho havia dit, era la primera retallada que s’havia fet, la paga extraordinària va ser superior al 5%, i això tampoc no ho ha dit.

Però no només això, els dies de permís addicionals, els dies de vacances, els haurem de negociar? No estam tots d’acord que a l’octubre, quan havien de començar a pagar la carrera professional a la resta d’empleats que encara no la cobren la situació és molt diferent?

Quan jo, a la primera intervenció, parlava d’aquesta negociació incrementalista que vostès han entrat i jo ho titllava d’un error vital de cara a les futures negociacions sindicals, em referia exactament a això, perquè si ara es paga la carrera administrativa, la qual és legal, legítima i de justícia i ningú no diu que no, ningú no diu que no, l’endemà es veurà que per la

situació econòmica financera que vostès varen deixar no es podrà pagar la paga extraordinària, i continuem amb el conflicte laboral i col·lectiu, continuarem amb el conflicte laboral. I si al final es pot pagar la paga extraordinària, es demanaran els dies lliures, amb tota la legitimitat d’aquest món, no és una crítica, amb tota la legitimitat d’aquest món, i una rera l’altra anirem incrementant -per això deixa aquesta negociació incrementalista, que ha començat el Govern del Partit Popular- i que serà un error. El que cal, i jo crec que els sindicats també estan d’acord amb això, i per suposat quan en parl en privat amb vostès també hi estan d’acord, el que caldria seria seure’s a la taula i posar tot l’escenari sobre la taula per veure..., fins i tot la situació econòmica. És a dir, a veure com podem periodificar el retorn d’aquests drets que ens varen furtar, perquè ningú no ho dubta que han fet un gran esforç els treballadors públics, i aquí no només parlem de sanitat, que també, que també, parlem de la resta que mai no han cobrat la paga extraordinària. Però no només parlem..., també ho he dit a la meua primera intervenció, no només parlem dels treballadors de la comunitat autònoma propis dels serveis generals, i els treballadors d’aquesta casa, del Parlament? Ai, no hi varen pensar! No hi varen pensar! Els de la Universitat? Els de la Sindicatura? Una certa improvisació hi va ser. Els d’educació? Els d’educació tampoc no la tenen, per tant una certa improvisació hi va ser.

Però no seria més lògic i més de sentit comú posar-ho tot damunt la taula, per veure com ho fem? Evidentment, si és aquest govern que té quatre anys per endavant el que pacta la periodificació és qui coneix la situació econòmica d’aquesta comunitat i podrà anar alineant aquests retorns dels drets en la mesura que econòmicament es puguin assumir, això és evident, això és evident. I els sindicats el que volen és... -ho ha dit el Sr. Font- que no els enganin; escolti, doncs que no els enganin, anem a seure’ns amb una visió global, perquè si no pot passar que, si per motius econòmics, han de dir que no, és possible que es digui que no a qualche paga extraordinària o a qualche percentatge de la paga extraordinària, i això seria una injustícia com una catedral.

Però si el mateix AIREF diu que l’any que ve no aconseguirem el límit de dèficit i vostès voten en contra ampliar aquest límit de dèficit, com ho volem fer!

Per cert, em deixi un minut per explicar la reserva de crèdit del capítol 1, perquè ja s’ha dit massa vegades. Miri, l’ib-salut tenia un capítol 1, amb un dèficit de 20 milions d’euros a final d’any, arran de les negociacions es va ampliar en, per a mi eren 16 milions d’euros, però és igual, la quantitat és igual, 16 milions d’euros, la despesa fruit de la carrera administrativa i es va fer una reserva de crèdit, una modificació. Ara bé, va sortir del propi capítol 1, en què hi havia un dèficit de 20 milions d’euros, per tant si s’hagués pagat, en lloc de 20 milions d’euros n’hi hagués hagut 36. Vol dir això que no hi havia carrera administrativa, una reserva? Clar, hi era la reserva, hi era, però s’havia llevat d’altres partides que també es trobaven en dèficit.

Per tant, això és un joc de “trile”, un joc de “trile” i si no, em digui..., no, una part va venir d’endeutament o de la ..., una part, una petita part, l’única part que es va incrementar va ser el 25% de les hores extraordinàries i si no dugui aquí quin

increment va suposar aquestes modificacions de què tant bravegen de la carrera professional, ho dugui aquí i digui quin increment de capítol 1 varen suposar aquestes modificacions de crèdit de que vostès tant bravegen, perquè si és molt menys del compromís que varen adoptar per pagar la carrera administrativa, evidentment falsegen les dades, juguen a "trile", i això és el que no es pot fer.

Mentre no duguin això, mirin de jugar un poc encara a l'interès general, que crec que en sortirem tots molt ben parats.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, presidenta. La veritat és que no sé com defensar aquest punt, ni per una banda ni per una altra. Bé, diu: "El proper 1 de gener començarà la implantació del model de carrera professional a Balears, segons l'acord ratificat pel Consell de Govern de la comunitat autònoma." Parl de l'any 2007, em sembla increïble parlar d'un dret que és ignorat des de fa tant de temps!

Bé, la carrera professional no és més que la part visible de l'iceberg que caracteritza el mal tractament constant per part dels governs al personal de l'administració: baixada de salaris del 5% al 7%; supressió de la paga doble; increment de la jornada laboral diària en 30 minuts; pèrdua de dies de vacances per antiguitat; pèrdua de dies d'assumptes propis per antiguitat; pèrdua de drets sindicals, etcètera. I el pitjor de tot, l'acarnissament sense precedents per part dels poders públics criminalitzant el personal de l'administració convertint-lo en el responsable de tots els seus mals, amb la finalitat d'amagar la nefasta gestió realitzada pels polítics de torn.

A causa de la manca d'acompliment dels acords signats per part del Govern del segon pacte a l'any 2010 i 2011, del PP a l'any 2011 i successius, ens trobem que el complement de la carrera professional no el cobren tots els empleats públics de la comunitat autònoma ni manco pensar-hi, de fet, solament uns 5.500 treballadors del sector sanitari, tal i com he dit abans, ho estan percebut i únicament cobren des d'abril del 2015 el 73% del citat complement. La resta d'empleats de la comunitat autònoma, uns 8.000 no han cobrat mai tal quantitat, cap quantitat.

El Partit Popular, a dos mesos de les eleccions, va signar uns acords del reconeixement de l'esmentada carrera professional. Electoralista? També podem dir que varen ser signats amb nocturnitat i traïdoria. La Llei 3/2007 del 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears preveu la implantació progressiva de sistemes d'avaluació del rendiment, com a element essencial de la carrera professional. Aquesta previsió obliga totes les administracions de les Illes Balears, tal com especifica l'article

39. No s'han llegit la llei cap dels anteriors governs? Anem malament, tot aquest esforç per reconèixer la professionalitat del funcionariat no ha servit de res, per què? Perquè evidentment la seva pretensió no era, tant per part d'uns com dels altres, de pagar-la, era callar boques i que fos el següent Govern el que continués amb el joc de seguir menyspreant els treballadors.

La carrera professional tal i com s'entén ara i d'acord amb les negociacions realitzades l'any 2007, es basa en l'antiguitat i res més. És un concepte molt simple i que resulta absurd pel que fa a la seva metodologia. Les dades vergonyants i vergonyoses de la foto actual de la carrera professional són aquestes. Balears és l'única comunitat que no té carrera professional ordinària, motiu? Desídia, irresponsabilitat dels successius governs.

Les retallades als salaris dels funcionaris han estat una constant durant la crisi, esperant almenys que els sigui reconegut el dret de cobrar la carrera professional per incrementar un sou mínvat, fins el punt de ser indigne. El personal de l'administració té els mateixos drets, sigui sanitari o no, sigui funcionari o laboral i així ho contempla la Llei 7/2007, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. No hi ha d'haver castes, no hi ha d'haver greuges comparatius, no pot ni s'ha de permetre l'existència de personal de primera i de segona classe, en funció del seu poder de persuasió davant del poder polític, o causa d'algun tipus de clientelisme.

El personal és l'eix vertebrador, l'eina en la qual es fonamenta l'administració, no es pot permetre una administració amb un personal desmotivats. S'ha de dignificar la funció pública. El personal funcionari ja n'està molt cansat d'aquesta comèdia i com a representants de la ciutadania, no estam disposats a seguir fent el ridícul.

Em sembla que s'han d'obrir vies de negociacions, no cal oblidar que d'acord amb l'informe del grup de treball, de 5 de novembre de 2013, sobre l'avaluació de l'acompliment, constituït el 18 de desembre del 2012, en el marc de la Comissió de coordinació de l'ocupació pública, diu: "es una matèria que ha de ser negociada i millor encara, consensuada amb els representants del personal". Sí senyors i senyores diputats, repeteixo per si no ha quedat prou clar, "es una matèria que ha de ser negociada i millor encara, consensuada amb els representants del personal".

Entre els drets perduts, recuperació de forma immediata de la jornada laboral de 35 hores setmanals, recuperació paga doble suprimida, recuperació ajudes fons socials, recuperació immediata dels dies per antiguitat. Altres mesures addicionals, també podem contemplar la conciliació de vida laboral, increment de possibilitats del teletreball, formació en horari laboral, supressió de les lliures designacions, transparència en adjudicacions en el concurs de trasllats i comissió de serveis. Participació activa del personal, a fi d'optimitzar recursos, etcètera, entre d'altres.

És per això que donem suport a la negociació i no la imposició d'una mesura electoralista. Hem d'aconseguir el pagament de la carrera professional amb uns acords satisfactoris per ambdues parts i que no només englobi la

carrera professional, sinó també la recuperació de drets perduts, a conseqüència de les mesures adoptades pels diferents governs.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Reus del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. I de juny de 2012, objectiu de dèficit 1,5; deute de la comunitat autònoma envoltant els 5.000 milions d'euros, del Govern del PP. Llegesc: "es tracta de reduir la despesa pública, fent una incidència especial en la despesa de personal, per mitjà de la reducció de determinats avantatges que els empleats públics han obtingut en moments històrics diferents de l'actual i que ara els separen del comú dels treballadors del sector privat i en tot cas dels mínims que estableix l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, des que es tracta d'un sacrifici solidari amb la resta de la població activa del país". Text del Decret llei 5/2012, a l'exposició de motius, que ens deixa clar quin era l'objectiu del Partit Popular a juny del 2012, amb un objectiu de dèficit de l'1,5, l'objectiu era reduir el capítol 1, reduir les despeses de personal, llevant drets consolidats, avui tots parlam dels drets consolidats afortunadament, encara que en aquest decret llei se'ls anomenava eufemísticament, "determinats avantatges".

A aquesta mesura de reducció de drets, se n'hi afegiren d'altres com l'eliminació de la paga extra de què hem parlat, que venia de l'Estat, i altres retallades que ara no repetiré, perquè ja s'han dit quasi totes avui des d'aquí, però també prescindir de la cobertura de places, acomiadaments, acomiadaments improcedents que ja costen a aquest Govern prop de 10 milions d'euros, amb indemnitzacions i salaris de tramitació. Això era any 2012 un objectiu de dèficit de l'1,5 que no es va aconseguir, varen arribar quasi al 2 i va tancar un deute de 6.130 milions d'euros. I no només s'adoptaven en aquells moments mesures de reducció del capítol de personal que es varen prendre durant els anys 2012 i 2013, també es varen dur a terme augments importants de moltes taxes i impostos, augments indiscriminats, com en el cànon de sanejament, com en l'augment de l'IVA per part de l'Estat.

Any 2015, deute de 9.000 milions, objectiu de dèficit del pressupost del 2016 d'un 0,3%. I ara el Partit Popular, a part de què hem de retornar d'un dia per l'altre tots els drets que ells varen llevar durant anys, també ens recomanen des d'aquesta tribuna i ho hem sentit en diverses ocasions, parlant del sostre de despesa de 2016, que hem de baixar els impostos. Els comptes de 2016 són els més complicats que ha tengut aquesta comunitat en anys, són més complicats perquè tenim un endeutament molt major, són més complicats perquè tenim un límit de dèficit molt inferior. En l'únic que ha millorat la situació respecte de l'any 2012 és amb la liquiditat, la Tresoreria va millor, això és cert, s'ha de reconèixer. Però per què és això? Perquè el deute comercial s'ha convertit en deute

bancari. És cert, per un mecanisme que va crear l'Estat i que ha aplicat o ha obligat totes les administracions.

Però eliminar les tensions de tresoreria no resol el problema pressupostari que tenim actualment. Les tensions de tresoreria no es reflecteixen en els ingressos i despeses d'un pressupost. En termes pressupostaris estam pitjor que estàvem, això és així. Tenim més deute i un objectiu de dèficit molt més baix.

En aquest context, consideram que va ser totalment imprudent per part del Partit Popular amb unes eleccions convocades, negociar aquests acords. Fins i tot, es varen aprovar acords dins campanya electoral. Hi ha acords que són de 8 de maig, aprovats en el Consell de Govern de 8 de maig, que ja estàvem en campanya electoral. La campanya començava dia 7 de maig a les 12 del vespre. Va ser imprudent i totalment electoralista, sense saber si a l'any 2016 es podria pagar; sense saber quin seria l'objectiu de dèficit per a l'any 2016; sense saber, com sabem ara, que l'Estat fixaria un increment d'un 1% per als empleats públics l'any 2016, o que s'habilitaria en el retorn de la paga extra retallada l'any 2012, coses que no se sabien en aquells moments i que ara sí se saben.

I en aquest context, amb un objectiu del dèficit del 0,3%, està plantejant el govern dels acords pel canvi una reducció del capítol de personal? No, no l'està plantejant com sí la plantejava el Partit Popular a l'any 2012 i així la va executar. S'està plantejant retallar més drets, s'està plantejant llevar personal, com va fer el Partit Popular durant aquests anys? No, el Govern, en compliment dels acords pel canvi que han signat els partits que li donen suport, el que està plantejant és fer un calendari del retorn de drets, el que està plantejant és la recuperació d'empleats públics, el que s'està plantejant és l'increment del capítol de personal.

I en el tema impositiu el que s'està plantejant és un increment d'imposts, que estava plantejat així als programes electorals, un increment d'imposts que afecti les rendes més altes, no una pujada indiscriminada. Això és, en definitiva, la diferència: per part del Partit Popular, retallades de drets, retallades de treballadors i impostos indiscriminats, i per part del nou govern, fer un calendari del retorn d'aquests drets, més treballadors i impostos a les rendes més altes.

Per això donarem suport a l'esmena que hem presentat conjuntament amb la resta de grups, aquesta esmena que consisteix en el fet que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears i els sindicats a seguir negociant per tal de possibilitar un acord sobre la carrera professional, així com la recuperació progressiva dels drets perduts a conseqüència de les mesures de retallades adoptades pels diferents governs, que són la recuperació de la paga extra de 2012, el complement econòmic per incapacitat temporal, estabilitat de plantilles, millores en la flexibilitat d'horari, entre d'altres. Entenem que aquesta proposta és més adequada que la que duen vostès, perquè estam parlant del global dels drets dels treballadors, que és necessari fer un calendari del seu retorn.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca el diputat Sr. Josep Castells té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Perelló, a mi el primer que em suggereix aquesta proposició que ens han portat aquí és que realment creuen que la resta de membres d'aquesta cambra i els representants dels treballadors som ases, som ases. Joestic totalment d'acord amb el Sr. Font, és a dir, el mínim que podem fer, ja que no podem pagar als treballadors els doblers que els corresponen i que es mereixen, com a mínim no ens riguem d'ells, no ens riguem d'ells.

A mi la seva anterior intervenció m'ha recordat, igual que el Sr. Alcover hi ha fet referència, el joc aquest que es juga a la Platja de Palma, sap quin li vull dir?, un gobelet cap aquí, un gobelet cap allà, *dónde está la bolita*, eh?, amb els 4 milions de modificació de crèdit, quan vostè sap perfectament que això és un subterfugi, una trampa, perquè vostès no van afegir 4 milions al pressupost, vostès senzillament van crear una línia més, van transferir aquells diners allà, quan els diners d'on sortien aquests 4 milions havien de fer front a altres compromisos ja adquirits, i per tant, i per tant, açò és clarament un engany als treballadors. Jo crec que ells ho sabien i n'eren conscients, perquè com li dic no són ases; un mes abans de les eleccions... aquesta lletania que vostè fa, tants d'anys maltractant el treballador, els treballadors públics, i resulta que 15 dies abans que comenci la campanya electoral s'hi posen bé per signar aquest acord. Jo crec que ells ja n'eren conscients, però lògicament i de forma molt legítima, escolti, van signar i tirem endavant, només faltaria. Vostès van instrumentalitzar aquests representants dels treballadors per una finalitat totalment electoralista, totalment electoralista.

I l'electoralisme aquest, aquest avantatge, ara ja arriba al nivell del cinisme portant aquí aquesta proposició no de llei, uns doblers que vostès saben perfectament que si governessin no haguessin pagat, és una altra promesa que haguessin incomplet, com tantes altres que s'han incomplet durant aquests anys de govern del Partit Popular. Nosaltres, com sap, hem presentat una esmena per intentar reconduir tot aquest despropòsit cap a una opció constructiva. Com que crec que no ens l'acceptaran, perquè si l'acceptessin estarien contradient tot això que he dit que em fa pensar la seva proposició no de llei, no cal que els digui què votarem.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions dels grups que no han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, tot el que he dit a l'altra intervenció és vera, eh?, seguim a la mateixa parada de les faves, la mateixa; tanta sort que no ens donen en directe per la televisió perquè si no la gent en faria un feix, de tots nosaltres, en faria un feix, un feix.

Segurament si no hi hagués hagut l'amenaça de vaga no s'hagués mogut tan aviat el Govern, això ho he de dir i crec que han jugat bé. Però, clar, el tema d'incompliments comença l'any 2007, i quan un vol justificar el 2015 queda mancat d'arguments; és a dir, poden servir els arguments del 2015, però el 2007 començam a incomplir, i el 2008, i el 2010, amb la qual cosa aquesta gent està farta. I El Pi els feia una crida perquè parlàssim d'una nova il·lusió, d'una nova esperança, que no sigui la crítica de sempre.

M'han passat els facultatius unes gràfiques; aquesta és la redistribució anual per distints nivells; nosaltres som els darrers, els facultatius, els darrers, els darrers, és a dir, parlam anualment de 1.454 euros quan la mitjana de l'Estat són 3.000, 2.993, i a Catalunya i a Madrid, que sempre ploren uns i altres, són 4.197 i els altres 3.973. O si veim com està la carrera ara implantada per distints nivells, tant l'1, com el 2, com el 3, com el 4, som els darrers, també. Quin problema tenim nosaltres avui aquí?, avui amb vostès els sanitaris, però el tenim amb tothom: que som els darrers, els darrers, per a Madrid som els darrers, som els darrers, i jo, que fa un temps no estava en un partit comestic ara, ho puc dir: no vull ser el darrer!, i l'única forma que tenc és que o ens defensam nosaltres o no hi ha sortida, i tenc la sensació, tenim la sensació, que estam dins una discussió d'aquella que l'ase va dir al porc orellut. Sortim, sortim, facem una passa, deixem la discussió, deixem la discussió aquesta que hem tengut sempre, que aquesta gent se'n vagi amb una esperança que no volem tornar a enganar. És tan difícil, això? No passeu pena, els ciutadans ens posaran a lloc en aquest sentit.

Jo crec, i més ho volia dir a la portaveu del PP, amb la qual tenc una molt bona amistat, la Sra. Antònia Perelló, que estaria bé que el Govern fes un esforç de transparència, de transparència, i digués on han anat els doblers reservats. Bé, estaria bé; però a partir d'aquí no en facem el debat, quan el debat és arribar a un acord per desbloquejar la situació. Aquesta és la qüestió. En canvi si quedam encallats només en el fet que teniem la partida, la partida, de la mateixa manera li puc dir que jo si hagués estat el president de la comunitat aqueixa passada legislatura i vull quedar bé amb el sector sanitari no li duc una llei de *remanguillé*, després dels Reis, o Sant Antoni, o Sant Sebastià, sinó que *con dos narices* ho pos en el pressupost de la comunitat autònoma. El Sr. Marí podria contar segurament moltes coses d'aquesta qüestió. No ho dirà, perquè no li pertoca; no li pertoca, perquè havien de quadrar els pressuposts i no quadraven, per Nadal, i els havien d'aprovar abans de Nadal, i després deixen unes partides enlaire i se'n duen uns doblers aquí deçà i se'n fan unes altres.

Perdoni..., sabem com funcionen, uns pressuposts, i ara també ho veurem. Davant aquesta qüestió sí que hi hagi transparència sobre on han anat els doblers per part del govern actual, però no tornem a una història de jugar malament aquest

primer trimestre de l'any, que és allà on vostès volien fer això. Jo hagués fet més, si hagués estat el president, hagués pagat la gent dia 31, si volia pescar potser hagués pescat en vots, perquè hagués cobrat, però això és l'"aeióu" de qualsevol ciutadà de Formentera, d'Eivissa, de Mallorca o de Menorca; la resta són tracamanyes polítiques, polítiques únicament i exclusivament.

A veure, passem a una qüestió, parlem dels sanitaris, més o manco, el que seria la implantació de l'any que ve, d'uns 6.400.000 en base a les reivindicacions..., 7 milions en base a les reivindicacions que feien, un trimestre que eren 1.400.000 euros i després la resta serien 4,5 milions, 5 milions d'euros més, és clar, hi hem de ficar els serveis generals i hi hem de ficar tots els altres, són molts de doblers, són molts de doblers, però crec que val la pena que amb aquest diàleg que ha obert el Govern es miri d'arribar a un acord.

Perquè si ho mires en global, pel que fa als doblers que deu aquesta comunitat, això no toca ser un problema, només per no tenir un altre conflicte com vàrem tenir amb tot el tema d'educació aquesta passada legislatura, necessitam els empleats públics, funcionaris i laborals, per sortir de la situació en què estam; necessitam fer una planificació nova amb totes les dones i homes d'aquesta comunitat que són empleats públics, per mirar com sortim del sofriment que hi ha en aquesta terra. Però discutint del que un partit polític va fer i l'altre no vol fer.

Crec que ha arribat el moment de negociar, d'arribar a acords i de complir i estic convençut que s'està negociant, estic convençut que es pot arribar a un acord i estic convençut que s'acomplirà, perquè estic convençut que tant Podemos com nosaltres mateixos, com Ciutadans, hem de ser capaços que els 24 vots del Govern més el seu suport de 10, si no s'acompleix...

(L'intervinent pica diverses vegades amb l'artell de la mà damunt la tarima)

...fer tocar amb els peus a terra! I aquest és el compromís que hauria d'agafar avui aquest parlament, que sigui de serietat i de convicció baldament tenguem plantejaments polítics distints tots els partits polítics.

Crec que això és el missatge que m'agradaria enviar a una petita part que suporta molt, que ha aguantat estoicament quan plovia de mala manera i que volen un poc d'esperança.

Però també des d'El Pi es vol recordar avui la realitat que patim, que és un tema estructural tant en la competència de sanitat, com en la competència d'educació, tenim un problema estructural i si no arreglam aquest problema estructural no hi ha solució. El problema ve de l'inici i som responsables tots, però estam disposats a seguir dient amén, amén, amén o deim prou, ara toca Balears; ara toca que aquell que aporta, aquell que és solidari pugui continuar essent productiu. Perquè si no ho fem així, aquests 9.000 milions d'euros és -i ho he dit a la pregunta que he fet a la Molt Hble. Presidenta- és un desnonament -un desnonament-, aquesta política centralista del Sr. Rajoy, que sembla mentida el canvi que ha fet, és recentralització des de l'ofegament de l'endeutament.

Tots vostès saben que és impossible tornar 9.000 milions, impossible! Si fos una empresa seva ja haurien tancat i haurien

tirat els treballadors al carrer; nosaltres hem d'aguantar perquè els nostres treballadors no se'n vagin al carrer, però estam desnonats des d'una política centralista que no creu en l'estat de les autonomies i que el que fa és ofegar i un dia resultarà que uns o unes comunitats autònomes salvaran els seus mobles, perquè els diran històriques, baldament el nostre Estatut ho digui, i les altres retornaran les competències cap a Madrid, i és aquí on nosaltres tenim una brega, no tan sols..., ara la tenim amb el tema sanitari, però en tenim moltes d'altres a Balears que tenen a veure... vaja!, especialment amb tota la gent que pateix.

Dit això, nosaltres volem cobrir la carrera professional, però volem dir alguna cosa més perquè a vegades estam enviant un missatge fals a la societat i sembla que la carrera professional, com s'ha dit aquí, és un plus, no, la carrera professional és formació, la carrera professional és docència, la carrera professional és control de paràmetres de qualitat dels professionals, això és la carrera professional.

Després vull enviar un altre missatge des d'El Pi a tota la societat balear: som la comunitat que tenim menys empleats públics de tot l'Estat espanyol i és clar, amb aquesta brega que tenim aquí quan és de professors o quan és de sanitaris enviam una imatge al 97,51% de la població -97,51%- que no és empleat públic que sembla que enviam un missatge que sobren empleats públics, quan som els que menys en tenim de tot l'Estat espanyol, n'hi ha prou a recordar que hi ha comunitats..., nosaltres arribam al 2,49% de la nostra població, hi ha comunitats amb el 4,20 com Extremadura, 3,19 com Aragó, 3,17 com Múrcia, tres comunitats més o manco d'una població d'1.100.000, 1.080.000, alerta!, quan ens barallam per això enviam un missatge al 97% de la comunitat que no és empleat públic que tenim massa empleats.

Deixem de discutir això, necessitam els empleats públics, deixin de barallar-se si pot ser uns amb la moció, els altres amb les esmenes, jo els diria més: facem un ténol de dos minuts i *in voce* prenguem un acord que tots complirem el que surti de l'acord del Govern i el sector sanitari.

Moltes gràcies a tots vostès.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidenta, señoras y señores diputados. Se trata sin duda alguna de una casualidad, pero bienvenida sea, acabamos de debatir aquí hace un rato una moción sobre la carrera profesional del sector sanitario y estamos debatiendo ahora una proposición no de ley sobre la carrera profesional tomada en su conjunto, o sea la que afecta al sector sanitario y la relativa al sector de los servicios generales.

En ambos casos lo que aquí se discute es un incumplimiento de la Administración, es que el acuerdo tomado por el Consell

de Govern el pasado 25 de septiembre, y que alcanza al conjunto de los empleados públicos, excepto los de educación, infringe la Constitución en la medida en que supone un menoscabo al derecho a la negociación colectiva, y en este menoscabo los más damnificados son los empleados públicos de los servicios sanitarios..., generales, perdón. ¿Por qué? Pues, porque así como una parte de los adscritos a los ámbitos de sanidad y educación, estos últimos a través de los llamados sexenios, ya han cobrado parte de lo previsto en sus respectivas carreras profesionales, los de los servicios generales todavía no han cobrado nada.

Si grave y escandalosa es la situación de los sanitarios, los de educación tienen un marco distinto y una atención también distinta por parte de este gobierno, tanto más lo es la de los empleados en los servicios generales, aquí no ha habido ni siquiera anticipo, nada de nada.

He aquí la cronología, ya la hemos mencionado, pero la recuerdo: un acuerdo al que se llega en 2008 que debía concretarse en julio de 2010 y que por culpa de la crisis económica queda postergado primero hasta 2012 y luego *sine die*, un acuerdo, en fin, que vuelve a tomar cuerpo en mayo de este mismo año cuando el Consejo de Gobierno ratifica los acuerdos del Comité Intercentros y de la Mesa Sectorial de Servicios Generales. Y en todo este proceso una actitud por parte de los empleados públicos y de sus representantes paciente, comprensiva y en definitiva responsable, la situación económica del país así lo exigía y estos trabajadores, funcionarios y laborales, supieron estar a la altura. Pero todo tiene un límite y el límite en este caso lo puso el actual Govern incumpliendo los compromisos contraídos en este terreno por el Govern anterior.

Los partidos que forman la mayoría y dan apoyo al ejecutivo autonómico recurren a distintos argumentos para negarse a satisfacer las justas demandas de esos empleados públicos, el fundamental, por supuesto, es el dinero, o sea, la falta de dinero, lo cual no es una novedad, por triste que sea, es una realidad.

Sabemos que esta partida, a la cual nos hemos referido esta mañana más de una vez, existía, que estaba reservada para empezar a pagar la carrera en el caso de todos aquellos funcionarios o laborales que aún no habían empezado a percibir. ¿Qué ha ocurrido? En el mejor de los casos ha sido destinada a cubrir otras necesidades, o será destinada a cubrir otras necesidades.

Otro argumento aducido, la partida no figuraba en los presupuestos de 2015 sino que fue introducida a través de una enmienda de adición en la Ley de farmacia. ¿Es ésta una razón para dejar de pagar lo acordado? No, por supuesto.

Y otro argumento aún, el acuerdo fue rubricado en plena campaña electoral, es verdad, se trata de una práctica común a todos los gobiernos, por desgracia, sean del color que sean, y de la que no tienen la culpa, espero que convendrán en ello, los presuntos beneficiarios del acuerdo. Por lo tanto, en nada afecta a su validez.

La cosa pues es simple, los acuerdos referidos a la carrera profesional de los servicios generales, al igual que los establecidos en el caso de los empleados públicos en el sector sanitario, están dotados y presupuestados. Lo único que falta es que se apliquen en tiempo y forma, cuando menos en lo que concierne a este 2015.

Los partidos que forman la mayoría parlamentaria han presentado una enmienda a la totalidad de esta proposición no de ley en la que instan al Gobierno y a los sindicatos a negociar. Bien está, pero mejor sería decir a renegociar, porque negociación, lo saben bien todos ustedes, ya la hubo en abril y mayo del presente año, incluso mucho más atrás. La negociación esta última desembocó entonces en un acuerdo de la Mesa sectorial de los servicios generales al que siguió otro acuerdo del Consejo de Gobierno, y eso es lo que el actual gobierno se niega a cumplir.

Para renegociar algo ya negociado y aprobado, señoras y señores diputados, es preciso que ambas partes estén conformes, de lo contrario no se negocia, simplemente se dilata el cumplimiento de un acuerdo, o se intenta algo peor, dividir a un colectivo a fin de romper su capacidad de acción y de movilización.

En Ciudadanos estamos a favor de que se cumpla la ley y si el fruto de estas conversaciones en curso es la aprobación de un nuevo calendario que satisfaga ambas partes bienvenido sea ese fruto, pero lo que no aceptaremos en modo alguno es la demora por la demora ni los intentos de división de unos colectivos ya suficientemente castigados.

Sobra añadir, supongo, que vamos a votar a favor de esta proposición no de ley.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari Popular per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Alcover, soc perfectament coneixedora de quins varen ser els retalls que va adoptar el Sr. Rajoy i el Sr. Montoro, també de les mesures que es varen adoptar i es varen incloure dins del Decret Llei 5/2012, i també tenc molt clar quins varen ser els motius i la causa fonamental per la qual es varen haver d'adoptar aquestes decisions, fonamentalment la falta de previsió i la negativa contumaç del Govern del Sr. Zapatero d'admetre que hi havia una crisi econòmica que exigia mesures. Aquest va ser l'error pel qual vàrem haver d'adoptar aquest tipus de mesures.

No li acceptaré, en absolut, que les mesures contingudes en el Decret Llei 5/2012 siguin pitjors que les retallades de sous. Miri, jo ho pateixo a la nòmina de cada mes, la retallada de sou que varen fer vostès l'any 2010 i serà el 2020...

(Alguns aplaudiments)

... o el 2030 i no tindrà el mateix poder adquisitiu que tenia el 2010...

(Remor de veus)

... l'extra, la paga extra que vostès varen llevar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

... la paga extra es va llevar una vegada i sense previsió de tornar-la.

Vostè m'ha parlat del decret llei que ara possibilita, del real decret llei que ara possibilita tornar un 25% més de la paga extra, l'Estat també ho va possibilitar i l'anterior equip va fer l'esforç per tornar aquest 25% de la paga extra que es va llevar el 2012, i ho va fer, la va tornar, vostès no.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Alcover, li agrairia que per respecte a aquesta cambra i també a tots els funcionaris i professionals que varen intervenir no torni a dir que es varen falsejar els informes. Tota la documentació que avala les modificacions de crèdit i les reserves que es varen fer per poder pagar la carrera professional són vàlids. En absolut es varen falsejar, i si vostè creu que es varen falsejar ho denunciï on toca, se'n duria una sorpresa.

Finalment, l'Administració de la comunitat autònoma negocia a les meses corresponents els drets i les condicions laborals del seu personal, per tant, no em posi ara aquí com a excusa el personal de la Sindicatura, el personal del Parlament, el personal de la Universitat. Es negocien les condicions laborals del personal respecte del qual el Govern té competències.

Als senyors de Podem, miri, em sorprèn la seva postura. A totes i cada una de les seves intervencions en aquesta cambra, excepte avui, cada vegada que han pres la paraula han fet una al·lusió cada dia, excepte avui, als treballadors i treballadores d'aquesta cambra. Els he de reconèixer que sempre m'ha cridat molt l'atenció. Avui s'han oblidat d'ells.

(Alguns aplaudiments)

Em sorprèn molt, Sra. Maicas, que vostè no vulgui precisament, el seu grup, no vulgui donar suport a aquesta proposició no de llei, tenia la ingènua convicció que donarien suport tant a la moció com a aquesta proposició amb la seva defensa a ultrança que duen fent dels treballadors, pensava que també la farien dels treballadors públics.

El que no entenc, sincerament, és la seva reflexió final que donaran suport a la negociació col·lectiva i no a la imposició d'una mesura electoralista. Perquè jo li deman, Sra. Maicas, aquesta mesura, aquest acord que es va adoptar el mes de maig

va ser fruit de la negociació col·lectiva, no va ser una imposició electoralista, va ser una mesura ...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... adoptada en el marc de la negociació col·lectiva que ara vostès donen suport que no sigui respectada.

Sr. Reus, miri, ja ens hagués agradat a nosaltres quan vàrem entrar en el Govern tenir les notícies positives que enguany vostès tenen. Construcció i Indústria, primeres dades positives des de l'any 2008. La facturació del sector serveis la que més puja. L'economia balear creix un 2,2%. I avui, en aquest plenari, ens han dit quines han estat les dades de la temporada turística que ara acaba. Li puc assegurar que ens hagués agradat molt tenir notícies d'aquestes característiques perquè nosaltres teníem un dèficit galopant, teníem un deute impressionant i unes despeses financeres absolutament inassumibles...

(Remor de veus)

... cosa que vostès no tendran. Vostès tenen avui...

(Remor de veus)

... vostès tenen avui 76 milions més dels que es varen pressupostar, 40 per recaptació i 36 de la liquidació de 2013. I així i tot no volen pagar la carrera professional dels empleats públics. Els deman, per favor, que reconsiderin la seva postura i votin a favor.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 32; abstencions, 4.

Queda rebutjada la proposició no de llei.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Bon dia a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS